

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra tělesné výchovy a sportu

Bakalářská práce

**Retrospektivní analýza zaměřená
na zjištění nejúspěšnějších klubů
ve výchově mladých hokejových talentů
v 70., 80. a 90. letech v České republice**

Vypracoval: Josef Růžek

Vedoucí práce: PhDr. Radek Vobr, Ph.D.

České Budějovice, 2023

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

University of South Bohemia in České Budějovice

Faculty of Education

Department of Sports Studies

Bachelor thesis

**Retrospective analysis aimed at finding
the most successful clubs in the education
of young hockey talents in the 70s, 80s
and 90s in the Czech Republic**

Author: Josef Růžek

Supervisor: PhDr. Radek Vobr, Ph.D.

České Budějovice, 2023

Bibliografická identifikace

Název bakalářské práce: Retrospektivní analýza zaměřená na zjištění nejúspěšnějších klubů ve výchově mladých hokejových talentů v 70., 80. a 90. letech v České republice

Jméno a příjmení autora: Josef Růžek

Studijní obor: Tělesná výchova a sport (jednooborové)

Pracoviště: Katedra tělesné výchovy a sportu PF JU

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Radek Vobr, Ph.D.

Rok obhajoby bakalářské práce: 2023

Abstrakt: Cílem bakalářské práce bylo zjistit nejúspěšnější kluby ve výchově mladých hokejových talentů v 70., 80. a 90. letech v České republice. V analytické části nás zajímá vývoj hráče ledního hokeje, fyziologické předpoklady a fungování armádního vrcholového sportu. V syntetické části jsme jednak uvedli veškeré hokejové kluby, které se podílely na výchově vrcholových hráčů ledního hokeje a přiblížili pět nejlepších hokejových klubů. Zjistili jsme, že za sledovaných třicet let se v reprezentačním dresu na vrcholných akcích jako mistrovství světa vystřídalo 202 reprezentantů z toho 21 brankářů, 69 obránců a 112 útočníků. Nejúspěšnějším hokejovým klubem byla HC Dukla Jihlava, jejímž výchovným programem do 20 let věku hráčů prošlo 54 hráčů.

Klíčová slova: lední hokej, ontogeneze, pohybové dovednosti, armádní vrcholový sport, hokejový tým, československá hokejová reprezentace, trénink

Bibliographical identification

Title of the bachelor thesis: Retrospective analysis aimed at finding the most successful clubs in the education of young hockey talents in the 70s, 80s and 90s in the Czech Republic

Author's first name and surname: Josef Růžek

Field of study: Physical Education

Department: Department of Sports studies

Supervisor: PhDr. Radek Vobr, Ph.D.

The year of presentation: 2023

Abstract: The aim of this bachelor thesis was to find out the most successful clubs in development of young hockey players in seventies, eighties, and nineties in Czech Republic. In the analytical part we were interested in development of ice-hockey player and physiological conditions. We were also concerned with professional army sport. In synthetic part we mentioned all ice-hockey clubs, which played their part in developing top ice-hockey players. We also described five best ice-hockey clubs. We found out that in last 30 years there were 202 representational players, including 21 goalkeepers, 69 defenders and 112 attackers, on major tournaments. The most successful club was HC Dukla Jihlava, because of their program, which helped 54 players till they reach twenty years of age.

Keywords: ice hockey, ontogenesis, movement skills, army top sport, hockey team, Czechoslovak national hockey team, training

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem autorem této bakalářské práce a že jsem ji vypracoval(a) pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Datum.

Podpis studenta

Poděkování

Děkuji vedoucímu bakalářské práce panu PhDr. Radku Vobrovi, Ph.D. za mnoho cenných rad, připomínek a zapůjčený materiál. Mé poděkování patří i panu Petru Hubáčkovi z Kladna, který mi pomohl dohledat všechny hráče, kteří působili v mládežnických letech v PZ Kladno a Kladno. V neposlední řadě patří velké poděkování mé rodině za neustálou podporu v průběhu celého studia.

Obsah

1 Úvod.....	6
2 Analytická část práce	8
2.1 Ontogeneze dítěte	8
2.1.1 Věkové rozdělení.....	10
2.1.2 Sportovní ontogeneze dítěte	11
2.2 Fyziologie hráče ledního hokeje	14
2.2.1 Energetické krytí herního výkonu	17
2.3 Armádní vrcholový sport	19
2.4 Umístění hokejové reprezentace na vrcholných akcích 1970–1999.....	21
3 Metodika.....	24
3.1 Cíl, úkoly a předmět práce.....	24
3.1.1 Cíl práce.....	24
3.1.2 Úkoly práce	24
3.1.3 Předmět práce.....	24
3.2 Použité metody práce.....	25
4 Syntetická část práce	27
4.1 Výběrový soubor.....	27
4.2 HC Verva Litvínov.....	34
4.3 HC Rytíři Kladno	39
4.4 HC Dynamo Pardubice	43
4.5 HC Sparta Praha.....	48
4.6 HC Vítkovice Ridera	53
4.7 HC Motor České Budějovice	54
4.8 HC Škoda Plzeň	54
4.9 HC Slovan Bratislava	55
4.10 PSG Berani Zlín.....	56
4.11 HC Kometa Brno	56
4.12 Dukla – armádní hokejové kluby	57
4.12.1 HC Dukla Jihlava	57
4.12.2 HK Dukla Trenčín	64
5 Závěr	65
Referenční seznam literatury	67
Seznam příloh	70
Seznam tabulek	87
Seznam obrázků.....	88

1 Úvod

Od začátku studia na vysoké škole jsem věděl, že si budu chtít vybrat téma bakalářské práce, které bude souviset s ledním hokejem. Sám hokej hraji aktivně od pěti let, kdy mě rodiče poprvé přivedli na zimní stadion. Prošel jsem mládežnickými výběry HC Tábor a povedlo se mi dostat se i na zimní olympiádu dětí a mládeže za Jihočeská kraj. Zkušenosti mám i jako hráč z třetí nejvyšší soutěže (2. liga), kde jsem prošel dvěma kluby v Jihočeském kraji. Během poslední sezóny jsem se začal věnovat trénování přípravky, a proto mám zájem o nové informace související s vývojem hokejisty a o tuto problematiku.

Stále hlasitěji se mluví o reorganizaci soutěží – jejím zeštíhlování. Z důvodu, že nejvyšší mládežnické kategorie hraje velký počet týmů a tím chybí dostatek kvalitních zápasů, které by mladé hráče posouvaly dál. Tato práce by měla poskytnout cenné informace, zdali je to správná cesta. Tímto krokem může Český svaz ledního hokeje velmi poškodit malé hokejové kluby, které se v minulosti velkou měrou podílely na výchově nadaných mladých hráčů pro seniorské reprezentační družstvo. Dojde k tomu, že v těchto malých klubech se budou hrát jen nejnižší soutěže, jelikož hráčská kvalita a ruku v ruce jdoucí počet hráčů bude hodně záležet na tom, jak silný ročník se v dané kategorii sejde. Nadaní malí hokejisté budou muset odcházet do větších klubů v okolí. Jenomže může nastat situace, že tito hráči místo přestupu do jiného družstva, který sám o sobě nemusí být jednoduchý z mnoha důvodů skončí s hokejem. Například z pohledu začlenění nového hráče do kolektivu, který je již nějakou dobu pohromadě, otázka dojíždění a chuti mladých hráčů podstupovat tuto činnost pravidelně od útlého věku. V neposlední řadě dochází u rodin ke zvýšeným finančním nákladům z důvodu dojíždění, které v dnešní době mohou být pro rodiny neúnosné. Z této příčiny mohou mladí hokejisté ukončit své hokejové kariéry a přejít na sport, který je příbuzný hokeji a zároveň méně finančně náročný (florbal). V českém hokejovém prostředí hraje při přechodu hráčů mezi týmy velkou roli i tabulkové odstupné, které nemusí chtít nový klub za hráče zaplatit. Tím pádem tato povinnost padá na rodiče, kteří si to v mnoha případech nemůžou dovolit. Jedná se totiž o částky v řádech desetitisíců korun.

V současnosti neexistuje žádná studie v České republice, která by se zabírala tímto tématem. Z toho důvodu si myslím, že mohu lidem, kteří se pohybují

v prostředí ledního hokeje přinést nové informace a odpovědi na otázky. Proč byla některá mužstva líhni nadaných hokejistů, kteří se pravidelně a úspěšně prosazovali v seniorské kategorii? Jak vznikala a fungovala armádní střediska, kterými prošli všichni hráči, protože si museli splnit povinnou dvouletou vojenskou službu? Dnes byla taková střediska nahrazena statusem akademie, který získávají kluby po splnění požadavků od Českého svazu ledního hokeje.

Analytická část práce bude zaměřena na vývoj a fyziologii hokejisty, kdy je vhodné pracovat na jednotlivých pohybových dovednostech. Dále bude přiblížen vývoj armádního vrcholového sportu.

V syntetické části práce budou vypracovány tabulky, které se stanou podkladem pro určení nejúspěšnějších hokejových klubů v určených kategoriích. Hokejové kluby, které se nejvíce podílely na výchově talentované mládeže budou více přiblížena.

2 Analytická část práce

2.1 Ontogeneze dítěte

Děti svůj první kontakt s bruslením, respektive s hokejem získávají okolo 5. roku, kdy je rodiče přivádějí do školiček bruslení. V dřívějších letech docházelo k případům, ve kterých mladí hokejisté začínali své hokejové kariéry na přírodních kluzištích (mimo hokejové kluby: například J. Hořešovský). V těchto podmínkách rozvíjely své dovednosti a další hokejové krůčky dělali v pozdějších letech v hokejových klubech.

U stejně starých dětí můžeme pozorovat až nápadné rozdíly ve stavbě těla a schopnostech. Nejedná se jen o rozdíly dané dědičností, ale z ne zcela zjištěných příčin se v dětském a dorosteneckém věku všechny děti nevyvíjejí stejně rychle. Potom mluvíme o vývojovém náskoku či zpoždění, které se v 18–20 letech víceméně vyrovnává (Dovalil et al., 2002).

Dle Periče (2004) je podstatným výkonnostním činitelem vedle kalendářního věku i věk biologický a jejich zákonitosti, vývoj energetických systémů organismu.

Biologický věk má důležitý vliv například na motorickou výkonnost a tělesnou stavbu organismu především zejména v pubescentním věku (od 11 do 15 let). Biologický věk je momentální stupeň rozvoje organismu a formování jeho morfologických a funkčních znaků. Biologický věk vyjadřuje ontogenetickou zralost jedince a v případě standartního vývoje je totožný s věkem kalendářním (dán datem narození). V některých věkových obdobích, však může dojít k nesouladu, který je až dva roky i více. Pak mluvíme o biologické retardaci (opozdění vývoj) nebo akceleraci (zrychlený vývoj) (Perič, 2004).

Pokud budeme posuzovat sportovní talentovanost, tak mimo jiné používáme označení tzv. sportovní věk, jenž vyjadřuje dobu trvání systematického tréninku všeobecně (Bompa, 2000).

Tyto problémy se odrážejí i ve sportu a tréninku dětí a mládeže, jelikož stupeň tělesného vývoje se odrážejí na sportovním výkonosti. Rozdíly v biologickém věku v některých obdobích u stejně starých dětí mohou být až tři roky. Jedinci, kteří jsou více vyvinuti, tak dosahují v důsledku tělesné převahy dobrých výkonů.

Častokrát jsou považovány za talenty ve svých kategoriích, jenomže bývají dostiženi a většinou i předstiženi (Dovalil et al., 2002).

Dle Periče (2004) je důležité znát konkrétní hodnoty biologického věku, jelikož lze v tréninku využít princip přiměřenosti. Samotné rozdíly v biologické věku mohou být veliké. Například v jednom družstvu starších zákyň (12–13 let) se v krajních případech mohou setkat děvčata vývojově retardována (biologický věk 9 let) a akcelerovaná (biologický věk 16 let). Trenér by měl využít znalosti o biologické akceleraci u svých svěřenců a začít u nich s cíleným silovým tréninkem. Na druhou stranu u retardovaných svěřenců se nezařazuje. Pro stanovení míry talentovanosti je důležité od sebe odlišit samotný stupeň talentovanosti a akceleraci biologického vývoje. Mohlo by se stát, že dítě, které je velmi talentované, ale biologicky retardované by bylo hodnoceno hůře.

Podle Bunce (2013) není jednoduché určit úroveň fyziologického zrání. Vhodný ukazatel by měl být: snadný, dostatečně přesný, použitelný pro všechny věkové skupiny. Bohužel zatím nebyl nalezen ukazatel, který by tyto všechny podmínky splňoval.

V praxi se však pro posouzení biologické zralosti využívají tyto parametry:

- Zubní věk,
- sekundární pohlavní znaky,
- parametry kostního věku (rentgenové snímky),
- poměr intercelulární a extracelulární hmoty (Perič, 2004).

Hodnocení poměru extracelulární (ECM) a intracelulární hmoty (BCM) je velmi nadějný ukazatel pro určení biologického věku vzhledem k tomu, že použití morfologických hodnot (výška, hmotnost) má omezenou hodnotu (Bunc, 2013).

Tělesnou přípravu hráče ledního hokeje rozdělujeme do 4 etap. Nejdůležitějšími etapami pro hokejový růst jsou 1. a 2. etapa, v kterých každý hráč musí získat, co nejvšestrannější základ. Protože v pozdějším období na něm může stavět. Čím větší základy hráči získají, tím jednodušeji v dospělosti (4. etapa) nabývají speciálních dovedností, které dokážou déle udržet (Lener et al., 1983).

Tabulka 1

Tělesná příprava ledního hokeje (Lener et al., 1983, s. 18)

Kategorie	Věk	charakter přípravy	poměr všestranné/speciální přípravy v %
1. etapa – nejmladší žactvo (před příprava, příprava)	6–10	Všestranná	90/10
2. etapa – žactvo (mladší a starší žáci)	11–14	všestranně specializovaná	70/30
3. etapa – mladší a starší dorost	15–18	speciální příprava	30/70
4. etapa – dospělí	nad 18 let	vrcholová příprava	10/90

Tréninková jednotka hráče ledního hokeje je souhrn, ve kterém se paralelně zvyšují funkční možnosti organismu hráče a jeho hráčská technika. Toto se odráží v úrovni jeho taktického jednání a myšlení, jelikož jsou výsledkem jeho usilovného tréninku v podmínkách, která jsou podobná utkání. Žádná technika se neprosadí bez návyku, plného nasazení sil ani bez dobré fyzické kondice. Osobnost hráče je vytvářena vzájemnou kombinací techniky a rozvoje taktického myšlení s psychickými vlastnostmi, také podmiňuje jeho využití pro celkové pojetí hry (Kostka & Hertl, 1984).

Aktuální motorický výkon i aktuální úroveň zdatnosti jedince je dán průnikem genetický dispozic a absolvovaného tréninku. Ve skutečnosti je velmi těžké od sebe rozlišit tyto dvě skupiny předpokladů (Malina et al., 2004).

2.1.1 Věkové rozdělení

Rozdělení do věkových kategorií v ledním hokeji neodpovídá vývoji člověka dle jeho věku.

Dle Dovalila (1982) je období vývoje časové období, kterému přiřazujeme charakteristické znaky tělesného, citového, pohybového a mentálního vývoje jedince. Pro lední hokej je především důležité období od 6 do 30 let.

Vývoj člověka je popisován v celé řadě publikací od různých autorů. Pro základní rozdělení jsem využil dělení dle Příhody:

- Vývoj prenatální od početí do porodu,
- kojeneček 0–1 rok,

- batole 1–3 roky,
- předškolní věk 3–6 let,
- mladší školní věk 6–11 let – prepubescence,
- starší školní věk 11–15 let – pubescence,
- mladší dospělost 15–20 let – postpubescence,
- mezcítma 20–30 let,
- životní stabilizace a vyvrcholení 30–45 let,
- střední věk 45–60 let,
- starší věk 60–75 let,
- kmetství 75 a více (Pavlík, 2010).

2.1.2 Sportovní ontogeneze dítěte

Základním hokejovým dovednostem se dítě začíná učit v předškolním věku (zhruba v 5. letech) a to v důsledku respektování fyziologického a psychického vývoje člověka. V této době nehovoříme o hokeji, ale jedná se o zábavné pojetí při učení se pohybu na bruslích (Zukal, 2016).

Při upevňování a aplikaci pohybových dovedností se u dětí rozvíjí obratnost, jelikož je přímo související s ostatními pohybovými schopnosti. V přípravce se zaměřujeme primárně na obecnou obratnost, kterou vytváříme podklad pro obratnost speciální v pozdějších letech. Při rozvoji obratnosti není vhodné zařazovat několik stále stejných cvičení, jelikož u hráčů dojde k hlubšímu osvojení. Na druhou stranu nevznikají nové koordinované spoje u cvičení, jež jsou důležitou složkou při zvyšování úrovně obratnosti. Při řešení nezvyklých herních situací (střelba z jiného úlu) dochází k účinnému rozvoji obratnostních schopností. Pokud však probíhá cvičení pouze v běžných situacích rozvoj obratnosti zpomaluje (Kostka & Hertl, 1984).

Mladší školní věk rozdělujeme do dvou období: ve věku 6–7 let dítě má potřebu stále něco dělat, a proto je toto období charakteristické neustálým pohybem. Období 8–10 let považujeme za zlatý věk motoriky, kdy se děti nejlépe učí novým dovednostem (Jansa et al., 2009).

U dětí v mladším školním věku by se nejvíce měla rozvíjet flexibilita, rychlost a koordinace. V tréninkových jednotkách je nevhodné zařazovat posilování s činkami,

protože je možné takto špatně zvolenou pohybovou aktivitou dětský organismus snadno poškodit (Okénka, 2012).

Nejdůležitější období pro děti přichází v období s nástupem puberty a s tím související fyziologické a psychologické změny, poněvadž dochází k nejrazantnějším změnám v rozložení sil mladých hokejistů. Mladým hokejistům již samotný talent či vzrůst nestačí, i když v žákovských kategoriích ještě mohl. K této skutečnosti docházelo na základě vývojové akcelerace u některých jedinců. Tito hráči pak převyšovali ostatní z důvodu své vyspělosti, což se v pubertě mění. Biologický věk se začíná srovnávat s kalendářním věkem (dán datem narození). Dále díky svému přirozenému pohybovému talentu, jenomže fyzické předpoklady se u mladých hráčů pomalu srovnávají a jednotlivé herní dovednosti jednotlivce se dlouhodobým tréninkem, také dostávají na stejnou úroveň. To znamená hráči, kteří vyčnívali nad ostatními v žákovských kategoriích, teď již nemusí. Kategorie „dorostu“ je označována za klíčovou z hlediska utváření a formování hokejisty na výkonnostní úroveň. Po srovnání hokejových dovedností se ke slovu dostávají i další faktory, které ovlivňují vývoj a následnou kvalitu mladých hokejistů (Dovalil et al., 2005).

Vývoj rychlostních schopností zařazujeme především do tréninku v období od 7 do 14 let. Zásluhou rozvoje jiných faktorů zejména silových schopností dochází i nadále k rozvoji rychlosti. Toto je jeden z důvodů, díky kterému dochází k vyrovnání herních schopností jednotlivce. Dle Periče (2004) dochází k senzitivnímu období silových schopností mezi 13. – 15. rokem. Samotné tempo růstu je individuální, jelikož závisí na produkci pohlavních a růstových hormonů. V této kategorii je na trenérovi, aby rozpoznal fyzické možnosti svých svěřenců, u kterých sice dochází k nabývání nových silových možností a lze zvyšovat tréninkové dávky. V případě neúměrného zvýšení tréninkové dávky či tempa může docházet k zanechání negativních stop v růstu a vývoji mladíků. Z toho důvodu by trenér neměl hlavně zapomínat na to, že jeho svěřenci jsou stále jen děti. Dalším faktorem jsou vytrvalostní schopnosti, které lze rozvíjet v jakémkoliv věku.

Dle Kostky & Hertla (1984) je hokej z důsledku ohraničeného hracího prostoru nejrychlejší hrou. Samotná rychlost pohybu vede u hráčů i k rychlosti řešení herních situací. Proto je důležité se zaměřit na nácvik rychlosti již v hokejové přípravce pomocí různých pohybových her (různé štafety, starty). Nejdůležitější

je období mezi 7. a 14. rokem, protože se zkracuje reakční čas (latentní doba) pohybových reakcí, zvyšuje se předpoklad rychlého provedení primitivních pohybů. Rychlost nacvičujeme především při svěžesti organismu hráčů a ve zvládnutých pohybech, při kterých se hráči nemusí tolik soustředit na správnost provedení pohybu.

Pavliš & Perič (1996) ve své publikaci uvádějí, že již 4. leté děti jsou schopny dlouhodobé vytrvalostní aktivity.

Vytrvalost je neodmyslitelnou součástí tréninkové jednotky ať už v rámci kondičního bruslení v závěru tréninku, tak je jedním z hlavních důvodů letní přípravy.

Měřítkem kvality letní přípravy jsou především závěrečné fáze utkání, kdy se rozhoduje o úspěchu či neúspěchu v utkání. Trenéři řadí vytrvalost mezi základní předpoklady výše potenciálu výkonnosti (reaktivita v zápasovém tempu) jejich hráčů (Perič, 2004).

Rozvoj vytrvalosti zařazujeme do tréninkové jednotky už v přípravce pomocí déletrvajících cvičení vhodné intenzity. Při vytrvalostních cvičeních musíme přihlížet k individuálním rozdílům mezi hráči, protože cvičení jsou vázána na rozvoj oběhového a srdečního systému. Tak jako nácvik rychlosti, tak i rozvoj vytrvalosti je vhodné vést přitažlivou formou s využitím sportovních her nebo cvičení se stupňovanou zátěží (určena například: dobou provádění, počtem opakování atd.). Hlavním kritériem pro vytvoření homogenních skupin pro rozvoj vytrvalosti je Cooperův test, protože samotný rozvoj nezávisí na kalendářním věku, ale na biologickém a předpokladech psychických a morfologických (Kostka & Hertl, 1984).

V současnosti je některými odborníky zpochybňován samotný význam a přínos aerobního tréninku z důvodu typického charakteru opakovaných anaerobních zátěží (Heller, 2018).

Dle Carey et al. (2007), kteří díky experimentu dokázali, že rychlost zotavení z opakovaných anaerobních zátěží nemá závislost s úrovní VO_2max . Přerušovaný trénink značné intenzity totiž sám dostatečně rozvíjí úroveň VO_2max , a proto nepředpokládá za nutné zařazování specifické formy aerobního tréninku.

Přesto ale rychlý úbytek zásob kreatinfosfátu při výkonu do přibližně 10 sekund vyžaduje brzkou aktivaci aerobních procesů k zotavení (resyntéze) kreatinfosfátu (Takahashi et al., 1995).

V řadě odborných studií se nepotvrdila souvislost mezi rychlostí odbourávání laktátu a úrovní $VO_2\text{max}$ (Tomlin & Wenger, 2001).

Větší význam se obecně přisuzuje úrovni $VO_2\text{max}$ pro lepší schopnost regenerace při přerušovaných anaerobních aktivitách. Pauzy k zotavení jsou zhruba 90 sekund a více, ale význam $VO_2\text{max}$ výrazně klesá, pokud trvá zotavení 30 sekund (Heller, 2018).

Analýza severoamerického hokeje (NHL) ukazuje, že požadavky na pohybové schopnosti (síla, rychlost), které jsou podmíněny anaerobním způsobem energetické úhrady se neustále stupňují více než nároky na kondiční vytrvalost (Cox et al., 1995).

2.2 Fyziologie hráče ledního hokeje

Dle Hellera (2018) se lední hokej řadí mezi fyzicky nejnáročnější a nejrychlejší sportovní hry. Hráči ledního hokeje v plném nasazení bruslí rychlostí až $60 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$ a vystřelené kotouče létají rychlostí okolo $190 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$.

Lední hokej představuje intervalový typ aktivity, jenž vyžaduje vysokou úroveň celkové tělesné zdatnosti. V důsledku rozvoje rychlosti a možnosti uplatnit tvrdost v osobních soubojích je hra fyzicky náročná (rychlostní, vytrvalostní, tak silové schopnosti). Během utkání v ledním hokeji se střídají cyklické (bruslení) a acyklické pohybové činnosti (střelba, osobní souboje) (Pavliš, 2003).

Dle Havlíčkové (2003) lední hokej představuje z fyziologického hlediska intervalový a přerušovaný typ pohybové činnosti, jenž vyžadují široké spektrum motorických dovedností, kvalitu i souhru smyslových a pohybových analyzátorů i vysokou úroveň celkové tělesné zdatnosti. Fyziologické nároky se liší dle postu, na kterém hráč v mužstvu hraje (brankář, obránce nebo útočník) i na samotné úrovni hry.

Dle Hellera (2018) hokejisté mají 15–18 střídání za utkání a na bruslí okolo 5 kilometrů. Doba zatížení (jedno střídání) je přibližně 40 sekund a tyto úseky se střídají s 200 sekundami odpočinku na střídačce. Průměrný časový poměr, který udává dobu zatížení a dobu odpočinku je 1:5.

Hráči na bruslí v utkání okolo 5 km a jejich čas na ledě je v průměru okolo 18 minut. Toto číslo je orientační, jelikož během oslabení a přesilovek, kdy jeden

hráč dostává prostor na úkor jiného se celkový čas mění. Celkový energetický výdej je 5–6 tisíc KJ za zápas (Grasgruber & Cacek, 2008).

Dle Hellera (2018) energetický výdej během hry kolísá mezi 40–70 KJ.min⁻¹. Udává, že celkový energetický výdej u hráčů v utkání koresponduje cca 4–5 MJ.

Energetický výdej z hlediska podílu aerobního a anaerobního metabolismu ukazuje, že 2/3 výdaje energie je uvolněno anaerobně a 1/3 aerobně. Dochází k tomu, protože činnost v průběhu střídání vzhledem k nepravidelnému dýchání a pohybové činnosti potřebuje vysokou úroveň anaerobní kapacity. Aerobní kapacita je zastoupena z 1/3, protože hráči během jednoho utkání stráví na ledě okolo 18 minut, což vyžaduje co největší podíl maximálního aerobního výkonu (Kostka et al., 1986).

Lední hokej řadíme mezi namáhavé sporty, jelikož průměrná srdeční frekvence je během utkání 165–170 tepů za minutu. Hraniční hodnoty dosahují až 190 tepů za minutu (Kostka et al., 1986).

Dle Nykodýma (2006) srdeční frekvence dosahuje přibližně 75–90 % maxima. Při odpočinku na střídačce hodnota neklesne pod 120 tepů za minutu. To je způsobeno v důsledku emocí.

Hráči ledního hokeje mají „lower body“ muskulaturu (hypertrofie především musculi femoris a gluteálního svalstva). Z hlediska somatotypu řadíme hráče ledního hokeje mezi ektomorfní mezomorfy (somatotyp 2,4 – 5,4 – 2,6) (Nohejl, 1993).

Mezomorfní složka je u obránců výraznější (somatotyp 2,9 – 6,2 – 1,6) v porovnání s útočníky (2,2 – 5,3 – 2,2) (Duncan & Lyons, 2009).

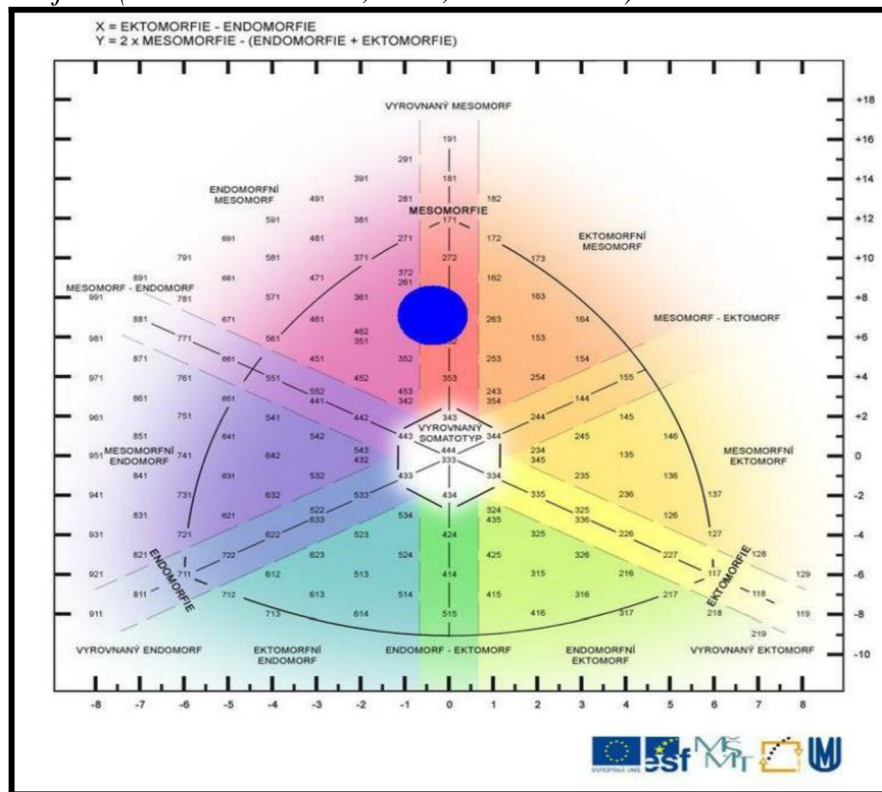
Tělesná výška hráčů je 180–190 cm a hmotnost 85–90 kg, ale můžeme se mezi elitními hráči setkat i s jedinci, kteří do tohoto obecného rozmezí nezapadají, což klade nárok na specifické modifikace jejich herních činností (Heller, 2018).

Procento tělesného tuku (stanovené metodikou Mezinárodního biologického programu, IBP, tj. kaliperací 10 kožních řas) u hráčů ledního hokeje se pohybuje mezi 8–13 % a tukuprostá hmota (celková tělesná hmotnost mínus hmotnost tuku) je 75 kg a více (Nohejl, 1993).

Obránci obvykle mývají vyšší tělesnou hmotnost (90 kg) i vyšší procento tělesného tuku cca 10–16 % než útočníci. Útočníci mají tělesnou hmotnost 80–86 kg a 8–14 % tělesného tuku (Duncan & Lyons, 2009).

Obrázek 1

Somatograf hokejistů (Bernaciková et al., 2011, s. neuvedena)

V oblasti morfologických dispozic hráčů ledního hokeje se jedná především o složení kosterního svalu. Jak samotné procentuální zastoupení jednotlivých svalových vláken v kosterním svalu dále velikost příčného průřezu vláken. Pro hráče ledního hokeje je typické vyšší zastoupení pomalých (slow oxidative) vláken asi 50–60 % a hypertrofie rychlých svalových vláken (Quinney, 1990).

Pokud chceme například docílit dílčí změny poměru mezi dvěma typy rychlých vláken, mírného snížení glykolytických vláken (fast glykolytic, typ B), tak lze především v průběhu přípravného období v souvislosti s intervalovým tréninkem rychlostní síly (Heller, 2018).

V devadesátých letech se udávala maximální spotřeba kyslíku ($VO_2\max$) v průměru 55–61 ml.kg⁻¹, maximální výkon 4,8–5,3 W.kg⁻¹ a maximální koncentrace laktátu v krvi 11–13 mmol.l⁻¹ (Heller et al., 1991).

Excelentně připravení hráči po kondiční stránce však mnohdy dosahují vyšších hodnot $VO_2\max$ (62–65 ml.kg⁻¹) a výkonů nad 5,3 W.kg⁻¹ (Heller, 2018).

Dlouhodobé pozorování hráčů NHL ukazuje, že se za poslední desetiletí požadavky na úroveň $VO_2\text{max}$ podstatně zvýšily z průměrných 54 na 62 $\text{ml}\cdot\text{kg}^{-1}$ (Cox et al., 1995).

2.2.1 Energetické krytí herního výkonu

Výkon hráčů v utkání je podmíněn souhrnem mnoha faktorů, které se na výkonu podílejí velmi různorodě a variabilně. Do jisté míry může docházet ke vzájemnému nahrazování těchto faktorů. V současnosti jsou již na hráče požadavky tak vysoké, že možnosti této kompenzace se stále snižují (Bukač & Dovalil, 1990).

Možnosti energetického krytí jsou ovlivněny úrovní trénovanosti jednotlivých hráčů. Především intenzita a doba trvání zatížení, styl hry a délka odpočinku během střídání rozhodují o způsobu, jenž se bude nejvíce podílet na energetické úhradě (Grasgruber & Cacek, 2008).

Dle Hellera (2018) o hlavním způsobu energetické úhrady rozhoduje jednak intenzita a doba trvání zatížení, ale i styl hry a délka odpočinku na střídačce. Možnosti energetické úhrady lze ovlivnit trénovaností a individuálními vrozenými dispozicemi hráčů.

Lední hokej řadíme mezi intervalové výkony, a proto je zde zastoupení tří složek (vytrvalostní, silové a rychlostní). Dochází ke krytí z různých energetických systémů, jak můžeme vidět v Obrázku 2 (Bernaciková et al., 2011, s. neuveдена).

„V ledním hokeji je důležitá především anaerobní vytrvalost, délka utkání (popř. turnaj) a dokonalejší zotavné procesy mezi střídáním vyžadují i značnou zásobu aerobní vytrvalosti (Kostka et al., 1986, s. 19)“

Z důvodu intervalového způsobu práce v utkání jsou kladeny specifické požadavky na energetické hrazení. Různou měrou se na těchto požadavcích podílejí všechny systémy energetické úhrady. Alaktátový anaerobní systém převládá při krátkých acyklických akcích (přihrávky), jakmile dochází k opakovanému zatížení během hry nebo rychlostně vytrvalostnímu zatížení, tak hlavní energetické hrazení je prostřednictvím anaerobní glykolýzy (Cox et al., 1995).

Ve fázích zotavení na střídačce a při plynulé nepřerušované hře (například během tréninku) se uplatňuje aerobní způsob energetické úhrady (Heller, 2018).

Kosterní svaly zabezpečují pohyb hráčů ve hře a štěpení kyseliny adenosintrifosforečné (ATP) zabezpečuje potřebnou energii pro pohyb hráčů. Svaly pro správný pohyb potřebují mít ve svých svalových buňkách dostatek ATP (malá rezerva ve svalových vláknech, do 3 sekund práce). Samotná koncentrace ATP podmiňuje jak svalovou koncentraci, tak následnou relaxaci. Vyčerpané množství musí být pravidelně doplňováno. K resyntéze ATP organismu u sportovců využíváme především sacharidy a tuky (Bukač & Dovalil, 1990).

„Sacharidy se v těle skladují ve formě glykogenu buď přímo ve svalech nebo v játrech, odkud jsou v podobě glukózy transportovány do činných svalů“ (Bukač & Dovalil, 1990, s. 15)

Cestou aerobních a anaerobních biochemických reakcí se uskutečňuje využívání energetických zdrojů pro svalovou práci. Při aerobních procesech („spalování“) se jedná o metabolické procesy, při nichž dochází k uvolňování energie za přítomnosti kyslíku. Tyto procesy přijímají krví kyslík z atmosférického vzduchu (difúzní kapacitou plic) a následně jej dopraví do zatížených svalů, kde dochází k obnově ATP. Čím vyšší je pracovní intenzita = tím více kyslíku svaly potřebují. Anaerobní procesy se aktivují, jakmile intenzita pohybu je tak velká, že organismus nestačí zatíženým svalům dopravit potřebné množství kyslíku. Pak je energetický požadavek zabezpečen na základě ATP – CP procesů nebo anaerobní glykolýzou, jenž trvá do doby, než je znovu zajištěn dostatečný přívod kyslíku (Bukač & Dovalil, 1990).

Při silové a rychlostní složce jejichž doba trvání je zhruba 5–10 sekund má největší úlohu ATP – CP systém (zdroj = cukry) střelba, souboje. Kapacita tohoto systému má největší vliv na kvalitu hráčského výkonu v závěrečné části utkání. Tréninkem lze dosáhnout větších zásob CP systému. Při přerušené hře, když jsou hokejisté na ledě nebo při odpočinku na střídačce dochází k obnově ATP CP systému. Útočníci mají po ukončeném utkání vyšší hladinu laktátu v krvi než obránci. Udává se, že hladina laktátu v krvi je okolo 5–10 mmol.l⁻¹ (Heller, 2000).

Při déle trvajícím zatížení například v důsledku protaženého střídání hráče nebo při fyzicky náročném utkání se koncentrace laktátu v krvi pohybuje na hranici 15 mmol.l⁻¹. Pak je využíván aerobní systém jako zdroj energie a dochází k vyčerpání glykogenových zásob (Nykodým, 2006).

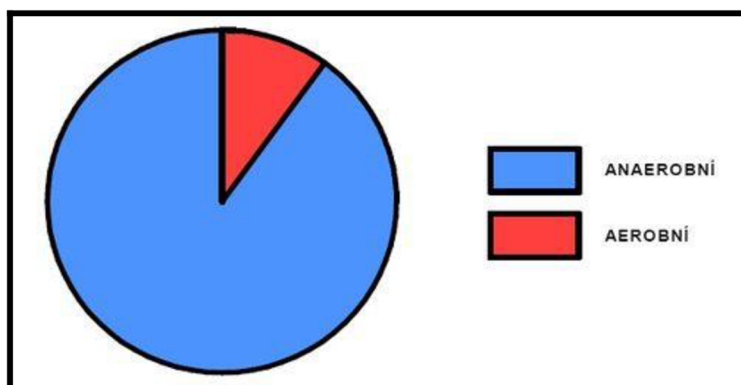
V průběhu utkání se sníží hladina glykogenu více v bílých pomalých vláknech než v červených rychlých svalových vláknech. Resyntéza ATP je závislá především na aerobních mechanismech, jenž s nálezem relativně nízkých hladin laktátu kolísají mezi 5–8 mmol.l⁻¹. Při utkání dochází k čerpání cukernatých zdrojů, díky kterým se zvyšuje hladina glykémie a v závislosti na délce utkání stoupá i hladina volných mastných kyselin. Jedná se o další důkaz o uplatnění oxidativního mechanismu. Hematokrit při správném doplňování tekutin během výkonu, již nestoupá (Pavliš, 2003).

Po zápase se zásoby svalového glykogenu sníží až o 60 % a tělesná hmotnost hokejisty poklesne až o 2 kg v důsledku výrazného pocení, a proto je po utkání pro zotavení nutná kvalitní výživa a pitný režim. Lze využít i různé regenerační procedury (Heller, 1996).

Aerobní vytrvalost je důležitá, protože organismus lépe regeneruje, což má pozitivní vliv na zotavení po výkonech využívající ATP – CP systém a La systém. Pokud hokejisté bruslí v delších úsecích, tak je využívána především aerobní fosforylace (Heller, 2000).

Obrázek 2

Podíl anaerobního a aerobního krytí během výkonu (Bernaciková et al., 2011, s. neuvedena)

2.3 Armádní vrcholový sport

Z důvodu vytvoření, co nejlepších podmínek pro optimální rozvoj a výkon armádních sportovců došlo v říjnu 1948 k zřízení Armádního tělocvičného klubu (ATK). Můžeme se setkat i s názvem Vojenský tělovýchovný oddíl, jenž působil v širším rámci

Ústředního domu armády jako tzv. výkonná složka vojenského zájmového a závodního tělocviku (Minařík, 2021).

Dle Demetroviče et al. (1988) byly v tomto útvaru soustředováni armádní vrcholový sportovci. Hlavním posláním Armádního tělocvičného klubu bylo připravit pro armádní sportovce, co nejlepší podmínky pro jejich sport. Sportovci v těchto Armádních tělocvičných klubech se účastnili nejvyšších sportovních soutěží jak doma, tak v zahraničí.

V armádním vrcholovém sportu se lední hokej objevoval hned od počátku vzniku vojenských sportovních klubů. Do těchto klubů nastupovali jen ti nejlepší hráči. Dva roky po vzniku (1950) armádního tělocvičného klubu získalo armádní družstvo pod hlavičkou ATK Praha první mistrovský titul v ledním hokeji (Roháčková, 2013).

Z důsledku obrovského rozvoje armádního vrcholového sportu dochází v roce 1952–1953 ke vzniku dalších dvou hokejových oddílů. Jmenovitě se jednalo o sportovní oddíl Křídla vlasti Olomouc a hokejový oddíl Tankista v Praze. Křídla vlasti Olomouc podléhala velitelství letectva MNO a druhý oddíl byl zřízen Velitelstvím tankového a mechanizovaného vojska MNO (Minařík, 2021).

Sportovní oddíl Křídla vlasti Olomouc měl sídlo svého armádního oddílu v Olomouci po dobu třech sezón. Tento klub bez předešlé hokejové historie a bez oprávnění byl uměle dosazen do nejvyšší soutěže (mistrovství republiky), kde úspěšně bojoval o nejvyšší příčky. Jeho největší úspěch je třetí místo v roce 1954. U začátku Křídel vlasti Olomouc stál i Stanislav Bacílek, který dlouhá léta reprezentoval Československo (například Zimní olympijské hry v Cortině 1956) (HC Olomouc s.r.o. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

V roce 1956 došlo k přesídlení sportovního oddílu Křídla vlasti Olomouc do Jihlavy, jelikož v Olomouci již jeden hokejový celek v této době působil. Jihlava byla vybrána z důvodu vybudování nového zimního stadionu s umělou ledovou plochou (Vrbecký, 2006).

V roce 1956 bylo rozhodnuto o decentralizaci armádního vrcholového sportu, a proto všechna armádní sportovní družstva i vojenské tělovýchovné jednotky nesly jednotné pojmenování DUKLA od října tohoto roku. V této souvislosti došlo ke vzniku tzv. armádních sportovních družstev (ASD), které působily u bojových vojenských útvarů po celém státu. Tento krok měl umožnit soustředění nejvyspělejších sportovců

z řad vojáků základní služby právě v nich. Do Vojenské tělovýchovné školy Miroslava Tyrše, která měla dvě oddělení sportu (1. oddělení: družstva kolektivních sportovních her, 2. oddělení: družstva individuální) se zapojila pražská armádní družstva. Po velmi krátké době byl zjištěn značný pokles výkonnosti u sportovců, kteří byli v družstvech u bojových útvarů na rozdíl od družstev, které spadaly pod Vojenskou tělovýchovnou školu Miroslava Tyrše. K rozdílu výkonnosti docházelo z důvodu, že velitelé považovali příslušníky družstev bojových vojenských útvarů za řadové vojáky a odesílali je do strážní služby. Tímto docházelo k narušení optimálních podmínek pro trénink, protože sportovci byli cvičeni v odbornostech daného útvaru a na samotný trénink již nezbývalo moc času (Minařík, 2021).

Administrativně v roce 1957 byla všechna armádní sportovní družstva zařazena do Vojenské tělovýchovné školy Miroslava Tyrše. Veliteli se místo důstojníků od útvaru stali trenéři, kteří řídili sportovní přípravu a tímto způsobem se zabezpečila jednota zodpovědnosti. Došlo ke zkvalitnění sportovní přípravy, jež pomáhaly nové metody například dvoufázový trénink, izometrické posilování, metodika (Minařík, 2021).

Začátkem sedmdesátých let se začaly u jednotlivých armádních středisek objevovat vojenské tělovýchovné jednoty mládeže a dorostu. Jednalo se o položení základů pro pozdější střediska vrcholového sportu, respektive tréninková střediska mládeže (Minařík, 2021).

2.4 Umístění hokejové reprezentace na vrcholných akcích 1970–1999

Československá, respektive česká hokejová reprezentace za zkoumaných třicet let dosáhla na řadu úspěchů. Mnoha hráčům se po skončení kariér i během nich dostalo různých ocenění (například uvedení do Síně slávy Českého hokeje).

V sedmdesátých letech se československá hokejová reprezentace stala 3x Mistry světa. Na všech třech mistrovstvích světa tvořilo tým 20 hráčů, ve kterých měly značnou převahu čeští hráči (16–17 hráčů) oproti slovenským. V tomto období národní dres oblékaly osobnosti typu bratří Holíků, V. Martinec, J. Holeček, J. Pouzar. Nejhorším umístěním v tomto desetiletí bylo 3. místo v roce 1970 a 1973.

V osmdesátých letech se partě okolo kapitána D. Rusňáka na mistrovství světa v Praze podařilo získat historicky šesté zlato pro Mistry světa. Tehdejší tým vedl

několikátý rok po sobě L. Bukač a S. Neveselý. Stejně jako u titulů Mistrů světa v sedmdesátých letech měly v týmu větší zastoupení hráči české národnosti (18 z 22 hráčů). V roce 1986 zaznamenal národní tým nejhorší výsledek od roku 1956 bylo jím 5. místo.

V devadesátých letech bylo mistrovství světa v roce 1992 posledním pro československou hokejovou reprezentaci. Tým pod vedením I. Hlinky získal bronzové medaile „na domácí půdě“, jelikož se hrálo v Praze a Bratislavě. V roce 1993 poprvé hráči (například: R. Turek, M. Hořava) reprezentovali Českou republiku a dokázali přivést bronzové medaile z mistrovství světa v Německu. Druhá polovina devadesátých let znamenal pro hokejovou reprezentaci období velmi zdařilé období. Nejdříve v roce 1996 se po sedmi letech parta s kapitánem R. Reichlem stala znovu Mistry světa. Při dalších dvou účastech se umístili na stupni vítězů (2x bronzové medaile). V roce 1999 se podařilo českým hokejistům znovu usednout na trůn mistrů světa a tím započala cesta za „zlatým hattrickem“.

Tabulka 2

Umístění na mistrovství světa 1970–1999¹

¹ V roce 1980 a 1984 se mistrovství světa nekonalo

Za zmíněných třicet let se konaly, také zimní olympijské hry. V některých letech byly konány samostatně (nehrálo se mistrovství světa).

Při obou vystoupeních v sedmdesátých letech získali českosloveští hokejisté medaile (třetí a druhé místo). Naproti tomu při třech příležitostech v následujícím desetiletí zaznamenali dvě umístění mimo stupně vítězů. Za zmínku stojí druhé místo v roce 1984 v Sarajevu. Největšího úspěchu v české hokejové historii dosáhli v roce 1998 v Naganu, kdy získali poprvé medaile pro vítěze zimních olympijských her.

Tabulka 3

Umístění na Zimních olympijských hrách 1970–1999

3 Metodika

3.1 Cíl, úkoly a předmět práce

3.1.1 Cíl práce

Cílem práce je zjistit, které hokejové kluby se nejvíce podílely na výchově talentované mládeže v 70., 80. a 90. letech v České republice.

3.1.2 Úkoly práce

- Dohledání soupisek národního mužstva z jednotlivých mistrovství světa/zimních olympijských her,
- vysvětlení způsobu výběru hráčů,
- zjištění hráčské minulosti do 20 let věku,
- rozdělení klubů do tří zkoumaných kategorií,
- vyhodnocení získaných dat,
- charakteristika nejlepších hokejových týmů,
- zpracování výsledků do tabulek a grafů,
- vytvoření závěru práce.

3.1.3 Předmět práce

V bakalářské práci jsem potřeboval dohledat soupisky Československé socialistické republiky, respektive České republiky z mistrovství světa a zimních olympijských her od roku 1970 do roku 1999. Pokud si hráči zvolili jinou cestu, například přes zámořské soutěže nebo byli vybráni kanadsko-americkými týmy při draftu NHL, tak byly tyto kluby uvedeny v syntetické části práce v tabulkách v jedné „bublině“ - nazvané zámořské soutěže. Stěžejní jsou české hokejové kluby a jejich zapojení ve výchově talentované mládeže, a proto se o zámořských klubech v bakalářské práci nebudu příliš zmiňovat. Rozdělil jsem si hráče dle postů, na kterých hráli (brankáři, obránci a útočníci).

Následně jsem zjišťoval jejich hráčskou minulost do 20 let, kterou jsem si rozdělil do kategorií:

- Mateřský klub (klub kde začínali s hokejem),
- do 15 let věku (v případě, že hráč odešel z mateřského klubu před dosažením 15 let),
- od 16 do 18 let věku,
- od 19 do 20 let věku.

3.2 Použité metody práce

V bakalářské práci budou využity čtyři vědecké metody, které pomůžou zpracovat danou problematiku.

Pro zpracování analytické části práce bude využita obsahová analýza. S využitím obsahové analýzy budou shromážděna a vyhodnocena velká množství dat.

Samotným cílem obsahové analýzy bude poznat zaměření jednotlivých textů v důsledku kvantitativního vyjádření frekvence relevantních obsahových jednotek. Obsahovou analýzu lze využít při zpracování jakýkoliv ústních nebo písemných projevů v rámci výzkumu (Štumbauer, 1989).

„Tato metoda umožňuje objektivní, systematický a kvantitativní popis písemných či ústních projevů a jejich rozborů (literatura, noviny, časopisy, filmy, životopisy, osobní korespondence apod.“ (Štumbauer, 1989, s. 61.).

Dle (Hendla, 2005) lze stanovit výhody a nevýhody použití metody obsahové analýzy. Mezi výhody patří například: možnost identifikovat časově vzdálené události, subjektivní postoj výzkumníka ve vztahu k informacím, které jsou součástí dokumentu a nehrají roli nebo dávají možnost dostat se k informacím, jež by jinak bylo obtížné získat. Obsahová analýza má i své nevýhody mezi, které řadíme například: výběr podkladů – odborné literatury velmi závisí na postoji výzkumníka. Vybrané dokumenty pro zkoumaný problém mohou obsahovat subjektivní názory autorů daných knih.

Jako druhá metoda bude využita analýza, která pomůže rozložit hlavní problém zjištění nejúspěšnějších hokejových klubů ve výchově talentované mládeže v 70. až 90. letech v České republice na základní otázky.

Pro další práci se získanými informacemi bude využita analýza a syntéza. Tyto dvě metody se budou vzájemně prolínat a tím tvořit celek. Analýza nám pomáhá rozložit hlavní problém na elementární části naproti tomu syntéza = sjednocení, ucelení informací v celek.

Analýza pomáhá rozložit zkoumaný předmět, situaci nebo jev na jednotlivé části. Ty se pak sami stávají důvodem dalšího zkoumání. V každém jevu je množina prvků ve vzájemných vztazích, jež tvoří celek. Analýza předpokládá, že v těchto jevech platí určité zákonitosti. Cílem analýzy bude poznat systém jeho vzájemné vazby a odhalit pravidla fungování (Synek et al., 2006).

Při syntéze dochází ke spojení jednotlivých částí v celek a sledujeme důležité vzájemné souvislosti mezi jednotlivými složkami jevu (celku). Proto dochází k lepšímu a hlubšímu poznání jevu jako celku. Syntéza nám pomáhá odhalovat vnitřní činnosti daného celku (Synek et al., 2006).

Pro porovnání zastoupení jednotlivých hokejových klubů ve zkoumaném výběrovém souboru bude využita komparativní analýza (metoda srovnávací). Díky této metodě lze určit pořadí nejlepších hokejových týmů ve výchově talentované mládeže v 70. až 90. letech v České republice.

Pro určení nejlepších hokejových klubů pro tři zvolená období bude využit bodový systém. Maximálně může jeden klub získat 6 bodů, jestliže vydržel v jednom týmu od prvních kategorií až do 20 let věku. Pokud hráč během své mládežnické kariéry přestoupil ať už jednou nebo vícekrát, tak bude těchto 6 bodů rozdělené mezi jednotlivé týmy rovným dílem.

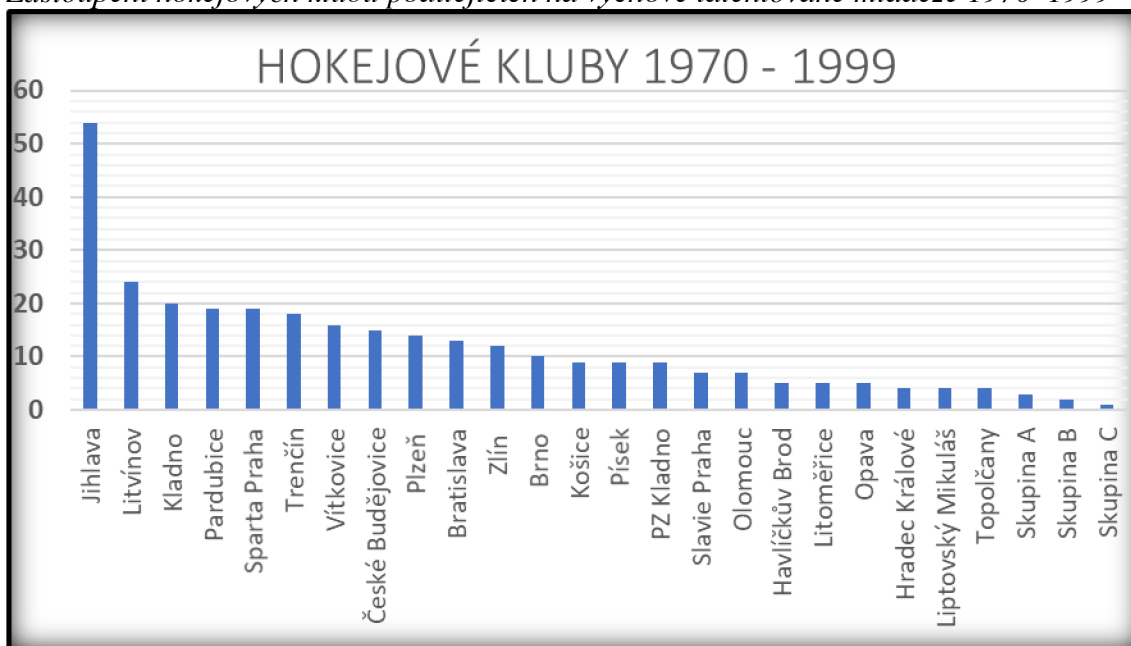
4 Syntetická část práce

4.1 Výběrový soubor

Hokejové kluby, které se nejvíce podílely na výchově mladých hokejistů pro národní tým, jsou stěžejní pro syntetickou část práce. Spočítal jsem zastoupení jednotlivých hokejových klubů u každého hráče. Hokejové kluby s největším zastoupením charakterizují (na prvních pěti místech) v syntetické části práce (vznik, historie ve zkratce). Další kluby v pořadí jsou uvedeny sestupně. Měřikem bylo, aby jejich výchovným programem prošlo aspoň 10 hráčů, kteří se dostali až do reprezentace. Všechny soupisky z mistrovství světa a zimních olympijských her jsou přiloženy v přílohách práce.

Obrázek 3

Zastoupení hokejových klubů podílejících na výchově talentované mládeže 1970–1999

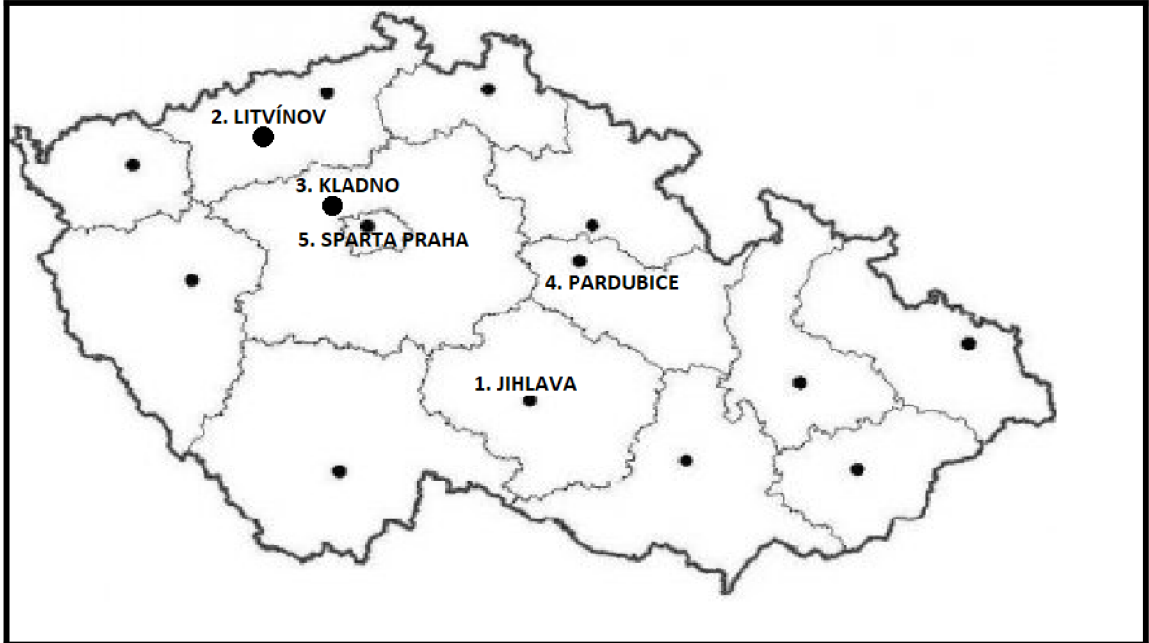

U mnoha hráčů se můžeme setkat s tím, že za svou mládežnickou kariéru prošli více klubů, a proto jsou čísla u některých týmů tak vysoká. Celkem se na výchově talentované mládeže podílelo 84 hokejových týmů. Hokejové kluby s nízkým počtem reprezentantů jsou rozděleny do skupin. Skupina A reprezentuje deset klubů (například: Liberec, Prostějov, slovenský Martin), v kterých se v mládežnických letech objevili tři hráči. Ve skupině B je zastoupeno sedmnáct klubů (například: Soběslav, Kolín, Motorlet), které se podílely na výchově dvou hráčů. Největší skupinou

je skupina C, kde je třicet pět týmů (například: Hluboká nad Vltavou, Louny, Milevsko, slovenská Skalica), které byly především mateřskými kluby hráčů, jež se v tomto sledovaném období dostali až na nejvyšší úroveň.

Obrázek 4

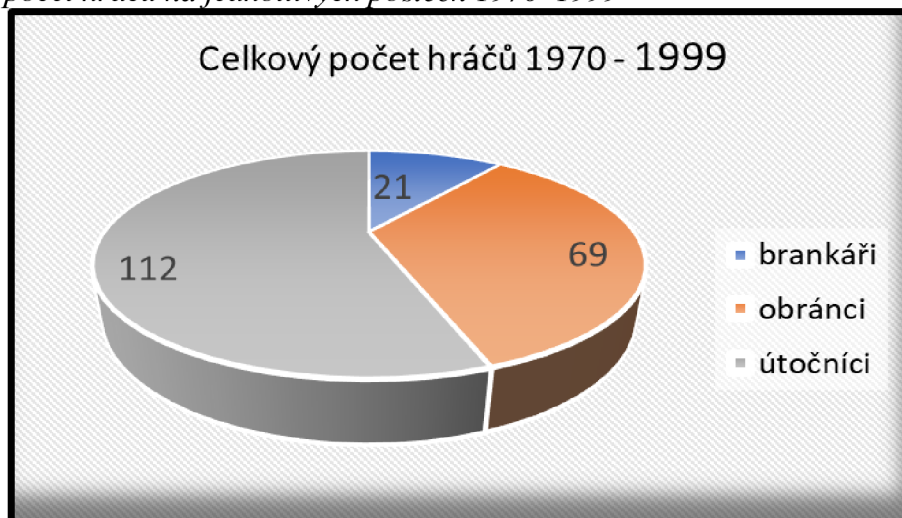
Nejúspěšnějších pět hokejových týmů ve výchově talentované mládeže 1970–1999

Nejúspěšnějším hokejovým klubem ve výchově talentované mládeže byla Dukla Jihlava, kterou prošlo v období od 1970 do 1999 54 hráčů. Velký podíl na tak vysokém čísle měla armáda. V Dukle Jihlava museli hrát ti nejlepší, kteří šli sloužit dvouletou vojenskou službu. Hráči, kteří se neuchytili v prvním mužstvu, byli posíláni hrát do Dukly B (Písek). Na druhé místo se řadí Litvínov, který na rozdíl od Jihlavy vychoval sice jen 24 hráčů, ale pro většinu z nich je Litvínov jejich mateřským klubem. Dále následovaly kluby jako Kladno, Pardubice, Sparta Praha, přičemž rozdíl v počtu vychovaných hráčů nebyl již tak výrazný jako mezi prvním a druhým týmem.

Obrázek 5

Celkový počet hráčů na jednotlivých postech 1970–1999

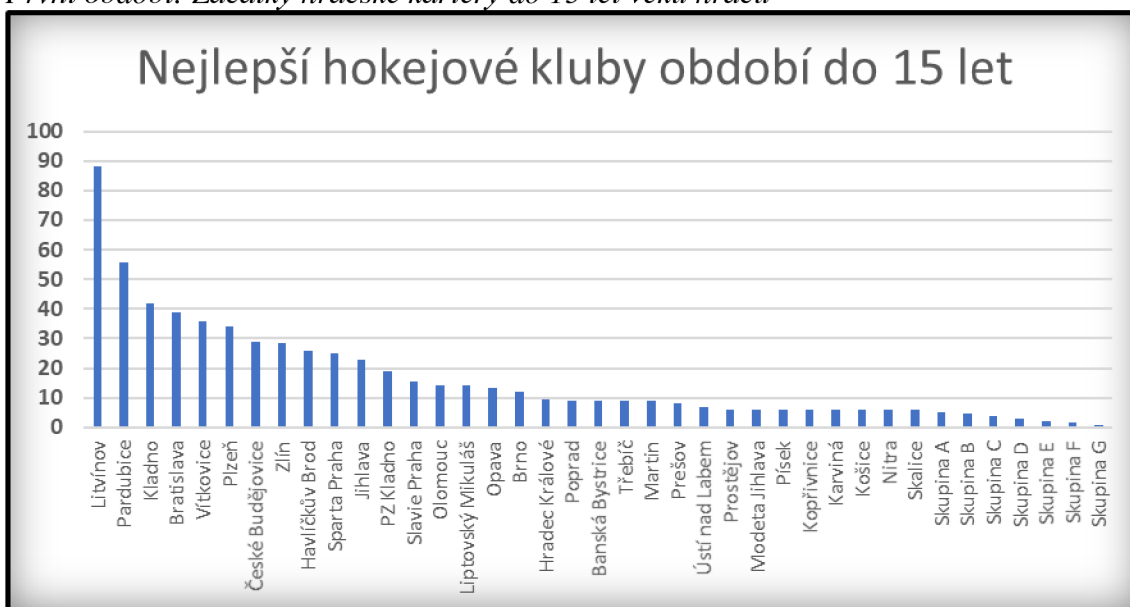
Za třicet let se v národním dresu na mistrovstvích světa a zimních olympijských hrách vystřídalo 202 reprezentantů z toho 21 brankářů, 69 obránců a 112 útočníků. V sedmdesátých letech brali reprezentační trenéři na reprezentační akce pouze dva brankáře. Toto pravidlo se změnilo na konci osmdesátých let, kdy začali brát tři brankáře a posléze v devadesátých letech vzali i čtyři gólmány. Proto se celkové číslo u počtu brankářů vyšplhalo až na 21.

Pro následující tři tabulky, v kterých jsem zjišťoval nejlepší hokejové kluby v jednotlivých obdobích hráčského vývoje, jsem využil jednotný postup. Nejvíce mohl hokejový klub získat 6 bodů, jestliže by hráč vydržel v jednom týmu až do 20 let. Když hráč přestoupil z mateřského klubu jinam, docházelo tím k tomu, že se na jeho hokejovém vývoji podílelo více hokejových týmů. Z tohoto důvodu jsem body mezi ně rozdělil rovnoměrně.²

² U všech tabulek stačilo i odehrání pouze jednoho utkání, aby daný klub získal určitý počet bodů.

Obrázek 6

První období: Začátky hráčské kariéry do 15 let věku hráčů

Celkem se jedná o 75 hokejových týmů, kde především začínali svou hokejovou kariéru budoucí reprezentanti, ale už v tomto období docházelo k přestupům mezi jednotlivými týmy. Počet hokejových mužstev pro období do 15 let věku hráčů (Obrázek 6. První období: Začátky hráčské kariéry do 15 let věku hráčů) je menší než celkový počet hokejových týmů pro celé zkoumané období (Obrázek 3. Zastoupení hokejových klubů 1970–1999). Mladí hokejisté se mohli rozhodnout pro svůj budoucí vývoj kariéry změnit prostředí – přestoupit do jiného týmu v České republice, respektive na Slovensku před dovršením 15 let věku. Hokejové kluby, v kterých začalo svou budoucí kariéru nízký počet reprezentantů, jsou rozděleny do skupin. Skupina A zastupuje týmy, které získaly 5 bodů (Hvězda Praha, Motorlet, Havířov, Teplice, Rokycany, Soběslav). Ve skupině B (4,5 bodu) jsou dva týmy (Bohemians a Vlašim). Skupina C (4 body) také reprezentuje dva kluby (Kolín a Královo Pole). Ve skupině D se schovává 17 klubů, které získaly 3 body (například: Tábor, Karlovy Vary, Zlín, Lomnice nad Popelkou). Velmi početná skupina D, v které je 12 klubů (například: Strakonice, Milevsko, Most), obdržely 2 body. Poslední dvě skupiny obsahují čtyři kluby s rozdílem půl bodu. Tři kluby se ziskem 1,5 bodu jsou ve skupině E (Tatra Smíchov, Ostroh, Krnov) a jeden ve skupině F (Blansko) s pouhým jedním bodem.

Obrázek 7

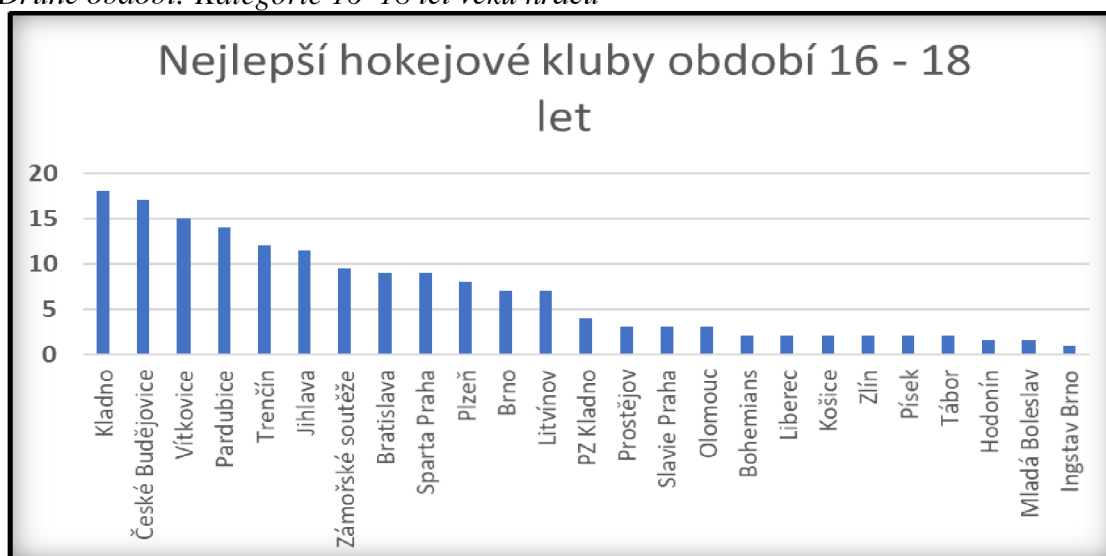
Nejúspěšnějších pět hokejových týmů ve výchově talentované mládeže – začátky hráčské kariéry do 15 let věku hráčů

Nejúspěšnějším hokejovým klubem se ziskem 88 bodů, pro první období hráčského vývoje, byl Litvínov. V Litvínově celá řada hráčů vydržela bez změny klubu minimálně do 20 let věku (například: V. Růžička, J. Beránek, J. Šlégr), a proto je číslo tak vysoké. Na pomyslném druhém místě se umístily Pardubice, kde celá řada hráčů udělala první hokejové krůčky (55,5 bodu) následně Kladno (42 bodů), Bratislava (39 bodů) a Vítkovice (36 bodů).

Obrázek 8

Druhé období: Kategorie 16–18 let věku hráčů

V druhém sledovaném období již docházelo k přestupu hráčů mezi jednotlivými týmy v České republice, respektive na Slovensku. Především to bylo zapříčiněno nástupem na střední školy, a proto na prvním místě je Kladno (18 bodů). V minulosti byl v tomto městě hutnický podnik POLDI Kladno. Tento velký komplex nabízel mladým chlapcům vyučení v oborech černého řemesla, dokončení středoškolského vzdělání, ubytování a sportovní vyžití. České Budějovice získaly 17 bodů, protože tam přicházeli hráči z menších měst po ukončení základní školy a chtěli udělat další krok ve své kariéře a zároveň mohli nastoupit na střední školy, a to například z Písku (S. Neckář), z Tábora (R. Dvořák). Litvínov získal pouhých 7 bodů, protože si ho v této kategorii pro svůj další rozvoj kariéry vybralo jen pár hráčů (Tomáš Vlasák, Vladimír Kýhos).

Již ve 20. století se objevovali hráči, kteří odcházeli za oceán mezi 16. až 18. rokem hrát zámořské soutěže (9,5 bodu). Pro výsledky mé bakalářské práce jsou podstatné české a slovenské kluby, a proto jsou jednotlivé hokejové týmy ze zámoří uvedeny v tabulce jako jeden celek. Tím pádem dochází k tomu, že zámořské soutěže získaly více bodů než třeba Bratislava, Sparta Praha.

Obrázek 9

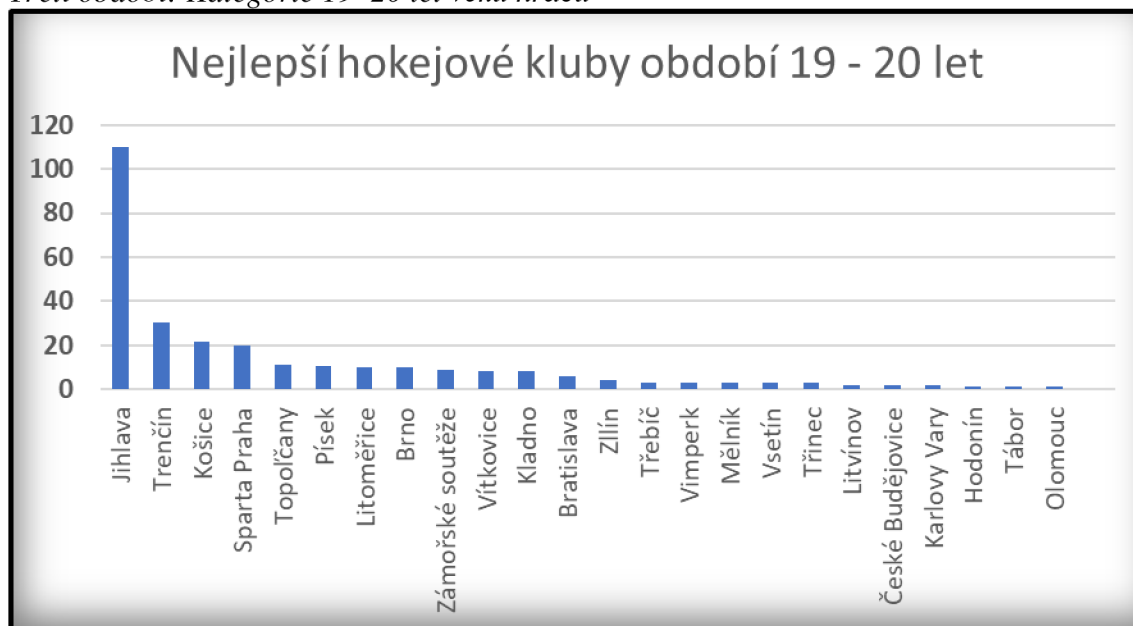
Nejúspěšnějších pět hokejových týmů ve výchově talentované mládeže – Druhé období: Kategorie 16–18 let věku hráčů

Nejúspěšnějším hokejovým klubem se ziskem 18 bodů, pro druhé období kategorie 16-18 let věku hráčů, bylo Kladno. Na pomyslném druhém místě se umístily České Budějovice (17 bodu), dále pak Vítkovice (15 bodů), Pardubice (14 bodů) a Trenčín (12 bodů).

Obrázek 10

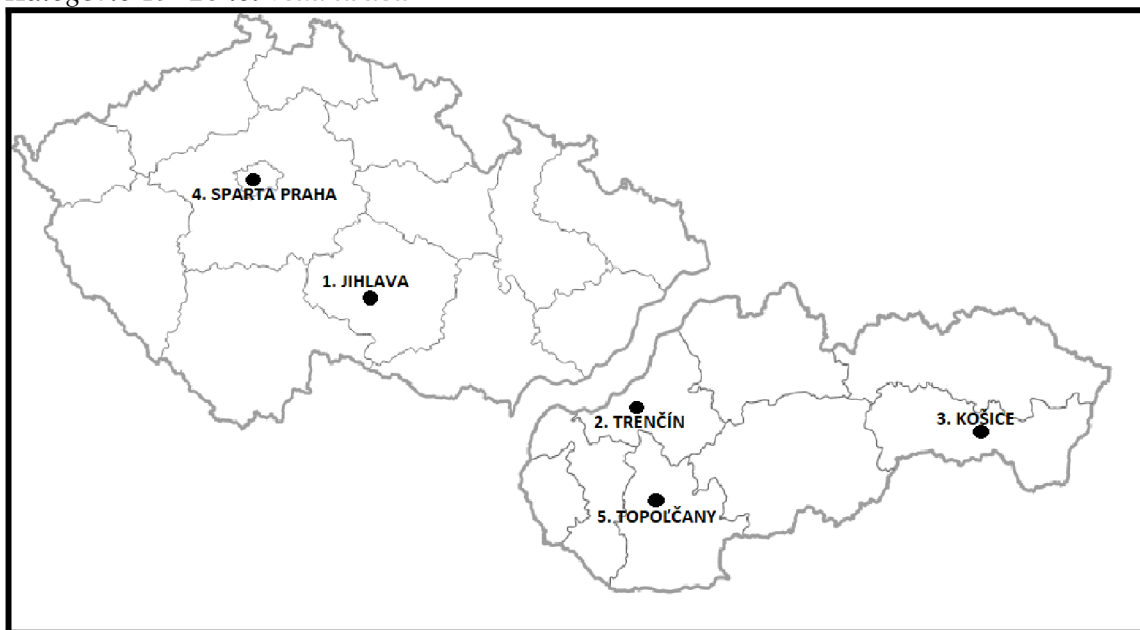
Třetí období: Kategorie 19–20 let věku hráčů

V posledním sledovaném období se na prvních místech nacházejí kluby, v kterých hráči sloužili povinnou dvouletou vojenskou službu. Není překvapením, že velkou zásluhu na týmových úspěších měla armáda, jelikož ti nejlepší z hokejových branců museli hrát za Duklu Jihlava. V těchto časech nebylo výjimkou, že v reprezentačním výběru nejdůležitější role zastávali hráči, co oblékali jihlavské dresy (HC Dukla Jihlava s.r.o. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Obrázek 11

Nejúspěšnějších pět hokejových týmů ve výchově talentované mládeže – Třetí období: Kategorie 19–20 let věku hráčů

Na prvním místě se umístila s velkým náskokem Dukla Jihlava (110 bodů), protože většina hráčů ve sledovaném období sloužila dvouletou vojenskou službu právě tam. S velkým rozdílem se na druhém a třetím místě umístily další armádní kluby Dukla Trenčín (30,5 bodů) a Košice (21,5 bodů). Dále následuje civilní klub Sparta Praha (20 bodů), Topolčany (11 bodů), Písek (10,5 bodu), armádní klub Litoměřice (10 bodů). Pouze 1,5 bodu získaly hokejové týmy (Hodonín, Tábor, Olomouc).

4.2 HC Verva Litvínov

Litvínov byl nejúspěšnější, co se týče počtu odchovanců, kteří reprezentovali litvínovský hokej v národním dresu. Celkem se jedná o 24 hráčů (2 brankáři, 8 obránců a 14 útočníků), kteří se objevovali v litvínovském dresu v mládežnických letech. Šestnáct z celkových čtyřadvaceti hráčů začínalo s hokejem v rodném Litvínově. Mezi tyto odchovance řadíme jmenovitě například: Josefa Beránka, Ivana Hlinku, Jiřího Šlégra, Jiřího Bublu.

Na Zimních olympijských hrách v Naganu bylo z třidvaceti reprezentantů hned osm, kteří nějaký čas nosili žlutočerné litvínovské dresy, to znamená na Turnaji století byla třetina hráčů z Litvínova. Někteří z nich dokonce chodili společně

do třídy na základní škole – trojice útočníků: Robert Reichel, Martin Ručinský a Robert Lang (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

Tabulka 4

HC Verva Litvínov

HC VERVA LITVÍNŮV [24]					
brankáři [2]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [14]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
Z. Orct	Liberec	18 - 20 Litvínov	I. Hlinka	Litvínov	
P. Franěk	Litvínov		J. Kokrment	Litvínov	
obránci [8]			V. Růžička	Litvínov	
J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava	V. Kýhos	Litvínov	18 Litvínov, 19 Trenčín 20 Litoměřice
A. Kadlec	Litvínov	19 - 20 Jihlava	P. Rosol	Ústí nad Labem	17 Litvínov 19 - 20 Jihlava
E. Uvíra	Opava	19 Litvínov 20 Jihlava	R. Reichel	Litvínov	
F. Procházka	Havířov	18 Litvínov 20 Topolčany	J. Beránek	Litvínov	20 Trenčín
J. Šlégr	Litvínov		K. Kašťák	Litvínov	20 Jihlava
J. Vopat	Litvínov		R. Lang	Teplice	11 - 20 Litvínov
V. Kroupa	Litvínov	18 - 20 Zámořské soutěže	J. Čaloun	Ústí nad Labem	15 - 20 Litvínov
P. Svoboda	Litvínov	18 - 20 Zámořské soutěže	M. Ručinský	Litvínov	20 Zámořské soutěže
			R. Kysela	Litvínov	
			T. Vlasák	Slavia Praha	18 - 20 Litvínov
			J. Alinč	Louny	11 - 20 Litvínov

Historie litvínovského hokeje

Podkrušnohorský hokejový klub vznikl založením Hockeyového odboru Sportovního klubu Stalinovy závody Horní Litvínov 8. listopadu 1945. V pozdějších letech se stal nejslavnějším hokejovým týmem ve svém kraji (Hejda, 2010).

Skupina devíti nadšenců (Jaroslav Horák, Jaroslav Chytráček, Josef Švankmajer, Oldřich Válek atd.) založila v učňovských dílnách na Osadě 8. listopadu 1945 Hockeyový odbor Sportovního klubu Stalinových závodů Horní Litvínov. V začátcích se používal zkrácený název s využitím zkratky HOSK SZ Horní Litvínov. I přesto že nebylo kluziště, hráči ani výstroj tak začali hrát proti soupeřům z nejbližšího okolí a v závodním časopise Výstavba uveřejnili inzerát, jehož prostřednictvím sháněli sportovní potřeby (HC Verva Litvínov & eSports.cz, s.r.o., 2022).

V roce 1955 došlo k otevření nového zimního stadionu s umělou ledovou plochou a začala tzv. „zlatá pětiletka litvínovského hokeje“. Litvínov dokázal za těchto pět let postoupit z přeboru Ústeckého kraje až do 1. ligy. Nejdříve v roce 1955 vyhrál finále o krajského přeborníka. Ve finále jako vítěz skupiny B narazil na nejlepší tým skupiny A – Lovosice. Následovalo vítězství v kvalifikaci o postup do oblastní soutěže proti RH Karlovy Vary. V následující sezóně dokázal Litvínov postoupit do 2. ligy jen díky nejlepšímu skóre. V kvalifikaci, která se hrála turnajovým způsobem každý s každým doma – venku se se střetnul s Hostivaří a Třebíčí. V následujícím dvou sezónách mužstvo Litvínova obsadilo ve 2. lize v jedné ze skupin dvakrát čtvrté místo. K postupu do 1. ligy v sezóně 1958/59 přispěl velkou měrou hrající trenér Miroslav Kluge, který přišel z Chomutova (HC Verva Litvínov & eSports.cz, s.r.o., 2022).

V závěru šedesátých let debutovali v „A mužstvu“ juniorští reprezentanti Jiří Bubla, Ivan Hlinka atd. Právě jejich generace prvních odchovanců v prvním mužstvu se dokázala postarat o premiérové úspěchy litvínovského hokeje v národní soutěži. Stále se zlepšovala práce s mládeží, na které se blahodárně projevilo otevření druhé kryté haly v roce 1979, jelikož došlo ke zkvalitnění práce s mládeží. Často se od té doby hrálo v soutěžích mladšího dorostu o druhé místo a níž i přesto pozornosti trenérům a funkcionářům neunikl v okolí nebo ve městě žádný šikovný kluk (NHL Enterprises, 2022).

Osobnosti litvínovského hokeje

• Ivan Hlinka (1950–2004)

Ivan Hlinka s hokejem začínal v Litvínově v 9. letech společně se svým kamarádem Jiřím Bublou. Spolu postupovali mládežnickými kategoriemi a na konci šedesátých let tito mládežničtí reprezentanti debutovali za „A tým“. Tato mladá generace okolo Ivana Hlinky, který se již ve 20 letech stal kapitánem prvního mužstva v Litvínově, měla velký podíl na premiérových klubových úspěších (2. místo v sezóně 1977/78) (Verva Litvínov & eSports.cz, s.r.o., 2022).

V naší hokejové historii najdeme pouze pár dokonale fungujících párů (útočník – obránce) jako byli Ivan Hlinka – Jiří Bubla. Sám Ivan Hlinka říkával, že pokud má být v útočné fázi úspěšný, tak musí mít za sebou takového obránce, neboť jsou na sebe od mládežnických let zvyklí (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

Série úniků předních hráčů do emigrace donutila totalitní režim změnit pohled alespoň na uvolnění zasloužilých reprezentantů do zahraničních soutěží, respektive do zámoří. Proto měl Ivan Hlinka možnost v roce 1981 odejít do zámoří, kde o jeho služby měl zájem Vancouver Canucks kam s ním zamířil i Jiří Bubla. Po dvou letech ho to již táhlo zpátky do Evropy a svoji poslední smlouvu jako hráč podepsal se švýcarským EV Zug. O deset let později (1991) se stává trenérem reprezentace. Dokázal dovést svůj tým ke třem bronzovým medailím, ale po neúspěchu na Zimních olympijských hrách v Lillehammeru (1994) se rozhodl z funkce hlavního trenéra odstoupit. V roce 1997 se, ale vrací k národnímu družstvu, kterému velkou měrou pomohl k zisku zlatých olympijských medailí v Naganu (1998). Sestavil dokonalý tým, kde měl každý svoji pozici (Houška & Novotný, 1997).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy IIHF, člen Síně slávy Českého hokeje (4. 11. 2008.), mistr světa 1972, 1976 a 1977, stříbro ze ZOH 1976, mistr Evropy 1971, 1972, 1976 a 1977, trenér vítězů ze ZOH 1998 a mistrů světa 1999, první evropský trenér, který vedl tým NHL (Pittsburgh Penguins) celou sezonu, 5. místo v anketě Český hokejista 20. století, Zlatá hokejka 1978, člen Klubu hokejových střelců (474 gólů) (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

- **Martin Ručinský (*1971)**

Jeden z nejslavnější odchovanců litvínovského hokeje, kteří se stali olympijskými vítězi (Nagano, 1998) a dlouhá léta hráli v NHL (Novotný, 2005).

Člen slavné litvínovské hokejové školy, který vyrůstal v jedné třídě se Šlégrem, Reichlem atd. V mládí to neměl lehké, poněvadž oproti svým vrstevníkům byl i o dvě hlavy menší. Svoji nevýhodu kompenzoval bruslením, které je alfou a omegou celého hokeje. Ve dvaceti letech odešel za oceán do kanadského Edmontonu Oilers i přesto, že měl v Litvínově platnou smlouvu (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

V devadesátých letech dorostla Litvínovu silná generace ročníku 1971 okolo Ručinského, kteří dokázali reprezentovat litvínovský hokej v zámoří. Před sezónou 1994/95 se do Litvínova z důvodu přerušené NHL vrátil Martin Ručinský stejně tak jako Lang, P. Svoboda atd. a pomohli Litvínovu získat stříbrné medaile (HC Verva Litvínov & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Při návratu ze zámoří k nelibosti litvínovských fanoušků sáhl po nabídce pražské Sparty, kde strávil tři sezóny. V roce 2010 požádal litvínovské fanoušky o odpuštění a vrátil se zpět do litvínovského dresu. O pět let později byl součástí týmu, který dokázal pro Litvínov získat první titul mistrů české ligy (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy Českého hokeje (22.1. 2019.), mistr ČR 1996 a 2015, zlatá medaile ZOH 1998, bronzová medaile ZOH 2006, zlatá medaile MS 1999, 2001 a 2005 (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

- **Robert Reichel (*1971)**

Odchovanec litvínovského hokeje a zároveň jeden z nejšikovnějších českých hokejových centrů, který se kdy pohyboval na kluzištích. Již v šestnácti letech debutoval za „A mužstvo“ Litvínova a o tři roky později byl nejproduktivnějším hráčem soutěže (Novotný, 2005).

Od klukovský let dokazoval na bruslích s hokejkou, že v Litvínově roste po Ivanu Hlinkovi a Vladimíru Růžičkovi další útočník (centr) pro národní tým. Robert Reichel dokázal hospodařit s dary, které dostal do hokejové kolíčky a zároveň pracoval na svém rozvoji podle svého uvážení a vlastní hlavy. Zajímavostí je, že svou přezdívku „Alby“ pod, kterou ho zná široká veřejnost získal díky své oblibě v sušenkách albertkách (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

První utkání za národní tým odehrál v devatenácti letech proti SSSR. Jednalo se o přátelské utkání hrané v Praze. Celkem za svou kariéru odehrál v národním týmu 156 utkání, ve kterých vstřelil 45 branek (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

V devadesátých letech dorostla Litvínovu tato silná generace ročníku 1971 okolo Ručinského, Reichla, Beránka atd., kteří dokázali reprezentovat litvínovský hokej v zámoří. V závěru devadesátých let se Robert Reichel vrátil na dvě sezóny zpět do Litvínova (HC Verva Litvínov & eSports.cz, s.r.o., 2022).

V roce 1989 se prosadil na draftu do NHL ve 4. kole jako celkově 70. volbu si ho vybralo kanadské Calgary Flames. V kanadskoamerické NHL odehrál 13. sezón a prošel čtyřmi kluby (Calgary Flames, New York Islanders, Phoenix Coyotes a Toronto Maple Leafs). Nejdéle vydržel v Calgary Flames, kde odehrál 6. sezón. Dohromady v zámoří odehrál 830 zápasů, ve kterých získal 630 bodů (252 branek + 378 asistencí) (NHL Enterprises, 2022).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy českého hokeje (4.11. 2008.), držitel zlaté medaile ze ZOH 1998, mistr světa 1996, 2000 a 2001, člen Klubu hokejových střelců (286 gólů) (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

4.3 HC Rytíři Kladno

Další líhní talentů byl kladenský hokejový klub, kde vyrostlo mnoho vynikajících hokejistů naší historie. Tito hráči reprezentovali či reprezentují českou i československou republiku na mistrovstvích světa a olympijských hrách. Z Kladna pochází i nejlepší hokejista československé, respektive české historie, a dokonce si dovoluji říct, že se jedná o hráče z absolutní špičky světového hokeje Jaromíra Jágra. Ten patří mezi 20 hráčů (2 brankáři, 9 obránců, 9 útočníků), které kladenský hokej vychoval v 70. až 90. letech 20. století pro seniorskou reprezentaci. Velmi známá je i pověstná „blue line“ ve složení Pavel Patera, Martin Procházka a Otakar Vejvoda ml., která se proslavila v celém hokejovém světě.

Tabulka 5

HC Rytíři Kladno

HC RYTÍŘI KLADNO [20]					
brankáři [2]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [9]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
M. Hnilička	Litoměřice	15 - 18 Kladno 19 - 20 Zámožské soutěže	E. Novák	Kladno	19 Písek 20 Košice
J. Kameš	Kladno		M. Nový	Kladno	
obránci [9]			V. Kameš	PZ Kladno	18 Kladno 19 - 20 Jihlava
F. Pospíšil	Unhošť	14 PZ Kladno 17 - 20 Kladno	M. Pivoňka	Kladno	18 - 19 Jihlava 20 Zámožské soutěže
J. Hořešovský	Kladno	19 - 20 Sparta	J. Jágr	PZ Kladno	6 - 18 Kladno 19 - 20 Zámožské soutěže
F. Kaberle st	PZ Kladno	18 - 20 Kladno	O. Vejvoda	PZ Kladno	19 - 20 Kladno
J. Neliba	Slavoj Obecnice	16 PZ Kladno, 19 Kladno 20 Jihlava	P. Patera	PZ Kladno	14 - 20 Kladno
M. Hořava	Kladno		M. Procházka	Kralupy nad Vltavou	14 Kladno, 19 Jihlava 20 Kladno
D. Kadlec	Příbram	14 Kladno, 18 PZ Kladno 19 - 20 Kladno	P. Eliáš	Třebíč	16 - 18 Kladno 19 - 20 Zámožské soutěže
F. Kaberle ml	PZ Kladno	18 - 20 Kladno			
J. Veber	Hvězda Praha	13 - 20 Kladno			
L. Procházka	Vlašim	17 - 20 Kladno			

Historie kladenského hokeje

Začátky „kanady“ (dobové označení pro lední hokej) nebyly pro hokejový klub Kladno vůbec jednoduché. V jeho okolí nebylo moc možností, kde by se mohla tato hra realizovat z důvodu malého množství přírodních ploch. Kladno totiž leží v oblasti bez řek a rybníků (Svoboda, 2012).

Pro kladenský hokej je velmi důležité datum 13. listopadu 1924, kdy byla svolána první valná hromada Hockeyového odboru SK Kladno. Zasloužili se o to čtyři sportovní nadšenci, kteří se rozhodli vyzkoušet i lední hokej (H. Laitner, O. Kožíšek, R. Prošek a K. Unger). První přátelský zápas měli sehrát s žižkovským mužstvem Union, ale zápas nebyl odehrán z důvodu oblevy. Ve své první sezóně 1924/1925 kladenští hráči neodehráli nakonec ani jedno utkání, protože i druhý přátelský zápas byl zrušen. O pět let později (1929) si Kladno připsalo své první vítězství ve své historii (Křepelka, 2012).

Základní kámen hokejového oddílu Kladno byl položen v roce 1924 díky několika sportovním nadšencům. Na československý trůn se kladenským hokejistům podařilo poprvé dostat 35 let od založení klubu (1959), kdy narušili nadvládu Rudé hvězdy Brno. Podobně jako Litvínov i Kladno se může ve své historii pyšnit „zlatou pětiletkou.“ Slavná generace okolo Nového, Nováka, Pospíšila se stala mistry ČSSR v roce 1975, 1976, 1977, 1978 a 1980. Kladno v té době bylo úspěšné i na mezinárodní scéně. V roce 1977 dokázali hráči s paní Poldi na prsou vyhrát Pohár mistrů evropských zemí. V tomto období řada kladenský opor měla stěžejní roli v československé reprezentaci. Dokonce posílený kladenský tým o několik reprezentantů byl úspěšný při své zámořské misi, kdy hráči změřili své síly s kluby z WHA a NHL. Dokázali porazit Chicago Black Hawks a Toronto Maple Leafs, remizovali s New Yorkem Rangers a v posledním zápase těsně podleli Clevelandu (Rytíři Kladno & eSports.cz, s.r.o., 2020).

Na začátku osmdesátých let zažilo Kladno dva pády z nejvyšší soutěže, ale po každé se dokázali brzy dostat zpět a od roku 1987 v nejvyšší soutěži dlouho nechyběli. V tomto desetiletí se v mládežnických kategoriích začali objevovat hráči, kteří se dokázali zapsat do dějin světového hokeje. V roce 1988 za „A mužstvo“ debutoval šestnáctiletý super talent Jaromír Jágr. Nejblíže k sedmému titulu bylo Kladno v sezónách 1993/94 a 1994/95, ale jejich naděje se rozplynuly v obou sezónách

v semifinále na hokejkách Olomouce, respektive Zlína. Na konci devadesátých let došlo k pádu oceláren Poldi, a proto se oddíl dostal do těžké finanční situace a nadějní mladí hráči odcházeli do jiných klub. Naštěstí klub před krachem zachránil otec Jaromíra Jágra, který se postavil do čela tohoto slavného klubu (Rytíři Kladno & eSports.cz, s.r.o., 2020).

Mládež v POLDI Kladno

V minulosti velký potenciál poskytovala SONP, dále hutnický podnik POLDI Kladno. Tento velký komplex nabízel mladým chlapcům vyučení v oborech černého řemesla, dokončení středoškolského vzdělání, ubytování a sportovní vyžití. Z tohoto důvodu se do Kladna stahovali mladí lidé z celé republiky, a proto se Kladno stalo kolébkou sportovních talentů především těch hokejových. Trenéři mládeže byli kvalitní hráči, kteří se vraceli zpátky do Kladna a tím přinášeli další velkou výhodu oproti ostatním mužstvům (Svoboda, 2012).

Osobnosti kladenského hokeje

- **Milan Nový (*1951)**

Jeden z nejúspěšnějších a nejvýraznějších osobností, který se neodmyslitelnou měrou zapsal do historie kladenského hokeje. Důkazem toho je, že jeho dres s číslem 6 byl v roce 2014 oficiálně vyřazen to znamená žádný jiný hráč si v seniorském týmu už nikdy neobleče dres s tímto číslem (Rytíři Kladno & eSports.cz, s.r.o., 2020).

S ledním hokejem začal až v devíti letech, kdy ho rodiče přivedli do přípravy na zimní stadion. Po pár letech bylo zřejmé, že v Kladně roste hokejista s obrovským talentem. Svůj první zápas v ligovém souboru si zahrál v sezóně 1968/69. Při pobytu na vojně v jihlavské Dukle po radě od Jaroslava Holíka začal nabírat sílu skrz běhání s vestou se závažím. Po návratu z vojny v Kladně přišel s další „novinkou“, která mu v jeho kariéře velmi pomohla. Pro nácvik střelby si vymyslel ocelové puky, díky kterým byl schopný puku při zápase dát obrovskou razanci. Lidé v ochozech, a i samotní hráči byli překvapeni, že ne příliš vysoký Milan Nový je schopný střílet s takovou razancí. Bylo zřejmé, že cvičné puky fungovaly na výbornou (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

V roce 1982 získal svou třetí trofej ve Zlaté hokejce a od sezóny 1982/83 působil ve Washingtonu Capitals, kde strávil sice jen jednu sezónu, ale udělal si zde výborné jméno. V 31 letech byl sice nejstarším hráčem v kádru, ale za mladšími spoluhráči nezaostával, jelikož se mu podařilo získat 48 kanadských bodů. V týmové produktivitě se zařadil mezi nejproduktivnější hráče v týmu. Po návratu do Evropy odehrál tři sezóny v zahraničí (dvě Švýcarsko, jedna Rakousko) než se vrátil zpět do Kladna a pomohl mu po pádu z nejvyšší soutěže zpět mezi elitu. V polovině poslední sezóny 1988/89 měl Milan Nový na křídle tehdy šestnáctiletého Jaromíra Jágra. V jedné formaci se setkali dva hráči, kteří nejvíce ovlivnili československý hokej – Milan Nový osobnost sedmdesátých a osmdesátých let a Jaromír Jágr největší osobnost současnosti (Jágr & Oliverius, 2004).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy Českého hokeje (4. 11. 2008.), mistr ČR 1974, 1975, 1976, 1977, 1978 a 1980, mistr světa a Evropy 1976 a 1977, stříbro ze ZOH 1976, držitel Zlaté hokejky 1977, 1981 a 1982, člen Klubu hokejových střelců (555 gólů), 4x král ligových střelců, (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

• Jaromír Jágr (*1972)

Jaromír Jágr se narodil 15.2.1972 v Hnidosucích. V té době se Poldi SONP Kladno stalo již po druhé mistrem ligy a hráči jako František Kaberle, Eduard Novák, Milan Nový jsou pro malého Jaromíra hokejovými vzory. Od malička bylo zřejmé, že Jaromír Jágr má sportovní nadání, protože v pěti letech byl schopný sjet celou sjezdovku v Tatrách na lyžích, přitom stačil někomu podat spadlé brýle. Když zas jednou vykroužil jeho typický oblouček a přidal k němu dokonalý skluz, tak funkcionáři z kladenského klubu přišli za jeho otcem s otázkou, zdali by nechtěl syna přihlásit na krasobruslení. S hokejem začínal pod trenérem Zdeňkem Průchou, který vedl hokejovou přípravku a rozhodl se ho vzít i přes prvotní odpor z důvodu nízkého věku, jenomže při hraní na babu s ostatními kluky byl Jaromír Jágr mezi nimi nejrychlejší (Millner, 2016).

Příkladným tréninkem a prací na statku svých rodičů se již v 15. letech objevil v „A mužstvu“ Poldi Kladno mimo to pravidelně hrál v mládežnických reprezentačních výběrech. V roce 1990 byl při draftu vybrán Pittsburghem Penguins a zamířil do NHL. Hned v prvních dvou sezónách se mu podařilo s Pittsburghem Penguins vyhrát

2x po sobě Stanley Cup (back to back champions) a Jaromír Jágr se stal čtvrtým českým hráčem, který na podstavci Stanley Cupu našel své jméno (Ardon, 2019).

Při své premiéře v NHL byl trenérem nominován do 1. formace, což se po chvíli ukázalo jako danajský dar, protože od „průměrných“ spoluhráčů nedostával za celé zápasy kloudnou přihrávku. Tito hráči zápas, co zápas bojovali o svou pozici v týmu a brzy zjistil, že jim musí stále dokazovat, že je nejlepší. Jedině to je naučí ho respektovat. Všechno se změnilo, jakmile z Calgary přišel Jiří Hrdina, který mu pomohl s komunikací jak při zápase, tak v kabině. Hráči Pittsburgh Penguins to dotáhli až k vítězství ve finále Stanley Cupu (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

Zajímavostí, kterou každý nemusí vědět je, že Jaromír Jágr nosí na drese číslo 68 na počest svého dědy, který byl vězněn v roce 1968 (Millner, 2016).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy IIHF, člen Síně slávy Českého hokeje (4. 11. 2008.), zlatá medaile ze ZOH 1998, mistr světa 2005 a 2010, vítěz Stanley Cupu 1991 a 1992, druhý v anketě Český hokejista 20. století, vítěz ankety Sportovec roku 2005, držitel Zlaté hokejky 1995, 1996, 1999, 2000, 2002, 2005, 2006, 2007, 2008 a 2011, držitel Hart Trophy (nejužitečnější hráč NHL) 1999, Art Ross Trophy (nejproduktivnější hráč NHL) 1995, 1998, 1999, 2000 a 2001, Lester B. Pearson Award (nejlepší podle volby hráčů) 1999, 2000 a 2006 (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

4.4 HC Dynamo Pardubice

Další hokejovým klubem, který byl velmi úspěšný ve výchově talentované mládeže do 20 let věku hráčů, byly Pardubice. Z tohoto klubu se podařilo do reprezentačního družstva dostat 19 hráčům (3 brankáři, 5 obránců a 11 útočníků), kteří strávili v Pardubicích nějaký čas. Z Pardubic se do světa hokeje odrazili například Dominik Hašek (2x vítěz Stanley Cupu, prvních Čech uvedený do hokejové Síně slávy), Milan Hejduk (přes 1000 zápasů v NHL) a řada dalších.

Tabulka 6
HC Dynamo Pardubice³

HC DYNAMO PARDUBICE [19]					
brankáři [3]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [11]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
J. Crha	Pardubice	19 - 20 Jihlava	S. Prýl	Pardubice	19 - 20 Jihlava
D. Hašek	Pardubice		V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
R. Biegl	Hradec Králové	17 - 19 Pardubice 20 Jihlava	B. Štastný	Pardubice (pozemní stavby)	18 - 20 Pardubice
obránci [5]			J. Paleček	Kolín	18 Pardubice 19 - 20 Jihlava
F. Panchártek	Pardubice	19 - 20 Jihlava	J. Novák	Pardubice	12 Pardubice 20 Jihlava
K. Vohralík	Pardubice		V. Veith	Pardubice	
F. Musil	Pardubice	20 Jihlava	J. Šejba	Pardubice	
P. Tejkl	Pardubice	19 - 20 Vítkovice	L. Dolana	Hradec Králové	15 Pardubice 18 - 20 Jihlava (chvilí Písek)
M. Sýkora	Pardubice	18 - 20 Zámohské soutěže	O. Janecký	Pardubice	19 - 20 Jihlava
			L. Lubina	Dvůr Králové nad Labem	16 Pardubice 20 Jihlava
			M. Hejduk	Ústí nad Labem	15 Teplice 17 - 20 Pardubice

Historie pardubického hokeje

Od počátku dvacátého století se objevoval hokej v Pardubicích na Matičním jezeru, kde parta nadšenců provozovala a zároveň organizovala tento krásný sport i přes nepřízeň společnosti. Lední hokej byl ve městě perníku jako i v jiných zemích považován za sport, který neprospívá tělu a tím pádem je společensky nepřijatelný. Nehrál se ovšem klasický hokej, ale tzv. bandy hokej (11 hráčů, fotbalové branky, míč místo puku) (HC Dynamo Pardubice a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

V letech 1909–1911 se odehrál první zápas v bandy hokeji proti nedaleké Chrudimi. V týmu Pardubic byli páni Weiss, Potůček, Přibík, jenomže tito sportovci toužili po klasickém tzv. „kanadském“ ledním hokeji. Z tohoto důvodu si roku 1913 pozvali k utkání v „kanadském“ ledním hokeji Českou sportovní společnost z Prahy. Utkání se hrálo na Matičním jezeře a přihlížela mu početná návštěva. Zápas skončil remízou 3:3 a položil základ historie pardubického ledního hokeje. Po skončení utkání dostali pardubičtí hráči ještě klasické hokejky od hostů z Prahy (Černický, 2004).

³ U P. Tejkla a J. Nováka se mi podařilo ověřit správnost mateřského klubu.

Vilém Weiss velký fanoušek kanadského ledního hokeje založil v roce 1923 hokejový klub LTC Pardubice. Tím položil základy pro organizovaný hokej v Pardubicích. Klimatické podmínky nebyly vždy nakloněné hokeji, a proto nebyly některé ročníky dohrány. V roce 1947 byl otevřen zimní stadion s umělou plochou a před sezónou 1949/50 došlo ke sloučení klubů LTC Pardubice a Rapidem Pardubice. Mužstvo vstoupilo do nové sezóny s novým názvem Sokol Pardubice I. a dokázalo vyhrát svou divizi a postoupit do první ligy. Nepřetržitě od sezóny 1950/51 hrají Pardubice nejvyšší hokejovou soutěž (HC Dynamo Pardubice a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

V průběhu šedesátých let se již v „A týmu“ objevovali hráči, kteří posléze sbírali i úspěchy na mezinárodní scéně Vladimír Martinec, Jiří Dolana, Bohumil Štastný. V sedmdesátých letech se podařilo Pardubicím získat svůj první titul mistra ligy (1973), u kterého byl i Vladimír Martinec, který byl nejlepším nahrávačem ligy a získal svou první Zlatou hokejku (4x vítěz Zlaté hokejky) (HC Dynamo Pardubice a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Odchovanec pardubického hokeje brankář Jiří Crha, který v sedmdesátých letech reprezentoval na několika vrcholných akcích sice kryl záda Jiřímu Holečkovi, ale dokázal se dostat do NHL, kde jako prvních Čech odchytil utkání (HC Dynamo Pardubice a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Osobnosti pardubického hokeje

• Vladimír Martinec (*1949)

Vynikající křídelní útočník, který společně s Bohuslavem Štastným a Jiřím Novákem vytvořili útok, jenž skoro patnáct let zajišťoval úspěchy Pardubic jak doma, tak v zahraničí. Vladimír Martinec je držitel čtyř Zlatých hokejek, který dokázal za svou kariéru v dresu Pardubic nastřílet 343 branek (Černický, 2002).

S hokejem začínal v sedmi letech na rybníku v rodném městě v Lomnici nad Popelkou. Díky tehdejšímu učiteli tělocviku, který pořádal mezitřídní soutěže si ho na jednom dorosteneckém turnaji všiml trenér pardubické mládeže Horymír Sekera. Vladimír Martinec v té době chodil do deváté třídy a pan Sekera mu nabídl možnost jít se vyučit do Tesly a hrát za Pardubice (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

Skoro celou seniorskou kariéru strávil v Pardubicích, kde se poprvé objevil v seniorském týmu v roce 1967. Výjimkou byla sezóna 1978/79 (Dukla Jihlava). Na konci kariéry hrál čtyři sezóny za německý Kaufbeuren. Celkově v dresu Pardubic odehrál 655 utkání a v reprezentačním dresu 289 utkání (HC Dynamo Pardubice a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Po skončení hráčské kariéry bylo jeho prvním působení jako trenéra juniorské družstvo Pardubic následně první mužstvo Pardubic. Vyzkoušel si i trénování v Německu. V roce 1997 zaujal post asistenta Ludka Bukače u reprezentačního družstva, kde zůstal i při působení Ivana Hlinky. V Naganu byl jako asistent trenéra u zlatých olympijských medailí. Pardubice dovedl jako trenér ke dvěma mistrovským titulům (Černický, 2004).

Úspěchy a ocenění: člen hokejové Síně slávy, člen Síně slávy IIHF, člen Síně slávy Českého hokeje (4. 11. 2008.), 3x mistr ČR (1973 hráč, 1989 a 2005 trenér) mistr světa 1972, 1976 a 1977, stříbro ze ZOH 1976, mistr Evropy 1971, 1972, 1976 a 1977, Zlatá hokejka 1973, 1975, 1976 a 1979, čtvrtý v anketě Český hokejista 20. století, člen Klub hokejových střelců (498 gólů), asistent trenéra u zlata na ZOH 1998 v Naganu a titulů mistrů světa 1999, 2000 a 2001, král ligových střelců 1979 (42 gólů) (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

- **Dominik Hašek (*1965)**

Brankář, který byl ve všech ledových arénách přezdíván Dominátor začínal s hokejem ve čtyřech letech na Matičním jezeře. V šesti letech již chytal za pardubické žáky. Nikdy se netlačil do pole, ale táhlo ho to do branky. Dominik Hašek chytával neortodoxním stylem, při kterém dokázal lapit puk v nejnepravděpodobnější pozici například v zákrocích kdy upustil hokejku a rozvalil se na ledě. Patřil mezi nejlepší brankáře své doby, o čem svědčí i nespočet týmových a individuálních cen (například: olympijské zlato, 6x Vezinova trofej – nejlepší brankář NHL, Lester B. Pearson Award – volí sami hráči ze svého středu koho pokládají nejužitečnějšího a nejlepšího pro svůj tým za sezónu) (Čermák, 2015).

V sezóně 1981/82 Dominik Hašek nastoupil poprvé za „A tým“ Pardubic v pouhých šestnácti letech. Hokejové sezóny 1986/87 a 1988/89 zakončil jako mistr ligy. V obou mistrovských sezónách Dominik Hašek získal ocenění Zlatá hokejka.

Celkem v české nejvyšší soutěži odchytil 388 zápasů, které rozdělil mezi mateřské Pardubice a Jihlavu (v roce 1990). Svůj třetí mistrovský titul s Pardubicemi získal již jako „hokejový veterán“ (45 let), který se vrátil zpět domů do Pardubic ze zámořské soutěže. V roce 2012 byl prestižním časopisem The Hockey News vyhlášen nejlepším evropským hokejistou v historii NHL (HC Dynamo Pardubice a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy IIHF, člen Síně slávy Českého hokeje (4. 11. 2008.), mistr ČR 1987, 1989 a 2010, zlatá medaile ze ZOH 1998, vítěz ankety Český hokejista století 1998, vítěz Stanley Cupu 2002 a 2008, nejlepší brankář MS 1987 a 1989, držitel Zlaté hokejky 1987, 1989, 1990, 1997 a 1998, vítěz ankety Sportovec roku 1994 a 1998, držitel Hart Trophy (nejužitečnější hráč NHL) 1997 a 1998, Vezina Trophy (nejlepší brankář NHL) 1994, 1995, 1997, 1998, 1999 a 2001, Lester B. Pearson Award 1997 a 1998 (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

- **Milan Hejduk (*1976)**

Vynikající křídelní útočník, jenž odehrál přes 1000 zápasů během 14 let v jednom týmu za Colorado Avalanche. Jako jeden z mála Čechů byl za svoji kariéru odměněn vyvěšením jeho dresu s číslem 23 pod strop denverské haly Pepsi Center (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

Začínal s hokejem v rodném Ústí nad Labem. Během žákovských let odehrál jednu sezónu v Teplicích pod vedením svého otce. Už jako dorostenec působil v Pardubicích, kde navázal na svého otce, který s Pardubicemi vyhrál mistrovský titul v roce 1973. V sedmnácti letech si již Milan Hejduk odbyl premiéru v „A týmu“ Pardubic. Hned při své první sezóně 1993/94 v seniorské kategorii obdržel cenu pro nejlepšího nováčka soutěže. Za Pardubice odehrál šest sezón s bilancí 310 zápasů a 210 kanadských bodů. V roce 1994 byl při draftu do NHL vybrán ve 4. kole jako celkově 87. volba Quebecem Nordiques. Do zámoří odešel, ale až v roce 1998 a o tři roky později již s Coloradem Avalanche slavil zisk Stanley Cupu (Černický, 2004).

V sezóně 2004/05 v NHL probíhala výluka z důvodu chybějící kolektivní smlouvy mezi hráčskou asociací a majiteli klubů. Z toho důvodu došlo k expanzi českých hráčů z NHL (ve Znojmě se objevil Tomáš Vokoun, v Kladně Jaromír Jágr). Do Pardubic se vrátil Milan Hejduk a Jan Bulis, kteří pomohli Pardubicím získat mistrovský titul.

V rámci individuálních statistik Milan Hejduk zapsal v této sezóně 31 gólů (NHL Enterprises, 2022).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy Českého hokeje (4. 11. 2008.), mistr ČR 2005, zlatá medaile ZOH 1998, bronzová medaile ZOH 2006, bronzová medaile MS 1998, Stanley Cup 2001, Maurice Richard Trophy 2003 (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

4.5 HC Sparta Praha

Pátým nejlepším hokejovým klubem ve výchově talentované mládeže v sedmdesátých až devadesátých letech dvacátého století, byla HC Sparta Praha. Tento klub se podílel podobně jako Pardubice na výchově 19 hráčů (0 brankářů, 7 obránců a 12 útočnicků). Z těchto 19 hráčů jen 5 z nich začalo svou hráčskou kariéru přímo v klubu HC Sparta Praha, jedná se o F. Kučera a P. Hrbka. Mezi hráče, kteří přišli až v mládežnických letech, můžeme řadit D. Výborného (5x mistr světa), P. Richtera, R. Žemličku, J. Hrdinu a řadu dalších.

Tabulka 7

HC Sparta Praha

HC SPARTA PRAHA [19]					
brankáři [0]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [12]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
obránci [7]			P. Richter	Motorlet Praha	19 - 20 Sparta
J. Hořešovský	Kladno	19 - 20 Sparta	K. Holý	pražský Bohemians	18 - 20 Sparta
V. Kostka	Motorlet Praha	16 Otava 67s 19 - 20 Sparta	J. Hrdina	Mladá Boleslav	18 Mladá Boleslav 19 - 20 Sparta
F. Kučera	Sparta Praha	20 Jihlava	J. Vodila	Prešov SKV	17 - 18 Sparta 19 - 20 Jihlava
J. Vykoukal	Olomouc	18 Sparta 19 - 20 Zámožské soutěže	D. Volek	Sparta Praha	17 Slavia 18 - 20 Sparta
V. Burda	Sparta Praha		T. Jelínek	Sparta Praha	18 - 19 Trenčín 20 Sparta
L. Gudas	Liberec	18 - 19 Sparta 20 Dukla B (Písek)	M. Hosták	Hradec Králové	19 - 20 Sparta
J. Látal	Olomouc	17 - 19 Sparta 20 Trenčín	R. Žemlička	Slavia Praha	20 Sparta
			P. Hrbek	Sparta Praha	20 Jihlava
			P. Geffert	Slavia Praha	19 Slavia 19 - 20 Sparta
			D. Výborný	Jihlava	15 - 19 Sparta, 19 Zámožské soutěže 20 Sparta
			J. Hlaváč	Hvězda Praha	14 - 20 Sparta 20 Karlovy Vary (2.z)

Historie spartánského hokeje

Vznik hokejové Sparty Praha se traduje od roku 1903, kdy poprvé vyjeli hráči pod hlavičkou AC Sparta Praha k prvnímu tréninku v bandy hokeji. Kanadský lední hokej očaroval spartánská srdce až o pár let později (1909) a od té doby si spartánský tým začal získávat renomé v Čechách, tak i za hranicemi. V roce 1932 byl otevřen tehdejší svatostánek Štvanice, na kterém se střídaly jednotlivé pražské celky. Jednalo se o první zimní stadion s umělou plochou u nás. Svě první utkání v ledním hokeji odehráli spartáni až v sezóně 1936/37. Od sezóny 1950/51 nastupují hráči s „S na hrudi“ nepřetržitě v nejvyšší soutěži. Pod vedením hrajícího trenéra Vladimíra Zábrodského získala Sparta Praha v sezóně 1952/53 historicky první mistrovský titul, který dokázali v následující sezóně obhájit (HC Sparta Praha a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Významný zlom v historii pražského klubu nastal v roce 1962, kdy se spartánští hráči dočkali své sportovní haly na holešovickém Výstavišti. Prvnímu utkání v nové hale přihlíželo přes 18 tisíc diváků. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let museli spartánští fanoušci zkousnout špatná umístění v tabulce. Obrat k lepšímu nastal v sezóně 1973/74 s příchodem Jiřího Holečka jednoho z nejlepších brankářů této doby. Jiří Holeček jako první brankář v historii vyhrál anketu Zlatá hokejka a Sparta Praha obsadila za armádním klubem Dukla Jihlava druhé místo. Na konci osmdesátých let spartáné přidali do své sbírky dvě bronzové medaile (HC Sparta Praha a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

V roce 1986 došlo v nejvyšší soutěži k trvalému zavedení play off. Při první zkušenosti s play off skončila pražské Spartě sezóna již ve čtvrtfinále. V dalších sezónách se holešovičtí prokousávali stále vzhůru a v ročníku 1989/90 dosáhli na svůj třetí mistrovský titul po 36 letech. Svůj čtvrtý titul získali hráči „S na hrudi“ o tři roky později v roce 1993 (poslední federální titul). V devadesátých letech se pražští fanoušci po dlouhých 57 letech dočkali obnovení tradice – derby mezi Spartou Praha a Slavií Praha, která se dokázala vrátit zpět do nejvyšší soutěže. První derby spolu tyto dva týmy odehrály v premiérové ligové sezóně 1936/37, ve které slávisté sestoupili (HC Sparta Praha a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Osobnosti spartánského hokeje

- **Luděk Bukač (1935–2019)⁴**

„Ať už dělal cokoliv, vždy se držel názoru, podle kterého je hokej náročná hra. Kdo chce uspět, musí být sám na sebe náročný. Poraženectví nemá mezi mantinely místo. A i když se nedaří, nikdy nesmí dojít ke ztrátě zodpovědnosti a bojovnosti. Tak znělo hokejové motto Ludka Bukače.“ (HC Sparta Praha a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022, s. neuvedena)

Luděk Bukač odstartoval svou hokejovou kariéru v jedenácti letech v LTC Praha. V roce 1948 musel z důvodu zániku LTC Praha po komunistickém převratu přestoupit do Motorletu, ve kterém se spoluhráči oslavil titul dorosteneckého přeborníka ligy. Celá Praha věděla, že tady roste výborný hokejista. V polovině padesátých let bylo zřejmé, že Štvanice je pro více prvoligových klubů malá a brzy v ní přežije jen jeden klub pražská Sparta (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

O přestupu Bukače do Sparty věděla široká veřejnost v Praze, jenomže méně významný pražský tým (Motorlet) nechtěl o přestupu ani slyšet a bránil se všemi dostupnými prostředky. Mladý Luděk Bukač musel vydržet karenční lhůtu, při které mohl se spartány jen trénovat a na dlouhých dvanáct měsíců mohl na ligová utkání zapomenout. V této době se mimo trénování v pražské Spartě dál věnovat studiu Institutu tělesné výchovy a sportu. V roce 1959 nastoupil do prvního utkání v útočné formaci s Vladimírem Zábrodským a Miloslavem Charouzdem. Kromě dvouleté povinné vojenské služby v Dukle Jihlava strávil Luděk Bukač ve Spartě jako hráč šest sezón. Celkem ve spartánském dresu odehrál třináct sezón a střelil 153 branek (HC Sparta Praha a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Ve čtyřiceti letech ukončil hráčskou kariéru a plynule přešel k trénování. Přinesl si poznání, které sbíral na ledě jak v českých soutěžích, tak v mezinárodních zápasech. Především měl teoretickou výbavu, kterou neoplýval žádný jiný český trenér a vůli se neustále posouvat a zlepšovat. Odborné znalosti obohatil při stážích v nejlepších hokejových zemích té doby (Kanada a Sovětský svaz) (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

⁴ Luděk Bukač je v této práci uveden i přesto, že nereprezentoval ani v jednom roce ve zkoumaném období jako hráč.

Na Spartě působil jako trenér v letech 1967–1969 a 1973–1980. Při trénování kladl důraz na obranu činnost (individuální/kolektivní) a vyžadoval od svých hráčů agresivní styl hry. V domácí soutěži se jako trenér úspěchu nedočkal, ale na mezinárodním poli sklízel medaile i uznání. Dokázal dovést z pozice trenéra národního týmu reprezentační výběry Československa a České republiky (1985 a 1996) k titulům mistrů světa (HC Sparta Praha a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy IIHF, člen Síně slávy Českého hokeje (4. 11. 2008.), jako hráč mistr Evropy 1961, jako trenér mistr světa 1985 a 1996, stříbro ze ZOH 1984 (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

- **Pavel Richter (*1954)**

Dokonalý prototyp bojovníka se zapáleným spartánským srdcem, které převyšovalo jeho fyzické parametry nikoliv jeho nadání a touhu po vítězství. Hráč, který dokázal pohybem těla zmást nejednoho soupeře a stejně tak si na něm vybojovat faul a přesilovku. Poprvé v šesti letech oblékl dres mezi mladšími žáky Motorletu. Jednotlivé kategorie hravě přeskakoval a v devatenácti si odbil premiéru v seniorském týmu HC Sparta Praha. K premiéře mu pomohly dvě skutečnosti jednak nebyl odchovanec, na které se v té době koukalo skrz prsty a za druhé z postu desátého útočníka mu do sestavy pomohlo zranění jednoho ze spoluhráčů. K vítězství nad Litvínovem sám mladý Pavel Richter přispěl gólem (HC Sparta Praha a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Dres číslo 8 s kterým nastupoval v seniorské kategorii HC Sparta Praha zdědil po Petru Kašťákovi, který ze Sparty Praha před sezónou odešel. Tehdy totiž sady dresů končili dvaadvacítkou, a proto se přebírala čísla, která byla momentálně volná. Postupně si získával i důvěru reprezentačních trenérů. Zúčastnil se pěti mistrovství světa a jedné zimní olympiády. Při posledním MS v Praze v roce 1985 pomohl svým posledním gólem v reprezentačním dresu k postupu přes Švédsko mezi nejlepší čtyři týmy. V tomto utkání byl dokonce vyhlášen nejlepším hráčem československého výběru mimo to si domů odvezl i zlatou medaili, protože Československo skončilo na prvním místě. Celkem v národním týmu odehrál 137 utkání a vsítil 39 branek (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

Za 444 utkání v jedenácti sezónách za Spartu Praha má bilanci 165 gólů a 179 přihrávek. Jako první Sparťan dokázal deset sezón po sobě připsat si deset a více branek za sezónu. Mimo to byl prvním českým hokejistou, který dokázal vyhrát kanadské bodování v Německu. Právem se mu dostalo velkého vyznamenání, kdy byl jeho dres 26. února 2012 slavnostně vyvěšen pod stropem holešovické Tipsport arény (HC Sparta Praha a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy Českého hokeje (6. 5. 2010.), mistr světa 1985, stříbrná medaile ze ZOH 1984 (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

- **František Kučera (*1968)**

Sparťan od hokejového narození, který byl všestranný obránce s dobrým bruslením, perfektní defenzivní činnosti a silný v osobních soubojích. V sedmnácti letech poprvé oblékl dres spartánského „A mužstva.“ V obraném páru získával zkušenosti od Otakara Vejvody (6x mistr ČR), jenž mu předával potřebné zkušenosti, které využil v pozdějších letech své kariéry. V roce 1990 Sparta Praha získala pohár mistrů ligy. U toho František Kučera nebyl, protože trávil v Jihlavě povinnou dvouletou vojenskou službu, kde sloužil u hokejových tankistů. Po dvou letech v Jihlavě odešel do zámoří, kde za necelých deset let prošel sedmi kluby (například: Chicago Blackhawks, Columbus Jackets, Pittsburgh Penguins atd.) (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

Po návratu ze zámoří v roce 2000 získal se Spartou Praha svůj první mistrovský titul. Následoval další titul v roce 2002, bohužel v té době již František Kučera neměl pevné místo v sestavě a odehrál jen 10 zápasů. Před další sezónou přešel k městskému rivalovi, kam si ho vybral trenér Vladimír Růžička, se kterým se potkal v týmu při Zimních olympijských hrách v Naganu v roce 1998. Slavie Praha tímto získala výraznou osobnost, která pomohla k trofeji pro mistry České republiky v roce 2004. V reprezentačním dresu se objevoval od svých dvaceti let. Při mistrovstvích světa v roce 1998 a 1999 byl direktoriátem IIHF jmenován nejlepším obráncem turnaje. Významnou měrou se podepsal pod získání zlatých medailí v roce 1999 v Lillehammeru a o rok později v Petrohradě (HC Sparta Praha a.s. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy Českého hokeje (7. 11. 20012.), mistr ČR 2000, 2002 a 2003, mistr světa 1999 a 2000, zlatá medaile ze ZOH 1998, nejlepší obránce MS 1998 a 1999 (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

4.6 HC Vítkovice Ridera

Dalším hokejovým týmem v pořadí je HC Vítkovice Ridera. Tento klub ze Severní Moravy dokázal pro český, respektive československý národní tým, vychovat 8 odchovanců a stejný počet hráčů byl součástí jeho výchovného programu do 20 let věku hráčů. Celkem tedy Vítkovice v mládežnických kariérách pomohly 16 hráčům (3 brankáři, 7 obránců a 6 útočníků) dostat se až do seniorské reprezentace. Za zmínku stojí P. Kubina (vítěz Stanley Cupu) a V. Nedomanský (člen hokejové Síně slávy).

Tabulka 8

HC Vítkovice Ridera⁵

HC VÍTKOVICE RIDERA [16]					
brankáři [3]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [6]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
M. Lacký	Vítkovice	20 Litoměřice	V. Nedomanský	Hodonín	18 - 20 Bratislava
J. Šindel	Vítkovice		F. Černík	Baník Ostrava	11 - 20 Vítkovice
M. Prusek	Poruba	19 - 20 Vítkovice	L. Svozil	Prostějov	18 - 20 Vítkovice
obránci [7]			M. Fryčer	Karviná	16 - 20 Vítkovice
A. Plánovský	Opava	19 Vítkovice 20 Trenčín	V. Vůjtek	Vítkovice	19 - 20 Zámořské soutěže
R. Šmehlík	Vítkovice		R. Šimíček	Vítkovice	
M. Holaň	Vítkovice	19 - 20 Trenčín			
A. Flašar	Vítkovice	20 Topolčany			
P. Tejkl	Pardubice	19 - 20 Vítkovice			
M. Figala	Vítkovice	20 Trenčín			
P. Kubina	Frýdek Místek	16 - 18 Vítkovice 19 - 20 Zámořské soutěže			

⁵ U Petra Tejkla se mi nepodařilo ověřit správnost mateřského klubu.

4.7 HC Motor České Budějovice

Rozdíl mezi HC Motor České Budějovice a předešlým hokejovým týmem je pouze jeden hráč. Tento klub na jihu Čech také dokázal vychovat několik hráčů, které může nazývat odchovanci. Většinou si stahovali hráče z menších klubů, kteří nastupovali na střední školy a především hledali kvalitnější hokejové prostředí/soutěž. Celkem tedy HC Motor České Budějovice se podílel na výchově 15 hráčů (2 brankáři, 4 obránci a 9 útočníků). Mezi největší osobnosti, které oblékali motorácký dres patří: J. Pouzar (trojnásobný vítěz Stanley Cupu), S. Neckář (vítěz Stanley cupu) a R. Dvořák (trojnásobný mistr světa).

Tabulka 9

HC Motor České Budějovice

HC MOTOR ČESKÉ BUDĚJOVICE [15]					
brankáři [2]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [9]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia 19 - 20 České Budějovice	J. Pouzar	Dům pionýrů a mládeže České Budějovice	17 - 20 České Budějovice
R. Turek	Strakonice	14 - 17 České Budějovice 18 - 19 Písek, 20 České Budějovice	J. Korbela	České Budějovice	
obránci [4]			J. Lála	Soběslav	15 - 20 České Budějovice
M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice	N. Král	České Budějovice	
P. Míšek	České Budějovice	20 Vimperk (hostování)	V. Caldř	Písek	16 - 20 České Budějovice
R. Suchánek	České Budějovice	18 - 19 Mělník 20 České Budějovice	R. Ťoupal	Milevsko	16 - 20 České Budějovice
S. Neckář	Písek	16 - 18 České Budějovice 19 - 20 Zámořské soutěže	R. Horák	České Budějovice	20 Trenčín
			R. Bělohlav	Soběslav	18 České Budějovice, 19 Písek 20 České Budějovice
			R. Dvořák	Tábor	15 - 17 České Budějovice 18 - 20 Zámořské soutěže

4.8 HC Škoda Plzeň

V Plzni vyrostla celá řada československých reprezentantů jako J. Řezníček, I. Vlček, B. Ebermann. Většina z nich začala buď s hokejem přímo v Plzni nebo v jeho okolí. Pouze V. Duris přišel až v 18 letech z Karviné hrát nejvyšší českou soutěž. Celkem se HC Škoda Plzeň podílela na výchově 14 hráčů (0 brankářů, 8 obránců a 6 útočníků). Rád bych vyzdvihl P. Sýkoru (dvojnásobný vítěz Stanley Cupu), M. Straku (zlato z olympijských her v Naganu) a B. Ebermanna.

Tabulka 10
HC Škoda Plzeň

HC ŠKODA PLZEŇ [14]					
brankáři [0]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [6]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
obránci [8]			B. Ebermann	Plzeň	
J. Neubauer	Plzeň	19 - 20 Jihlava	J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
M. Kajkl	Plzeň	17 - 20 Jihlava	M. Straka	Plzeň	20 Zámořské soutěže
V. Duris	Karviná	18 - 20 Plzeň	P. Sýkora	Plzeň	19 - 20 Zámořské soutěže
J. Řezníček	Plzeň	19 - 20 Jihlava, 19 Písek (3 zápasy)	J. Černý	Rožmitál pod Tremšínem	18 Plzeň 19 - 20 Brno
J. Jonák	Plzeň		F. Černý	Plzeň	19 - 20 Trenčín
I. Vlček	Rokycany	13 Plzeň, 18 - 19 Tábor 20 Plzeň			
J. Špaček	Rokycany	18 - 20 Plzeň			
V. Bednář	Plzeň	19 - 20 jhlava			

4.9 HC Slovan Bratislava

Jedním ze dvou slovenských hokejových týmů v našem pořadí je HC Slovan Bratislava. Tento klub se podílel na výchově jednoho z nejlepších brankářů v československé hokejové historii. V mládeži Slovanu Bratislava působil od 14 let. Tak jako ostatní kluby se může i Bratislava pyšnit celou řadou slavných odchovanců, mezi něž patří bratři Šťastný. Celkem se HC Slovan Bratislava podílel, za sledovaných třicet let, na výchově 13 hráčů (2 brankáři, 4 obránci a 7 útočníků). Vynikajícími hráči bylo výše zmíněné bratrské triosourozenců M. Šťastný, P. Šťastný a A. Šťastný, kteří měli velkou zásluhu, že se Slovan Bratislava stal prvním vítězem československé ligy ze Slovenska.

Tabulka 11
HC Slovan Bratislava

HC SLOVAN BRATISLAVA [13]					
brankáři [2]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [7]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
V. Dzurilla	divizní klub Kovosmat Petržalka	14 - 20 Bratislava	V. Nedomanský	Hodonín	18 - 20 Bratislava
M. Sakač	Poprad	19 - 20 Bratislava	J. Haas	Žilina SKV	19 - 20 Bratislava
obránci [4]			M. Šťastný	Bratislava	
L. Ujváry	Bratislava		P. Šťastný	Bratislava	
R. Tajcnár	Bratislava		A. Šťastný	Bratislava	
M. Kužela	Bratislava		D. Rusnák	Banská Bystrice SKV	17 - 20 Bratislava
J. Bukovinský	Poprad	19 - 20 Bratislava	D. Pašek	BEZ Bratislava	16 - 20 Bratislava

4.10 PSG Berani Zlín

Předposledním hokejovým týmem, kterým prošlo v období 70. až 90. let 20. století více než 10 hráčů je PSG Berani Zlín. Ze Zlína se podařilo do reprezentačního družstva dostat 12 hráčům (2 brankáři, 5 obránců a 5 útočníků), kteří strávili v tomto klubu nějakou dobu – odchovanci nebo hráči, kteří přišli v průběhu mládežnických let. Jedná se o R. Hamrlík (první Čech v historii draftovaný v 1. kole, 1. volba), L. Čajka (po kterém je pojmenovaný stadion ve Zlíně) a řada dalších.

Tabulka 12

PSG Berani Zlín

PSG BERANI ZLÍN [12]					
brankáři [2]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [5]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
J. Králík	Zlín (Gottwaldov)		R. Vlach	Zlín	20 Jihlava
R. Čechmánek	Zlín	18 Hodonín, 19 Jihlava 20 Olomouc / Zlín	R. Radevič	Opava	18 Zlín, 19 Opava 20 Trenčín
obránci [5]			T. Kapusta	Zlín	20 Jihlava
P. Adamík	Zlín (Gottwaldov)	19 - 20 Jihlava	R. Meluzín	Blansko	15 Královo Pole, 16 Ingstav Brno 17 Zetor Brno, 20 Zlín
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín	R. Bonk	Krnov	14 Opava, 15 - 16 Zlín 17 - 20 Zámožské soutěže
L. Čajka	Haviřov	20 Zlín			
R. Hamrlík	Zlín	18 - 20 Zámožské soutěže			
J. Zajíček	Uherský Ostroh	15 Zlín, 19 Hodonín 20 Trenčín			

4.11 HC Kometa Brno

HC Kometa Brno je posledním hokejovým týmem, jehož výchovným programem prošlo aspoň 10 hráčů. Za sledovaných třicet let byli v národním týmu zastoupeni především útočníci z Brna. Do reprezentace se podařilo dostat osmi útočníkům. Celkem se HC Kometa Brno podílela na výchově 10 hráčů (1 brankář, 1 obránce a 8 útočníků). Za zmínku stojí například dvojnásobný mistr světa R. Meluzín a F. Ševčík (člen Síně slávy Českého hokeje).

Tabulka 13
HC Kometa Brno

HC KOMETA BRNO [10]					
brankáři [1]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [8]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
K. Lang	Brno	19 tři zápasy Třebíč (Brno B)	J. Černý	Rožmitál pod Tremšínem	18 Plzeň 19 - 20 Brno
obránci [1]			R. Farda	Zbrojovka Židenice	18 - 19 Jihlava 20 Brno
R. Kántor	Brno	20 Třinec	F. Ševčík	Brno	
			R. Meluzín	Blansko	15 Královo Pole, 16 Ingstav Brno 17 Zetor Brno, 20 Zlín
			L. Havlíček	Třebíč	19 - 20 Brno
			R. Kron	Ingstav Brno	17 - 20 Brno
			T. Sršeň	Olomouc	19 - 20 Brno
			P. Janků	Brno	20 Trenčín

4.12 Dukla – armádní hokejové kluby

Armádní hokejové kluby měly narozdíl od ostatních hokejových týmů zmíněných v předešlých kapitolách jednu značnou výhodu. Jakmile hráč dosáhl věku odvodu na povinnou vojenskou službu, tak první tým, který měl právo volby byla HC Dukla Jihlava. Z toho důvodu si mohla vybírat a stahovat nejlepší dostupné hráče. Na druhou stranu působení v jihlavské Dukle mělo pro hráče pozitivum v jednodušší cestě do národního týmu. V Jihlavě trénovali v mnoha případech trenéři, kteří měli na starost národní tým (například J. Pitner, S. Neveselý). Další hráči mířili na „méně zvučné adresy“ jako například do Trenčína, do Písku atd.

4.12.1 HC Dukla Jihlava

Jihlava byla nejúspěšnějším hokejovým klubem ve výchově talentované hokejové mládeže v období 70. až 90. letech 20. století. V jihlavském dresu se za tuto dobu vystřídalo 55 hráčů (4 brankáři, 18 obránců a 33 útočníků). Většina hráčů strávila v Jihlavě základní vojenský výcvik to znamená období od 19 do 20 let věku. Mezi odchovance, které Jihlava vychovala pro seniorský reprezentační výběr patří například: Viktor Ujčík, Patrik Augusta a Robert Holík.

Tabulka 14
HC Dukla Jihlava⁶

HC DUKLA JIHLAVA [54]					
brankáři [4]	mateřský tým	další týmy v mládí	útočníci [32]	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Crha	Pardubice	19 - 20 Jihlava	J. Hrbatý	Prostějov	19 - 20 Jihlava
O. Svoboda	Hradec Králové	19 - 20 Jihlava	Jar. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
R. Biegl	Hradec Králové	17 - 19 Pardubice 20 Jihlava	J. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
R. Čechmánek	Zlín	18 Hodonín, 19 Jihlava 20 Olomouc / Zlín	S. Prýl	Pardubice	19 - 20 Jihlava
obránci [18]			R. Farda	Zbrojovka Židenice	18 - 19 Jihlava 20 Brno
J. Suchý	Havlíčkův Brod	19 - 20 jihlava	J. Havel	Kolín	19 Litoměřice 20 Jihlava
V. Bednář	Plzeň	19 - 20 jihlava	J. Paleček	Kolín	18 Pardubice 19 - 20 Jihlava
J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava	J. Klapáč	Karlovy Vary	19 - 20 Jihlava
F. Panchártek	Pardubice	19 - 20 jihlava	J. Novák	Pardubice	12 Pardubice 20 Jihlava
P. Adamík	Zlín (Gottwaldov)	19 - 20 jihlava	J. Augusta	Havlíčkův Brod	19 - 20 jihlava
J. Neubauer	Plzeň	19 - 20 Jihlava	P. Ihančák	Poprad	20 jihlava
M. Kajkl	Plzeň	17 - 20 Jihlava	O. Válek	Třebíč	18 - 20 Jihlava
M. Chalupa	Havlíčkův Brod	18 Liberec 19 - 20 Jihlava	V. Kameš	PZ Kladno	18 Kladno 19 - 20 Jihlava
A. Kadlec	Litvínov	19 - 20 Jihlava	M. Pivoňka	Kladno	18 - 19 Jihlava 20 Zámožské soutěže
E. Uvíra	Opava	19 Litvínov 20 Jihlava	P. Rosol	Ústí nad Labem	17 Litvínov 19 - 20 Jihlava
F. Musil	Pardubice	20 Jihlava	J. Vodíla	Prešov SKV	17 - 18 Sparta 19 - 20 Jihlava
J. Benák	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava	L. Dolana	Hradec Králové	15 Pardubice, 18 - 20 Jihlava chvilí Písek (Dukla B)
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava	J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
F. Kučera	Sparta Praha	20 Jihlava	P. Vlk	Havlíčkův Brod	20 Jihlava
J. Řezníček	Plzeň	19 Jihlava, 19 Písek (3 zápasy), 20 Jihlava	O. Janecký	Pardubice	19 - 20 Jihlava
S. Mečiar	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava	B. Holík	Jihlava	19 - 20 Zámožské soutěže
P. Kuchyňa	Jihlava		P. Augusta	Jihlava	
L. Gudás	Liberec	18 - 19 Sparta 20 Dukla B (Písek)	T. Kapusta	Zlín	20 Jihlava
			K. Kašák	Litvínov	20 Jihlava
			M. Procházka	Kralupy nad Vltavou	14 Kladno, 19 Jihlava 20 Kladno
			V. Ujčík	Modeta Jihlava	18 - 20 Jihlava
			D. Výborný	Jihlava	15 - 19 Sparta, 19 Zámožské soutěže, 20 Sparta
			T. Kucharčík	Vlašim	17 - 18 Mladá Boleslav 19 Tábor, 20 Jihlava
			P. Hrbek	Sparta Praha	20 Jihlava
			J. Kochta	pražský Slavoj	16 Bohemians 19 - 20 Jihlava
			L. Lubina	Dvůr Králové nad Labem	16 Pardubice 20 Jihlava
			R. Vlach	Zlín	20 Jihlava

Historie jihlavského hokeje

Začátky ledního hokeje v Jihlavě spadají do 40. let 20. století, kdy zde působil celek SK Jihlava. V tomto období Jihlava zaznamenala první větší úspěch jihlavského hokeje, protože družstvo SK Jihlava zvítězilo ve své soutěži (Východočeská župa

⁶ U J. Nováka se mi podařilo ověřit správnost mateřského klubu.

kanadského hokeje) bez ztráty bodu. Díky tomu si tento klub vybojoval postup do divize českého hokeje (Nechvátal, 1960).

Armádní hokejový celek Dukla Jihlava vznikl v roce 1956 a to v důsledku přesídlení mužstva z příslušníků základního vojenského výcviku z Hané, jelikož v Olomouci již jeden hokejový celek v této době působil. Jihlava byla vybrána z důvodu vybudování nového zimního stadionu s umělou ledovou plochou. Postup do nejvyšší soutěže se hráčům Dukly Jihlava podařil již po první sezóně. Dukle Jihlava se podařilo jednoduše etablovat na nejvyšší soutěž, ve které v prvních sezónách neměla přehnané ambice. Toto nastavení se změnilo s příchodem trenéra Jaroslava Pitnera, který se stal legendou československého hokeje. Jaroslav Pitner sebou přinesl koncepční práci, díky které se mu podařilo z tehdejší Dukly Jihlava vytvořit mistrovský tým, který šestkrát v řadě na přelomu šedesátých a sedmdesátých let opanoval nejvyšší hokejovou soutěž (Vrbecký, 2006).

Do týmu zabudovával mladé perspektivní hráče ať už z vlastních zdrojů nebo z nižších národních soutěží jako Jaroslav a Jiří Holíkovi, Jan Klapáč. Z mnohých z nich se staly legendy jihlavského po případně československého hokeje. Mimo tyto mladé se v týmu střídali jedinci, kteří chodili do Jihlavy na vojnu (například Jan Havel a Richard Farda) (Vrbecký, 2010).

Historie Jihlavské Dukly se traduje od roku 1956. Velkou část období patřilo jihlavské družstvo k těm nejlepším, co mohli diváci ve světovém hokeji vidět. Velkou zásluhu na týmových úspěších měla armáda, jelikož ti nejlepší z hokejových branců museli hrát za Duklu Jihlava. V těchto časech nebylo výjimkou, že v reprezentačním výběru nejdůležitější role zastávali hráči, co oblékali jihlavské dresy (HC Dukla Jihlava s.r.o. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

V československé ani v české historii nenajdeme jiný klub, jenž by dokázal získat dvanáct mistrovských titulů. Žádným z klubů neprošlo ani tolik hráčů, kteří se stali mistři světa nebo medailisté ze zimních olympijských her (například: Bedřich Ščerban: poslední jihlavský držitel Zlaté hokejky 1991, Jan Suchý a Jaroslav a Jiří Holíkovi) (Roháčková, 2013).

Osobnosti jihlavského hokeje

- **Jaroslav Pitner (1926-2009)**⁷

Dlouholetý trenér Dukly se narodil v Chorušicích u Mělníka. V mládí se věnoval hokeji (brankář). Nejdříve chytal v Olomouci za Moravii, ale po založení armádního klubu Křídla vlasti Olomouc dostal rozkaz se přesunout do tohoto klubu. Souhrou okolností, kdy tehdejší trenér Olomouce odcestoval s reprezentací na mistrovství světa musel Pitner zaskočit na jeho místě při armádním turnaji. Mužstvo pod jeho vedením turnaj ovládlo, a proto byl rozkazem poslán do trenérské školy, kde byly položeny základy jeho přesídlení do Dukly Jihlava, ale kam se mu zpočátku příliš nechtělo. Hokejová Dukla v začátcích platila za nej neukázněnější sportovní četou v armádě. Jaroslav Pitner zjednal v Jihlavě po svém příchodu rychlý pořádek a začal budovat stálé mužstvo. To znamenalo, že se zaměřil na hráče z nižších soutěží především z nedalekého Havlíčkova Brodu. Po převzetí seniorského reprezentačního družstva byla část týmu přímo z Dukly Jihlava a druhou část tvořili hráči, kteří Duklou Jihlava prošli, a proto Jaroslav Pitner přesně věděl, co od nich může očekávat (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

Můžeme jen odhadovat, zdali by Dukla Jihlava došla až na samotný vrchol slávy a vychovala celou řadu reprezentantů bez Jaroslava Pitnera, který patří mezi největší jména jihlavského hokeje. Oprávněně je členem Síně slávy HC Dukla Jihlava (podmínky: minimálně 6 sezon v HC Dukla, 2x mistr ligy, medaile z MS či ZOH). Přestože Jihlava měla neomezený přísun hokejových talentů, tak se Jaroslav Pitner rozhodl lovit nadějně hráče v nižších soutěží. Hokejisté jako bratři Holíkové, Jan Klapáč atd. se pod jeho vedením dostali až do národního týmu (HC Dukla Jihlava s.r.o. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy Českého hokeje (4. 11. 2008.), mistr ČSR 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1974 a 1982, trenér mistrů světa 1972, držitelů stříbrných medailí ZOH 1968, mistrů Evropy 1971 a 1972 (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

⁷ Jaroslav Pitner je v této práci uveden i přesto, že nereprezentoval ani v jednom roce ve zkoumaném období jako hráč, ale je z velké části zodpovědný za vytvoření historicky jednoho z nejlepších družstev v národní soutěži.

- **Jaroslav a Jiří Holíkovi (1942-2015), (*1944)**

Pokud má nějaké jméno vystihovat Duklu Jihlava, tak je to příjmení Holík. Oba bratři patřili k nejvýznamnějším československým hokejistům v šedesátých a sedmdesátých letech dvacátého století. Jaroslav a Jiří šířili slávu našeho hokeje doma i v zahraničí (Vrbecký, 2006).

Jaroslav starší z bratrského dua byl vyhlášeným bouřlivákem, ale především vynikající útočník – představitel silového pojetí hry. Vynikal svou příkladnou zodpovědností a přístupem k utkání. V paměti široké veřejnosti zůstane už jen proto, že vstřelil rozhodující gól na zlatém mistrovství světa v roce 1972. Tehdy českoslovenští hokejisté dokázali přerušit nadvládu sovětského hokeje. Mladší z bratrů Jiří byl také fenomenální útočník, který si premiéru v reprezentaci odbyl už v devatenácti letech. Na rozdíl od Jarde sázel více na hokejové umění než na sílu. Mimo led byl opak svého staršího bratra nepotřeboval být ve středu pozornosti spíš by mohl prvorozenému sourozenci dávat lekce z diplomacie (BK Havlíčkův Brod & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Jejich otec skákal na lyžích a jeho představou bylo, aby jeho synové pokračovali v rodinné tradici, a tak jim koupil lyže. Jenomže vše změnilo rokování o stavbě zimního stadionu v Havlíčkově Brodě. Otec to bral jako poselství z hůry a tím začala veleúspěšná kariéra bratrů Holíků. Už od žákovských let převyšovali své spoluhráče. Jarde byl lídrem hokejové kabiny ne však proto, že je trénoval jejich otec, ale z důvodu jeho povahy. Každý den svým spoluhráčům dával příklad, co všechno se dá dokázat, když se chce (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

Otec oba bratry směřoval do pražské Sparty. Jaroslav však nastoupil na povinnou dvouletou vojenskou službu do Dukly Jihlava, kde v začátcích musel překonat zdravotní problémy, které by pro jiné hráče mohly znamenat konec hokejové kariéry. Jiří měl během studií zamířit do Sparty Praha, ale z důvodu těžkých okamžiků, které prožíval jeho starší bratr v Dukle Jihlava zamířil o dva roky později za ním a už zůstal (HC Dukla Jihlava s.r.o. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

V roce 1967 získali s Duklou Jihlavou první ligový mistrovský titul a tím započala nadvláda Dukly Jihlava v národní lize. Dukla dokázala vyhrát mistrovský titul 6x po sobě. Poslední titul bratři Holíkové jako hráči získali s Duklou Jihlava v roce 1974. Jaroslav po skončení hráčské kariéry nastoupil jako trenér u stejného týmu. V letech 1983–1985 získal ještě další tři tituly. Úspěšnou kariéru zakončil jako první trenér české

reprezentace do 20 let, který dovedl české mladíky k dvěma titulům mistrů světa (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

Jiří Holík odehrál v národní dresu 319 zápasů a do dnes drží rekord v počtu zápasů, v kterých dokázal vstřelit 132 branek. Za patnáct let v české lize odehrál 553 utkání a vstřelil 283 gólů. Jaroslav zvládl v dresu Dukly Jihlava osmnáct sezón, v kterých si připsal 266 gólů a 375 nahrávek za 602 zápasů (HC Dukla Jihlava s.r.o. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Úspěchy a ocenění (Jaroslav Holík): člen Síně slávy Českého hokeje (17. 4. 2009.), mistr ČSR jako hráč 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972 a 1974, jako trenér 1983, 1984, 1985 a 1991, jako hráč mistr světa a Evropy 1972, trenér mistrů světa do 20 let 2001 a 2002, člen Klubu hokejových střelců (324 gólů) (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

Úspěchy a ocenění (Jiří Holík): člen Síně slávy Českého hokeje (4. 11. 2008.), mistr ČSR 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972 a 1974, mistr světa 1972, 1976 a 1977, stříbro ze ZOH 1968 a 1976, mistr Evropy 1971, 1972, 1976 a 1977, člen druhého týmu v Kanadském poháru 1976, osmý v anketě Čeští hokejisté století, člen Klubu hokejových střelců (415 gólů) (Síň slávy Českého hokeje, 2022).

- **Jan Suchý (1944-2021)**

Odchovanec havlíckobrodského hokeje a pravděpodobně jeden z vůbec nejlepších obránců historie, který se narodil v Havlíčkově Brodě. Jako jediný obránce dokázal vyhrát kanadské bodování soutěže, což se mu podařilo v sezóně 1968/69 (56 kanadských bodů). Mimo to přinesl do hokeje něco, co bylo do té doby považováno za šílenství – padání do střel (Vrbecký, 2006).

Byl to právě Jan Suchý, kdo používal své tělo k blokování soupeřových střel a tím změnil pohled na defenzivní hru. Byl, ale platný i na druhé straně kluziště, protože byl vynikajícím technikem a falešným křídlem. Za zmínku stojí devět kanadských bodů (5+4), které zaznamenal během jednoho utkání proti Českým Budějovicím. Obecně na hráče v dnešní době, kdy je hokej svázán taktikou něco neuvěřitelného a k čemu se jen tak žádný obránce nedokáže ani přiblížit (BK Havlíčkův Brod & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Vše, ale mohlo být jinak kdyby si tenkrát Jan Suchý při nástupu na povinnou vojenskou službu vybral fotbal, v kterém byl v mládí také úspěšný. V dorosteneckých letech vstřelil v mezinárodním utkání proti Polsku dokonce gól. Při odvodu si ho namlouval jak trenér Dukly Jihlava Jaroslav Pitner, tak Jaroslav Vejvoda z pražské Julisky. Dlouho váhal, ale nakonec si vybral hokej a jistě mi dáte za pravdu, že neudělal chybu. Na přelomu 60. a 70. let hokejově dozrál. Dokázal vyhrát kanadské bodování, přičemž měl více branek než asistencí. Na Mistrovství světa ve Stockholmu v roce 1969 byl direktoriátem turnaje vybrán za nejlepšího obránce turnaje (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

„Souška“ jak mu spoluhráči přezdívali byl hokejový rytíř s příkladným odhodláním, statečností a obětavostí „ať to bolí, jak chce“, který si sebou životem nesl i jednu nešťastnou událost. V roce 1971 byl odsouzen za dopravní autonehodu pod vlivem alkoholu na 18 měsíců. Jan Suchý se k této události postavil čelem, protože se proti trestu neodvolal ani nežádal o milost. Právě tato inkriminovaná autonehoda ho připravila o titul mistrů světa (1972), který mu ve sbírce chybí (HC Dukla Jihlava s.r.o. & eSports.cz, s.r.o., 2022).

Úspěchy a ocenění: člen Síně slávy Českého hokeje (4. 11. 2008.), mistr ČSR 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972 a 1974, stříbrná medaile ze ZOH 1968, mistr Evropy 1971, nejlepší obránce MS 1969 a 1971, vítěz Zlaté hokejky 1969 a 1970. Sedmý v anketě Čeští hokejisté století (Síně slávy Českého hokeje, 2022).

4.12.2 HK Dukla Trenčín

Nejlepším slovenským hokejovým klubem je HK Dukla Trenčín. Za sledovaných třicet let dvacátého století se podíleli na výchově 18 hráčů (0 brankářů, 9 obránců a 9 útočníků). Dukla Trenčín za tuto dobu nevychovala ani jednoho svého hráče od žakovských let pro národní tým. Všech 18 hráčů, jak můžeme i v tabulce vidět trávilo v Trenčíně období okolo 19. let, protože jak už název Dukla napovídá jednalo se o armádní družstvo. Mezi největší osobnosti patří například R. Švehla (brozový medailista ze zimních olympijských her) a Z. Cíger (bronzový medailista z mistrovství světa).

Tabulka 15

HK Duka Trenčín

HK DUKLA TRENČÍN [19]					
brankáři [0]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>	útočníci [10]	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
obránci [9]			F. Černý	Plzeň	19 - 20 Trenčín
J. Zajíček	Uherský Ostroh	15 Zlín, 19 Hodonín 20 Trenčín	V. Kýhos	Litvínov	18 Litvínov, 19 Trenčín 20 Litoměřice
M. Figala	Vítkovice	20 Trenčín	R. Radevič	Opava	18 Zlín, 19 Opava 20 Trenčín
A. Plánovský	Opava	19 Vítkovice 20 Trenčín	O. Haščák	Martin SKV	17 - 20 Trenčín
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín	Z. Cíger	Martin SKV	18 - 20 Trenčín
M. Božík	Liptovský Mikuláš SKV	18 Košice 20 Trenčín	L. Kolník	Nitra	19 - 20 Trenčín
S. Medřík	Nitra	17 - 20 Trenčín	R. Horák	České Budějovice	20 Trenčín
R. Švehla	Martin SKV	19 - 20 Trenčín	P. Janků	Brno	20 Trenčín
M. Holaň	Vítkovice	19 - 20 Trenčín	T. Jelínek	Sparta Praha	18 - 19 Trenčín 20 Sparta
J. Látal	Olomouc	17 - 19 Sparta 20 Trenčín	J. Beránek	Litvínov	20 Trenčín

5 Závěr

Za třicet let se v národním dresu na mistrovstvích světa a zimních olympijských hrách vystřídalo 202 reprezentantů z toho 21 brankářů, 69 obránců a 112 útočníků. Nejlepšími hokejovými týmy ve výchově talentované mládeže byly sestupně HC Dukla Jihlava, HC Verva Litvínov, HC Rytíři Kladno, HC Dynamo Pardubice a HC Sparta Praha.

Cílem bakalářské práce bylo zjistit, které hokejové kluby se nejvíce podílely na výchově talentované mládeže v 70., 80. a 90. letech v České republice. Zjistil jsem, že na výsledné pořadí měly velký vliv dva hlavní body. Prvním z nich je povinná dvouletá vojenská služba, díky které si armádní hokejové týmy stahovaly do svých týmů nejlepší hráče. Za druhé kluby umístěné na prvních místech nabízely mladým hráčům možnost vyučení, ubytování a možnost využívání sportovišť.

Tyto týmy měly ve svém okolí možnost spolupráce s velkou organizací, která se podílela na rozvoji hokejového týmu. Jednalo se například o: hutnický závod Poldi Kladno, Tesla v Pardubicích, chemické závody v Litvínově. Mladí hráči mohli studovat a zároveň rozvíjet svůj talent v lepším týmu.

Nejúspěšnější ve výchově brankářů byly týmy Pardubic a Vítkovic, které dokázaly vychovat tři brankáře. Především z Pardubic vzešly brankářské osobnosti D. Hašek a J. Crha, kteří se dokázali dostat až do NHL. Několik týmů (Litvínov, Vítkovice, Trenčín) se podílelo na výchově osmi až devíti obránců, kteří oblékali ve sledovaném období národní dres. Ve výchově útočníků za Jihlavou (32 útočníků) byly nejúspěšnější Litvínov, Sparta Praha, Pardubice a Trenčín, jelikož jejich výchovným programem prošlo okolo dvanácti hráčů.

Tato práce na mnoha případech z minulosti ukazuje důležitost malých klubů, v kterých svou hokejovou kariéru nastartovala celá řada hokejistů (V. Dzurilla, S. Neckář, P. Richter atd.). To znamená, že v dnešní době nemusí být správnou cestou brzké odcházení z mateřského klubu do větších hokejových organizací. Malý hokejista z důvodu nízkého počtu hráčů může v jedné sezóně nastupovat za více kategorií, větší ice time (čas na ledě při utkání). Všechny tyto skutečnosti mu pomohou v hokejovém vývoji, a proto jsou v českém hokejovém prostředí tyto malé hokejové kluby velmi důležité! Dalším důležitým přínosem práce je důležitost dřívějších tréninkových středisek mládeže, vrcholových středisek mládeže, které jsou v dnešní době nahrazeny hokejovými akademiemi. Status akademie získá klub, který splňuje určité „normy“

dle Českého svazu ledního hokeje. Bohužel, z důvodu nižšího počtu hráčů nejsou akademie, tak výběrové jako byla zmíněná střediska ve 20. století.

Bohužel jsem nebyl schopný dohledat, jak fungovala tréninková střediska mládeže po případně střediska vrcholového sportu. Otázky na tyto odpovědi by mohly přinést nový pohled ohledně správné práce s mládeží. Myslím si, že by nebylo od věci práci rozpracovat do diplomové práce a zjistit, kteří trenéři měli největší podíl na úspěších jednotlivých týmu ve výchově mládeže.

Referenční seznam literatury

- Bompa, T. O. (2000). *Total training for Young Champions: Proven conditioning programs for athletes ages 6 to 18*. Human Kinetics.
- Bukač, L., & Dovalil, J. (1990). *Lední hokej: trénink herní dokonalosti*. Olympia.
- Bunc, V. (2013). Functional profile of young trained athletes. *Česká kinantropologie*, 17(4), 95–107.
- Carey, D. G., Drake, M. M., Pliego, G. J. & Raymond, R. L. (2007). Do hockey players need aerobic fitness? Relation between VO₂Max and fatigue during high-intensity intermittent ice skating. *Journal of strenght and Conditioning Research*, 21(3), 963–966.
- Čermák, P. (2015). *Dominik Hašek: muž ze Síně slávy*. Imagination of People.
- Černický, M. (2004). *Historie pardubického hokeje: 1923–2004*. Helios.
- Černický, M. (2002). *80 let historie pardubického hokeje*. Helios.
- Cox, M. H., Miles, D. S., Verde, T. J. & Rhodes, E. C. (1995). Applied physiology of ice hockey. *Sports Medicine*, 19(1), 184–201.
- Demetrovič, E., Čelikovský, S., Choutka, M., Kössl, J., Kožíšek, V., Labudová, J., Marek, J., Procházka, K. & Vorel, M. (1988). *Encyklopedie tělesné kultury A–O*. Olympia.
- Dovalil, J., Choutka, M., Svoboda, B., Hošek, V., Perič, T., Potměšil, J., Vránová, J. & Bunc, V. (2005). *Výkon a trénink ve sportu*. Olympia.
- Dovalil, J., Choutka, M., Svoboda, B., Hošek, V., Perič, T., Potměšil, J., Vránová, J. & Bunc, V. (2002). *Výkon a trénink ve sportu*. Olympia.
- Dovalil, J. (1982). *Malá encyklopedie sportovního tréninku*. Olympia.
- Duncan, M., & Lyons, M. (2009). Positional differences in the kinanthropometric and physiological characteristic of elite British ice-hockey players. In M. Duncan & M. Lyons (Eds.), *Advances in Strenght and Conditioning Research* (s. 1–6). Nova Science Publishers.
- Grasgruber, P., & Cacek, J. (2008). *Sportovní geny*. Computer Press.
- Heller, J. (2018). *Zátěžová funkční diagnostika ve sportu: východiska, aplikace a interpretace*. Karolinum.
- Heller, J. (2000). Funkční zkoušky v ledním hokeji. In Tábořský, F. (Ed.), *Sportovní hry – trénink, výzkum, perspektivy*. Olympijská knihovnička ČOV sv. 23. ČOV.
- Heller, J. (1996). *Fyziologie tělesné zátěže II: speciální část*. Karolinum.
- Heller, J., Bunc, V., Pešek, J., Dlouhá, R. & Novotný, J. (1991). Physiological characteristics of ice hockey performance in young and adult players. *Hungarian Review of Sports Medicine*, 32(3), 174–177.
- Hendl, J. (2005). *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. Portál.
- Houška, V., & Novotný, P. (1997). *TOP 20 Hokej – České hvězdy*. Kniha centrum.
- Jágr, J., & Oliverius, M. (2004). *Kladno hokejové: osmdesát let ledního hokeje na Kladensku 1924–2004*. Rego.
- Jansa, P., Dovalil, J. & Bunc, V. (2009). *Sportovní příprava: vybrané kinantropologické obory k podpoře aktivního životního stylu*. Q-art-s.
- Lener, S., Kostka, V., Kovač, J., Sýkora, V., Řešátko, J., Brdička, P. & Strnad, M. (1983). *Celoroční program sportovní přípravy žactva v oddílech TJ*. Český ústřední výbor ČSTV.
- Kostka, V., & Hertl, J. (1984). *Moderní hokej: trenér, trénink, hra*. Olympia.

- Kostka, V., Šafařík, V. & Bukač, L. (1986). *Lední hokej (Teorie a didaktika): celostátní vysokoškolská učebnice pro posluchače studijního oboru tělesná výchova a sport*. Státní pedagogické nakladatelství.
- Malina, R. M., Bouchard, C. & Bar-Or, O. (2004). *Growth, Maturation, and Physical Activity*. Human Kinetics.
- Millner, T. J. (2016). *Cesta za snem*. XYZ.
- Nechvátal, B. (1960). *50 let českého sportu v Jihlavě: 1910-1960*. Tělovýchovná jednota Dynamo Jihlava.
- Nohejl, J. (1993). Lední hokej. In L. Havlíčková (Ed.), *Fyziologie tělesné zátěže II. Speciální část*. Karolinum.
- Novotný, V. (2005). *Černá žlutá – 60 let litvínovského hokeje*. Agentura Victory.
- Nykodým, J. (2006). *Teorie a didaktika sportovních her*. Masarykova univerzita.
- Pavlík, J. (2010). *Vybrané kapitoly z antropomotoriky*. Masarykova univerzita.
- Pavliš, Z. (2003). *Školení trenérů ledního hokeje*. Management.
- Pavliš, Z., & Perič, T. (1996). *Abeceda hokejového bruslení*. ČSLH.
- Perič, T. (2004). *Sportovní příprava dětí*. Grada.
- Quinney, H. A. (1990). Sports on ice. In T. Reilly, N. Secher, P. Snell & C. Williams (Eds.), *Physiology of Sports* (s. 311–336). E. & F.N. Spon.
- Roháčková, I. (2013). *Šedesát pět let armádního vrcholového sportu*. Ministerstvo obrany ČR.
- Synek, M., Sedláčková, H. & Vávrová, H. (2006). *Jak psát bakalářské, diplomové, doktorské a jiné písemné práce*. Oeconomica.
- Štumbauer, J. (1989). *Základy vědecké práce v tělesné kultuře*. Pedagogická fakulta v Českých Budějovicích.
- Takahashi, H., Inaki, M., Fujimoto, K., Katsuta, S., Anno, I., Nütsu, M. & Itai, Y. (1995). Control of the rate of phosphocreatine resynthesis after exercise in trained and untrained human quadriceps muscles. *European Journal of Applied Physiology and Occupational Physiology*, 71(5), 396–404.
- Tomlin, D. L., & Wenger, H. A. (2001). The relationship between aerobic fitness and recovery from high intensity intermittent exercise. *Sports Medicine*, 31(1), 1–11.
- Vrbecký, D. (2010). *Ta jihlavská, naše Dukla: hokejová univerzita z Vysočiny*. Muzeum Vysočiny.
- Vrbecký, D. (2006). *Půl století legendy: Dukla Jihlava:1956-2006*. Parola.

Internetové zdroje

- Ardon, F. (2019). *Jaromír Jágr ve zpravodajství ČTK*. [Bakalářská práce, Univerzita Karlova]. Digitální repozitář Univerzity Karlovy.
<https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/107473>
- Bernaciková, M., Kapounková, K., Novotný, J., Sýkorová, E., Novotný, J., Bernacik, S. & Chovancová, J. (2011, 28. březen). *Fyziologie sportovních disciplín: Lední hokej*.
<https://is.muni.cz/do/rect/el/estud/fsps/ps10/fyziol/web/sport/hry-hokej.html>
- BK Havlíčkův Brod & eSports.cz, s.r.o. (2022, 6. březen). *Slavní odchovanci*.
<https://www.bknb.cz/zobraz.asp?t=slavni-odchovanci>
- HC Dukla Jihlava s.r.o. & eSports.cz, s.r.o. (2022, 10. březen). *Síň Slávy*.
<https://www.hcdukla.cz/zobraz.asp?t=sin-slavy>
- HC Dynamo Pardubice a.s. & eSports.cz, s.r.o. (2022, 8. březen). *Významní hráči*.
<https://hcdynamo.cz/zobraz.asp?t=vyznamni-hraci>

- HC Olomouc s.r.o. & eSports.cz, s.r.o. (2022, 3. březen). *Historie klubu*.
<https://www.hc-olomouc.cz/zobraz.asp?t=historie>
- HC Sparta Praha a.s. & eSports.cz, s.r.o. (2022, 10. březen). *Klub Legend*.
<https://www.hcsparta.cz/klublegend.asp>
- HC Verva Litvínov & eSports.cz, s.r.o. (2022, 5. březen). *Kronika klubu*.
<https://hcltv.cz/zobraz.asp?t=kronika-klubu>
- Hejda, M. (2010). *Historie a význam hokeje pro město Litvínov v 60.–70. letech 20. století*. [Bakalářská práce, Technická univerzita v Liberci].
<https://dspace.tul.cz/handle/15240/13510>
- Křepelka, J. (2012). *Historie kladenského ledního hokeje od počátku sedmdesátých let do roku dva tisíce*. [Bakalářská práce, Univerzita Karlova]. Digitální repozitář Univerzity Karlovy. <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/44475?show=full>
- Minařík, P. (2021, 15. srpen). *Armádní vrcholový sport v letech 1956–1974*.
<https://armada.vojenstvi.cz/povalecna/studie-a-materialy/armadni-vrcholovy-sport-v-letech-1956-1974.htm>
- Minařík, P. (2021, 5. červenec). *Vrcholový sport v čs. armádě v letech 1945–1956*.
<https://armada.vojenstvi.cz/povalecna/studie-a-materialy/vrcholovy-sport-v-cs-armade-v-letech-1945-1956.htm>
- NHL Enterprises. (2022, 10. březen). *HC Verva Litvínov*.
<https://www.nhl.cz/klub/823/history>
- Okénka, M. (2012). *Regenerace a výživa hokejistů mladšího školního věku*. [Bakalářská práce, Masarykova univerzita]. Archiv závěrečných prací MUNI.
<https://is.muni.cz/th/cevkw/>
- Rytíři Kladno & eSports.cz, s.r.o. (2022, 3. březen). *Síň Slávy*.
<https://hc-kladno.cz/zobraz.asp?t=sin-slavy>
- Síň slávy Českého hokeje. (2022, 10. březen). *Členové Síně Slávy*.
<http://www.sinlavycslh.cz/>
- Svoboda, P. (2012). *Hokejové legendy z kladenské hokejové líhně*. [Bakalářská práce, Univerzita Karlova]. Digitální repozitář Univerzity Karlovy.
<https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/41019>
- Zukal, P. (2016). *Rozvoj silových schopností mládeže u hráčů v ledním hokeji s využitím specifických cvičení*. [Bakalářská práce, Masarykova univerzita]. Archiv závěrečných prací MUNI.
https://is.muni.cz/th/odn13/Rozvoj_silovych_schopnosti_mladeze_u_hracu_lednih_o_hokeje_s_vyuzitim_specifickych_cviceni.pdf?info=1

Seznam příloh

- soupisky mistrovství světa v ledním hokeji

1970			1971		
brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí	brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
V. Dzurilla	divizní klub Kovosmat Petržalka	14 - 20 Bratislava	M. Sakač	Poprad	19 - 20 Bratislava
M. Lacký	Vítkovice	20 Litoměřice	J. Holeček	Tatra Smíchov	13 Bohemians, 14 - 18 Slavia Praha, 19 - 20 Košice
obránci			obránci		
J. Suchý	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava	O. Machač	Prostějov	19 - 20 Košice
J. Hořešovský	Kladno	19 - 20 Sparta Praha	F. Pospíšil	Unhošť	14 PZ Kladno 17 - 20 Kladno
O. Machač	Prostějov	19 - 20 Košice	J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava
F. Pospíšil	Unhošť	14 PZ Kladno 17 - 20 Kladno	F. Panchártek	Pardubice	19 - 20 Jihlava
V. Bednář	Plzeň	19 - 20 Jihlava	J. Hořešovský	Kladno	19 - 20 Sparta Praha
L. Ujváry	Bratislava		J. Suchý	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
útočníci			R. Tajcnár	Bratislava	
J. Hrbatý	Prostějov	19 - 20 Jihlava	útočníci		
Jar. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava	E. Novák	Kladno	19 Písek 20 Košice
J. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava	J. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
S. Prýl	Pardubice	19 - 20 Jihlava	J. Havel	Kolín	19 Litoměřice 20 Jihlava
V. Nedomanský	Hodonín	18 - 20 Bratislava	J. Kochta	pražský Slavoj	16 Bohemians 19 - 20 Jihlava
J. Haas	Žilina SKV	19 - 20 Bratislava	V. Nedomanský	Hodonín	18 - 20 Bratislava
F. Ševčík	Brno		J. Černý	Rožmitál pod Tremšínem	18 Plzeň 19 - 20 Brno
J. Kochta	pražský Slavoj	16 Bohemians 19 - 20 Jihlava	V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
R. Farda	Zbrojovka Židenice	18 - 19 Jihlava 20 Brno	I. Hlinka	Litvínov	
V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice	B. Štastný	Pardubice (pozemní stavby)	18 - 20 Pardubice
I. Hlinka	Litvínov		B. Brunclík	Slavia Praha	19 - 20 Košice
J. Černý	Rožmitál pod Tremšínem	18 Plzeň 19 - 20 Brno	R. Farda	Zbrojovka Židenice	18 - 19 Jihlava 20 Brno

1972

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
V. Dzurilla	divizní klub Kovosmat Petržalka	14 - 20 Bratislava
J. Holeček	Tatra Smíchov	13 Bohemians, 14 - 18 Slavia Praha, 19 - 20 Košice
obránci		
O. Machač	Prostějov	19 - 20 Košice
F. Pospíšil	Unhošť	14 PZ Kladno 17 - 20 Kladno
J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava
V. Bednář	Plzeň	19 - 20 Jihlava
J. Hořešovský	Kladno	19 - 20 Sparta Praha
M. Kužela	Bratislava	
R. Tajcnár	Bratislava	
útočníci		
Jar. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
J. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
J. Klapáč	Karlovy Vary	19 - 20 Jihlava
J. Kochta	pražský Slavoj	16 Bohemians 19 - 20 jihlava
V. Nedomanský	Hodonín	18 - 20 Bratislava
J. Haas	Žilina SKV	19 - 20 Bratislava
V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
I. Hlinka	Litvínov	
B. Štastný	Pardubice (pozemní stavby)	18 - 20 Pardubice
J. Paleček	Kolín	18 Pardubice 19 - 20 Jihlava
R. Farda	Zbrojovka Židenice	18 - 19 Jihlava 20 Brno

1973

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Holeček	Tatra Smíchov	13 Bohemians, 14 - 18 Slavia Praha, 19 - 20 Košice
J. Crha	Pardubice	19 - 20 Jihlava
obránci		
O. Machač	Prostějov	19 - 20 Košice
F. Pospíšil	Unhošť	14 PZ Kladno 17 - 20 Kladno
J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava
J. Hořešovský	Kladno	19 - 20 Sparta Praha
M. Kužela	Bratislava	
K. Vohralík	Pardubice	
P. Adamík	Zlín (Gottwaldov)	19 - 20 Jihlava
útočníci		
Jar. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
J. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
J. Klapáč	Karlovy Vary	19 - 20 Jihlava
J. Kochta	pražský Slavoj	16 Bohemians 19 - 20 jihlava
V. Nedomanský	Hodonín	18 - 20 Bratislava
J. Paleček	Kolín	18 Pardubice 19 - 20 Jihlava
V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
R. Farda	Zbrojovka Židenice	18 - 19 Jihlava 20 Brno
B. Štastný	Pardubice (pozemní stavby)	18 - 20 Pardubice
I. Hlinka	Litvínov	
J. Novák	Pardubice	12 Pardubice 20 Jihlava

1974

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Holeček	Tatra Smíchov	13 Bohemians, 14 - 18 Slavia Praha, 19 - 20 Košice
J. Crha	Pardubice	19 - 20 Jihlava
obránci		
O. Machač	Prostějov	19 - 20 Košice
F. Pospíšil	Unhošť	14 PZ Kladno 17 - 20 Kladno
J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava
J. Suchý	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
M. Kužela	Bratislava	
M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice
J. Neubauer	Plzeň	19 - 20 Jihlava
útočníci		
V. Veith	Pardubice	
J. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
V. Nedomanský	Hodonín	18 - 20 Bratislava
V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
R. Farda	Zbrojovka Židenice	18 - 19 Jihlava 20 Brno
B. Štastný	Pardubice (pozemní stavby)	18 - 20 Pardubice
J. Augusta	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
I. Hlinka	Litvínov	
B. Ebermann	Plzeň	
J. Kochta	pražský Slavoj	16 Bohemians 19 - 20 Jihlava 18 Pardubice
J. Paleček	Kolín	19 - 20 Jihlava

1975

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Holeček	Tatra Smíchov	13 Bohemians, 14 - 18 Slavia Praha, 19 - 20 Košice
J. Crha	Pardubice	19 - 20 Jihlava
obránci		
O. Machač	Prostějov	19 - 20 Košice
F. Pospíšil	Unhošť	14 PZ Kladno 17 - 20 Kladno
J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava
M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice
F. Kaberle st	PZ Kladno	18 - 20 Kladno
M. Kajkl	Plzeň	17 - 20 Jihlava
V. Kostka	Motorlet Praha	16 Otava 67s 19 - 20 Sparta Praha
útočníci		
I. Hlinka	Litvínov	
B. Ebermann	Plzeň	
J. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
J. Novák	Pardubice	12 Pardubice 20 Jihlava
B. Štastný	Pardubice (pozemní stavby)	18 - 20 Pardubice
J. Kochta	pražský Slavoj	16 Bohemians 19 - 20 Jihlava 19 Písek
E. Novák	Kladno	20 Košice
M. Nový	Kladno	
J. Augusta	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
M. Štastný	Bratislava	

1976			1977		
brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí	brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
V. Dzurilla	divizní klub Kovosmat Petržalka	14 - 20 Bratislava	V. Dzurilla	divizní klub Kovosmat Petržalka	14 - 20 Bratislava
J. Holeček	Tatra Smíchov	13 Bohemians, 14 - 18 Slavia Praha, 19 - 20 Košice	J. Holeček	Tatra Smíchov	13 Bohemians, 14 - 18 Slavia Praha, 19 - 20 Košice
obránci			obránci		
O. Machač	Prostějov	19 - 20 Košice	O. Machač	Prostějov	19 - 20 Košice
F. Pospíšil	Unhošť	14 PZ Kladno 17 - 20 Kladno	F. Pospíšil	Unhošť	14 PZ Kladno 17 - 20 Kladno
J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava	J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava
M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice	M. Kajkl	Plzeň	17 - 20 Jihlava
F. Kaberle st	PZ Kladno	18 - 20 Kladno	M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice
M. Chalupa	Havlíčkův Brod	18 Liberec 19 - 20 Jihlava	F. Kaberle st	PZ Kladno	18 - 20 Kladno
M. Kajkl	Plzeň	17 - 20 Jihlava	M. Chalupa	Havlíčkův Brod	18 Liberec 19 - 20 Jihlava
útočníci			útočníci		
V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice	V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
J. Novák	Pardubice	12 Pardubice 20 Jihlava	M. Nový	Kladno	
B. Štastný	Pardubice (pozemní stavby)	18 - 20 Pardubice	B. Ebermann	Plzeň	
J. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava	J. Novák	Pardubice	12 Pardubice 20 Jihlava
I. Hlinka	Litvínov		J. Holík	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
M. Štastný	Bratislava		I. Hlinka	Litvínov	
E. Novák	Kladno	19 Písek 20 Košice	P. Štastný	Bratislava	
M. Nový	Kladno		M. Štastný	Bratislava	
J. Pouzar	Dům pionýrů a mládeže České	17 - 20 České Budějovice	J. Pouzar	Dům pionýrů a mládeže České	17 - 20 České Budějovice
P. Štastný	Bratislava		E. Novák	Kladno	19 Písek 20 Košice
F. Černík	Baník Ostrava	11 - 20 Vítkovice	V. Lukáč	Košice	

1978

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Holeček	Tatra Smíchov	13 Bohemians, 14 - 18 Slavia Praha, 19 - 20 Košice
J. Crha	Pardubice	19 - 20 Jihlava
obránci		
M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice
M. Chalupa	Havlíčkův Brod	18 Liberec 19 - 20 Jihlava
J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava
M. Kajkl	Plzeň	17 - 20 Jihlava
F. Kaberle st	PZ Kladno	18 - 20 Kladno
O. Machač	Prostějov	19 - 20 Košice
J. Zajíček	Uherský Ostroh	15 Zlín, 19 Hodonín 20 Trenčín
útočníci		
V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
J. Novák	Pardubice	12 Pardubice 20 Jihlava
B. Ebermann	Plzeň	
P. Richter	Motorlet Praha	19 - 20 Sparta Praha
I. Hlinka	Litvínov	
J. Augusta	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
P. Štastný	Bratislava	
M. Štastný	Bratislava	
F. Černík	Baník Ostrava	11 Vítkovice
J. Pouzar	Dům pionýrů a mládeže České Budějovice	17 - 20 České Budějovice
M. Nový	Kladno	

1979

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Králík	Zlín (Gottwaldov)	
M. Sakač	Poprad	19 - 20 Bratislava
obránci		
M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice
M. Chalupa	Havlíčkův Brod	18 Liberec 19 - 20 Jihlava
J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava
V. Duris	Karviná	18 - 20 Plzeň
M. Figala	Vítkovice	20 Trenčín
F. Kaberle st	PZ Kladno	18 - 20 Kladno
M. Kužela	Bratislava	
J. Bukovinský	Poprad	19 - 20 Bratislava
útočníci		
L. Havlíček	Třebíč	19 - 20 Brno
I. Hlinka	Litvínov	
J. Pouzar	Dům pionýrů a mládeže České Budějovice	17 - 20 České Budějovice
A. Štastný	Bratislava	
M. Štastný	Bratislava	
P. Štastný	Bratislava	
V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
J. Novák	Pardubice	12 Pardubice 20 Jihlava
B. Ebermann	Plzeň	
L. Svozil	Prostějov	18 - 20 Vítkovice
M. Nový	Kladno	
M. Fryčer	Karviná	16 - 20 Vítkovice

1980

brankáři	mateřský tým	další týmy v mláďi
J. Králík	Zlín (Gottwaldov)	
K. Lang	Brno	19 tři zápasy Třebíč (brno B)
obránci		
J. Bubla	Litvínov	19 - 20 Jihlava
A. Kadlec	Litvínov	19 - 20 Jihlava
M. Chalupa	Havlíčkův Brod	18 Liberec 19 - 20 Jihlava
V. Duris	Karviná	18 - 20 Plzeň
M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice
F. Kaberle st	PZ Kladno	18 - 20 Kladno
J. Neliba	Slavoj Obecnice	16 PZ Kladno, 19 Kladno 20 Jihlava
útočníci		
B. Ebermann	Plzeň	
M. Fryčer	Karviná	16 - 20 Vítkovice
K. Holý	Břhemians	18 - 20 Sparta Praha
V. Lukač	Košice	
V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
M. Nový	Kladno	
J. Pouzar	Dům pionýrů a mládeže České Budějovice	17 - 20 České Budějovice
J. Novák	Pardubice	12 Pardubice 20 Jihlava
A. Štastný	Bratislava	
M. Štastný	Bratislava	
P. Štastný	Bratislava	

1981

brankáři	mateřský tým	další týmy v mláďi
K. Lang	Brno	19 tři zápasy Třebíč (brno B)
J. Šindel	Vítkovice	
obránci		
A. Kadlec	Litvínov	19 - 20 Jihlava
S. Hajdušek	Kopřivnice	19-20 Litoměřice
J. Neliba	Slavoj Obecnice	16 PZ Kladno, 19 Kladno 20 Jihlava
M. Hořava	Kladno	
P. Míšek	České Budějovice	20 Vimperk (hostování)
M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice
M. Chalupa	Havlíčkův Brod	18 Liberec 19 - 20 Jihlava
útočníci		
J. Korbela	České Budějovice	
I. Hlinka	Litvínov	
F. Černík	Baník Ostrava	11 - 20 Vítkovice
M. Fryčer	Karviná	16 - 20 Vítkovice
M. Nový	Kladno	
J. Pouzar	Dům pionýrů a mládeže České Budějovice	17 - 20 České Budějovice
J. Lála	Soběslav	15 - 20 České Budějovice
J. Kokrment	Litvínov	
P. Richter	Motorlet Praha	19 - 20 Sparta Praha
V. Martinec	Lomnice nad Popelkou	16 - 20 Pardubice
D. Rusnák	Banská Bystrica	17 - 20 Bratislava
B. Ebermann	Plzeň	
N. Král	České Budějovice	

1982

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Králík	Zlín(Gottwaldov)	
K. Lang	Brno	19 tři zápasy Třebíč (brno B)
obránci		
A. Kadlec	Litvínov	19 - 20 Jihlava
M. Hořava	Kladno	
M. Chalupa	Havlíčkův Brod	18 Liberec 19 - 20 Jihlava
R. Svoboda	Královo Pole (Brno)	20 Písek
E. Uvíra	Opava	19 Litvínov 20 Jihlava
M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice
A. Plánovský	Opava	19 Vítkovice 20 Trenčín
útočníci		
J. Korbela	Česlé Budějovice	
M. Nový	Kladno	
P. Richter	Motorlet Praha	19 - 20 Sparta Praha
J. Lála	Soběslav	15 - 20 České Budějovice
J. Kokrment	Litvínov	
F. Černík	Baník Ostrava	11 - 20 Vítkovice
V. Lukáč	Košice	
D. Rusnák	Banská Bystrica	17 - 20 Bratislava
I. Liba	Prešov	19 - 20 Košice
J. Pouzar	Dům pionýrů a mládeže Česlé Budějovice	17 - 20 České Budějovice
J. Hrdina	Mladá Boleslav	19 - 20 Sparta Praha
D. Pašek	BEZ Bratislava	16 - 20 Bratislava
P. Ihančák	Poprad	20 Jihlava

1983

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Králík	Zlín (Gottwaldov)	
D. Hašek	Pardubice	
obránci		
M. Chalupa	Havlíčkův Brod	18 Liberec 19 - 20 Jihlava
R. Svoboda	Královo Pole (Brno)	20 Písek
E. Uvíra	Opava	19 Litvínov 20 Jihlava
A. Kadlec	Litvínov	19 - 20 Jihlava
M. Dvořák	Hluboká nad Vltavou	16 - 20 České Budějovice
F. Musil	Pardubice	20 Jihlava
J. Benák	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
útočníci		
V. Lukáč	Košice	
D. Rusnák	Banská Bystrica	17 - 20 Bratislava
I. Liba	Prešov	19 - 20 Košice
J. Lála	Soběslav	15 - 20 České Budějovice
F. Černík	Baník Ostrava	11 - 20 Vítkovice
L. Svozil	Prostějov	18 - 20 Vítkovice
J. Hrdina	Mladá Boleslav	19 - 20 Sparta Praha
P. Richter	Motorlet Praha	19 - 20 Sparta Praha
V. Růžička	Litvínov	
O. Válek	Třebíč	18 - 20 Jihlava
D. Pašek	BEZ Bratislava	16 - 20 Bratislava
V. Caldř	Písek	16 - 20 České Budějovice
F. Černý	Pízeň	19 - 20 Trenčín

1984

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Králík	Zlín (Gottwaldov)	
J. Šindel	Vítkovice	
obránci		
J. Benák	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
E. Uvíra	Opava	19 Litvínov 20 Jihlava
M. Hořava	Kladno	
A. Kadlec	Litvínov	19 - 20 Jihlava
M. Chalupa	Havlíčkův Brod	18 Liberec 19 - 20 Jihlava
R. Svoboda	Královo Pole (Brno)	20 Písek
útočníci		
V. Caldr	Písek	16 - 20 České Budějovice
J. Hrdina	Mladá Boleslav	19 - 20 Sparta Praha
F. Černík	Baník Ostrava	11 - 20 Vítkovice
J. Korbela	Česlé Budějovice	
I. Liba	Prešov SKV	19 - 20 Košice
J. Lála	Soběslav	15 - 20 České Budějovice
D. Pašek	BEZ Bratislava	16 - 20 Bratislava
V. Lukač	Košice	
P. Richter	Motorlet Praha	19 - 20 Sparta Praha
V. Růžička	Litvínov	
D. Rusnák	Banská Bystrica	17 - 20 Bratislava
V. Kýhos	Litvínov	18 Litvínov, 19 Trenčín 20 Litoměřice

1985

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Králík	Zlín (Gottwaldov)	
J. Šindel	Vítkovice	
obránci		
A. Kadlec	Litvínov	19 - 20 Jihlava
J. Benák	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
E. Uvíra	Opava	19 Litvínov 20 Jihlava
M. Hořava	Kladno	
R. Svoboda	Královo Pole (Brno)	20 Písek
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín
F. Musil	Pardubice	20 Jihlava
útočníci		
V. Lukáč	Košice	
D. Rusnák	Banská Bystrica	17 - 20 Bratislava
I. Liba	Prešov	19 - 20 Košice
J. Hrdina	Mladá Boleslav	19 - 20 Sparta Praha
P. Richter	Motorlet Praha	19 - 20 Sparta Praha
V. Růžička	Litvínov	
J. Lála	Soběslav	15 - 20 České Budějovice
D. Pašek	BEZ Bratislava	16 - 20 Bratislava
J. Šejba	Pardubice	
O. Válek	Třebíč	18 - 20 Jihlava
V. Kameš	PZ Kladno	18 Kladno 19 - 20 Jihlava
M. Pivoňka	Kladno	18 - 19 Jihlava 20 Zámořské soutěže
P. Rosol	Ústí nad Labem	17 Litvínov 19 - 20 Jihlava

1986

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
D. Hašek	Pardubice	
J. Šindel	Vítkovice	
obránci		
A. Kadlec	Litvínov	19 - 20 Jihlava
J. Benák	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín
F. Musil	Pardubice	20 Jihlava
F. Procházka	Haviřov	18 Litvínov 20 Topolčany
M. Božík	Liptovský Mikuláš	18 Košice 20 Trenčín
P. Slanina	Banská Bystrica	19 - 20 Košice
útočníci		
V. Růžička	Litvínov	
J. Hrdina	Mladá Boleslav	19 - 20 Sparta Praha
P. Rosol	Ústí nad Labem	17 Litvínov 19 - 20 Jihlava
D. Rusnák	Banská Bystrica	17 - 20 Bratislava
I. Liba	Prešov	19 - 20 Košice
J. Lála	Soběslav	15 - 20 České Budějovice
M. Pivoňka	Kladno	18 - 19 Jihlava 20 Zámožské soutěže
D. Pašek	BEZ Bratislava	16 - 20 Bratislava
J. Šejba	Pardubice	
V. Svitek	Banská Bystrica	18 - 20 Košice
J. Vodila	Prešov	17 - 18 Sparta Praha 19 - 20 Jihlava
M. Staš	Prešov	20 Košice
V. Caldr	Písek	16 - 20 České Budějovice

1987

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
J. Šindel	Vítkovice	
D. Hašek	Pardubice	
K. Lang	Brno	19 tři zápasy Třebíč (brno B)
obránci		
M. Božík	Liptovský Mikuláš	18 Košice 20 Trenčín
J. Benák	Havlíčkův Brod	19 - 20 Jihlava
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín
M. Hořava	Kladno	
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava
D. Kadlec	Příbram	14 Kladno, 18 PZ Kladno 19 - 20 Kladno
L. Čajka	Haviřov	20 Zlín
útočníci		
L. Dolana	Hradec Králové	15 Pardubice 18 - 20 Jihlava (chvilí Písek)
J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
P. Vlk	Havlíčkův Brod	20 Jihlava
J. Hrdina	Mladá Boleslav	19 - 20 Sparta Praha
J. Doležal	xxx	20 Topolčany
D. Volek	Sparta Praha	17 Slavia Praha 18 - 20 Sparta Praha
D. Pašek	BEZ Bratislava	16 - 20 Bratislava
J. Šejba	Pardubice	
F. Černý	Plzeň	19 - 20 Trenčín
P. Rosol	Ústí nad Labem	17 Litvínov 19 - 20 Jihlava
V. Růžička	Litvínov	
I. Liba	Prešov	19 - 20 Košice
R. Vlach	Zlín	20 Jihlava

1988

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládeži
D. Hašek	Pardubice	
J. Šindel	Vitkovice	
P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia Praha 19 - 20 České Budějovice
obránci		
M. Božik	Liptovský Mikuláš	18 Košice 20 Trenčín
J. Benák	Havlíčkův Břod	19 - 20 Jihlava
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava
M. Hořava	Kladno	
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín
E. Uvíra	Opava	19 Litvínov 20 Jihlava
R. Suchánek	České Budějovice	18 - 19 Mělník 20 České Budějovice
útočníci		
J. Doležal	xxx	20 Topolčany
O. Haščák	Martin	17 - 20 Trenčín
J. Hrdina	Mladá Boleslav	19 - 20 Sparta Praha
J. Lála	Soběslav	15 - 20 České Budějovice
I. Liba	Prešov	19 - 20 Košice
D. Pašek	BEZ Bratislava	16 - 20 Bratislava
P. Rosol	Ústí nad Labem	17 Litvínov 19 - 20 Jihlava
V. Růžička	Litvínov	
R. Radevič	Opava	18 Zlín, 19 Opava 20 Trenčín
J. Šejba	Pardubice	
R. Vlach	Zlín	20 Jihlava
P. Vlk	Havlíčkův Břod	20 Jihlava
D. Volek	Sparta Praha	17 Slavia Praha 18 - 20 Sparta Praha

1989

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládeži
D. Hašek	Pardubice	
J. Šindel	Vitkovice	
P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia Praha 19 - 20 České Budějovice
obránci		
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava
D. Kadlec	Příbram	14 Kladno, 18 PZ Kladno 19 - 20 Kladno
F. Procházka	Haviřov	18 Litvínov 20 Topolčany
J. Bača	Liptovský Mikuláš	19 - 20 Topolčany
L. Gudas	Liberec	18 - 19 Sparta Praha 20 Dukla B (Písek)
F. Kučera	Sparta Praha	20 Jihlava
J. Látal	Olomouc	17 - 19 Sparta Praha 20 Trenčín
útočníci		
V. Růžička	Litvínov	
V. Svitek	Banská Bystrica	18 - 20 Košice
Z. Cíger	Martin	18 - 20 Trenčín
J. Šejba	Pardubice	
O. Janecký	Pardubice	19 - 20 Jihlava
R. Kron	Ingstav Brno	17 - 20 Brno
O. Haščák	Martin	17 - 20 Trenčín
J. Doležal	xxx	20 Topolčany
T. Jelínek	Sparta Praha	18 - 19 Trenčín 20 Sparta Praha
R. Vlach	Zlín	20 Jihlava
J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
O. Válek	Třebíč	18 - 20 Jihlava

1990

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
D. Hašek	Pardubice	
P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia Praha 19 - 20 České Budějovice
E. Hartmann	Skalica	
obránci		
L. Gudas	Liberec	18 - 19 Sparta Praha 20 Dukla B (Písek)
D. Kadlec	Příbram	14 Kladno, 18 PZ Kladno 19 - 20 Kladno
F. Procházka	Haviřov	18 Litvínov 20 Topolčany
J. Bača	Liptovský Mikuláš	19 - 20 Topolčany
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava
M. Božik	Liptovský Mikuláš	18 Košice 20 Trenčín
útočníci		
J. Jágr	PZ Kladno	6 - 18 Kladno 19 - 20 Zámořské soutěže
R. Reichel	Litvínov	19 - 20 Zámořské soutěže
B. Holík	Jihlava	19 - 20 Zámořské soutěže
R. Kron	Ingstav Brno	17 - 20 Brno
O. Haščák	Martin	17 - 20 Trenčín
Z. Čiger	Martin	18 - 20 Trenčín
T. Jelínek	Sparta Praha	18 - 19 Trenčín 20 Sparta Praha
J. Hrdina	Mladá Boleslav	19 - 20 Sparta Praha
J. Doležal	xxx	20 Topolčany
L. Dolana	Hradec Králové	15 Pardubice 18 - 20 Jihlava (chvilí Písek)
J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
L. Lubina	Dvůr Králové nad Labem	16 Pardubice 20 Jihlava
M. Hosták	Hradec Králové	19 - 20 Sparta Praha

1991

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia Praha 19 - 20 České Budějovice
O. Svoboda	Hradec Králové	19 - 20 Jihlava
M. Hnilička	Litoměřice	15 - 18 Kladno 19 - 20 Zámořské soutěže
obránci		
J. Šlégr	Litvínov	
F. Musil	Pardubice	20 Jihlava
S. Medřík	Nitra	17 - 20 Trenčín
L. Gudas	Liberec	18 - 19 Sparta Praha 20 Dukla B (Písek)
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava
R. Šmehlík	Vítkovice	
J. Řezníček	Plzeň	19 Jihlava, 19 Písek (3 zápasy), 20 Jihlava
útočníci		
L. Dolana	Hradec Králové	15 Pardubice 18 - 20 Jihlava (chvilí Písek)
J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
P. Vlk	Havlíčkův Brod	20 Jihlava
L. Kolník	Nitra	19 - 20 Trenčín
R. Ťoupal	Milevsko	16 - 20 České Budějovice
R. Žemlička	Slavia Praha	20 Sparta Praha
P. Rosol	Ústí nad Labem	17 Litvínov 19 - 20 Jihlava
R. Reichel	Litvínov	19 - 20 Zámořské soutěže
J. Doležal	xxx	20 Topolčany
D. Volek	Sparta Praha	17 Slavia Praha 18 - 20 Sparta Praha
B. Holík	Jihlava	19 - 20 Zámořské soutěže
L. Lubina	Dvůr Králové nad labem	16 Pardubice 20 Jihlava
J. Beránek	Litvínov	20 Trenčín

1992

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia Praha 19 - 20 České Budějovice
O. Svoboda	Hradec Králové	19 - 20 Jihlava
M. Hnilička	Litoměřice	15 - 18 Kladno 19 - 20 Zámořské soutěže
obránci		
D. Kadlec	Příbram	14 Kladno, 18 PZ Kladno 19 - 20 Kladno
L. Gudas	Liberec	18 - 19 Sparta Praha 20 Dukla B (Písek)
F. Musil	Pardubice	20 Jihlava
R. Švehla	Martin	19 - 20 Trenčín
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava
R. Šmehlík	Vítkovice	
J. Jonák	Plzeň	
F. Procházka	Havířov	18 Litvínov 20 Topolčany
útočníci		
T. Jelínek	Sparta Praha	18 - 19 Trenčín 20 Sparta Praha
L. Lubina	Dvůr Králové nad Labem	16 Pardubice 20 Jihlava
O. Janecký	Pardubice	19 - 20 Jihlava
P. Rosol	Ústí nad Labem	17 Litvínov 19 - 20 Jihlava
R. Lang	Teplice	11 - 20 Litvínov
K. Kašťák	Litvínov	20 Jihlava
P. Veselovský	Liptovský Mikuláš	
R. Reichel	Litvínov	19 - 20 Zámořské soutěže
I. Liba	Prešov	19 - 20 Košice
P. Augusta	Jihlava	
P. Hrbek	Sparta Praha	20 Jihlava
R. Žemlička	Slavia Praha	20 Sparta Praha

1993

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia Praha 19 - 20 České Budějovice
R. Turek	Strakonice	14 - 17 České Budějovice 18 - 19 Písek, 20 České
Z. Orct	Liberec	18 - 20 Litvínov
obránci		
D. Kadlec	Příbram	14 Kladno, 18 PZ Kladno 19 - 20 Kladno
M. Holaň	Vítkovice	19 - 20 Trenčín
L. Gudas	Liberec	18 - 19 Sparta Praha 20 Dukla B (Písek)
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava
M. Hořava	Kladno	
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín
A. Flašar	Vítkovice	20 Topolčany
útočníci		
O. Janecký	Pardubice	19 - 20 Jihlava
J. Doležal	xxx	20 Topolčany
J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
P. Hrbek	Sparta Praha	20 Jihlava
R. Žemlička	Slavia Praha	20 Sparta Praha
J. Čaloun	Ústí nad Labem	15 - 20 Litvínov
P. Rosol	Ústí nad Labem	17 Litvínov 19 - 20 Jihlava
M. Hosták	Hradec Králové	19 - 20 Sparta Praha
J. Beránek	Litvínov	20 Trenčín
R. ěoupal	Milevsko	16 - 20 České Budějovice
T. Kapusta	Zlín	20 Jihlava
R. Horák	České Budějovice	20 Trenčín
K. Kašťák	Litvínov	20 Jihlava

1994

brankáři	matřský tým	další týmy v mládí
P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia Praha 19 - 20 České Budějovice
R. Turek	Stakonice	14 - 17 České Budějovice 18 - 19 Písek, 20 České
R. Biegl	Hraec Králové	17 - 19 Pardubice 20 Jihlava
obránci		
D. Kadlec	Přibram	14 Kladno, 18 PZ Kladno 19 - 20 Kladno
M. Holaň	Vtkovice	19 - 20 Trenčín
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava
P. Tejkl	Pardubice	19 - 20 Vítkovice
F. Kučera	Spárta Praha	20 Jihlava
S. Mečiar	Havčkův Brod	19 - 20 Jihlava
R. Hamrlík	Zlín	18 - 20 Zámořské soutěže
F. Musil	Pardubice	20 Jihlava
útočníci		
J. Jágr	PZ Kladno	6 - 18 Kladno 19 - 20 Zámořské soutěže
M. Straka	Plzeň	20 Zámořské soutěže
K. Kašťák	litvínov	20 Jihlava
J. Doležal	xxx	20 Topolčany
J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
O. Janecký	Pardubice	19 - 20 Jihlava
R. Žemlička	Slavia Praha	20 Sparta Praha
J. Beránek	litvínov	20 Trenčín
M. Ručinský	litvínov	20 Zámořské soutěže
T. Sršeň	Olomouc	19 - 20 Brno
R. Horák	České Budějovice	20 Trenčín
J. Dopita	Šumperk	19 - 20 Olomouc

1995

brankáři	matřský tým	další týmy v mládí
P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia Praha 19 - 20 České Budějovice
R. Turek	Strakonice	14 - 17 České Budějovice 18 - 19 Písek, 20 České
R. Čechmánek	Zlín	18 Hodonín, 19 Jihlava 20 Olomouc / Zlín
obránci		
P. Kuchyňa	Jihlava	
J. Vopat	litvínov	
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava
J. Vykoukal	Olomouc	18 Sparta Praha 19 - 20 Zámořské soutěže
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín
F. Kaberle ml	PZ Kladno	18 - 20 Kladno
I. Vlček	Rokycany	13 Plzeň, 18 - 19 Tábor 20 Plzeň
útočníci		
T. Sršeň	Olomouc	19 - 20 Brno
J. Dopita	Šumperk	19 - 20 Olomouc
R. Žemlička	Slavia Praha	20 Sparta Praha
P. Janků	Brno	20 Trenčín
R. Meluzín	Blansko	15 Královo Pole, 16 Ingstav Brno, 17 Zetor Brno, 20 Zlín
J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
O. Vejvoda	PZ Kladno	19 - 20 Kladno
P. Patera	PZ Kladno	14 - 20 Kladno
M. Procházka	Kralupy nad Vltavou	14 Kladno, 19 Jihlava 20 Kladno
R. Bělohav	Soběslav	18 České Budějovice, 19 Písek 20 České Budějovice
R. Horák	České Budějovice	20 Trenčín
P. Geffert	Slavia Praha	19 Slavia Praha 19 - 20 Sparta Praha
M. Hosták	Hradec Králové	19 - 20 Sparta Praha

1996

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
P. Franěk	Itvinov	
R. Turek	Stakonice	14 - 17 České Budějovice 18 - 19 Písek, 20 České
R. Čechmánek	Zlín	18 Hodonín, 19 Jihlava 20 Olomouc / Zlín
obránci		
J. Vykoukal	Olomouc	18 Sparta Praha 19 - 20 Zámožské soutěže
A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín
F. Kaberle	P! Kladno	18 - 20 Kladno
M. Sýkora	Pardubice	18 - 20 Zámožské soutěže
S. Neckář	Písek	16 - 18 České Budějovice 19 - 20 Zámožské soutěže
J. Veber	Hvězda Praha	13 - 20 Kladno
D. Kadlec	Fřibram	14 Kladno, 18 PZ Kladno 19 - 20 Kladno
útočníci		
O. Vejvoda	P! Kladno	19 - 20 Kladno
P. Patera	P! Kladno	14 - 20 Kladno
M. Procházka	Kralupy nad Vltavou	14 Kladno, 19 Jihlava 20 Kladno
R. Kysela	Itvinov	
R. Lang	teplice	11 - 20 Litvínov
R. Reichel	Itvinov	19 - 20 Zámožské soutěže
R. Meluzín	Blansko	15 Královo Pole, 16 Ingstav Brno, 17 Zetor Brno, 20 Zlín
J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
V. Ujčík	Modeta Jihlava	18 - 20 Jihlava
R. Bělohav	Soběslav	18 České Budějovice, 19 Písek 20 České Budějovice
J. Dopita	Šumperk	19 - 20 Olomouc
R. Bonk	Krnov	14 Opava, 15 - 16 Zlín 17 - 20 Zámožské soutěže
D. Výborný	ihlava	15 - 19 Sparta, 19 Zámožské soutěže, 20 Sparta Praha

1997

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
R. Čechmánek	Zlín	18 Hodonín, 19 Jihlava 20 Olomouc / Zlín
M. Prusek	Poruba	19 - 20 Vítkovice
M. Hnilička	Litoměřice	15 - 18 Kladno 19 - 20 Zámožské soutěže
obránci		
J. Vykoukal	Olomouc	18 Sparta Praha 19 - 20 Zámožské soutěže
J. Veber	Hvězda Praha	13 - 20 Kladno
J. Šlégr	Litvínov	
L. Procházka	Vlašim	17 - 20 Kladno
F. Kaberle	PZ Kladno	18 - 20 Kladno
V. Kroupa	Litvínov	18 - 20 Zámožské soutěže
L. Benýšek	Olomouc	19 Zámožské soutěže 20 Olomouc
útočníci		
D. Výborný	Jihlava	15 - 19 Sparta, 19 Zámožské soutěže, 20 Sparta Praha
J. Dopita	Šumperk	19 - 20 Olomouc
R. Žemlička	Slavia Praha	20 Sparta Praha
R. Lang	Teplice	11 - 20 Litvínov
R. Reichel	Litvínov	19 - 20 Zámožské soutěže
R. Vlach	Zlín	20 Jihlava
V. Vůjtek	Vítkovice	19 - 20 Zámožské soutěže
P. Patera	PZ Kladno	14 - 20 Kladno
M. Procházka	Kralupy nad Vltavou	14 Kladno, 19 Jihlava 20 Kladno
V. Ujčík	Modeta Jihlava	18 - 20 Jihlava
R. Šimíček	Vítkovice	
D. Moravec	Opava	
O. Kratěna	Olomouc	19 - 20 Vsetín

1998

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
R. Čechmánek	Zlín	18 Hodonín, 19 Jihlava 20 Olomouc / Zlín
M. Prusek	Poruba	19 - 20 Vítkovice
M. Hnilička	Litoměřice	15 - 18 Kladno 19 - 20 Zámožské soutěže
Z. Orct	Liberec	18 - 20 Litvínov
obránci		
L. Procházka	Vlašim	17 - 20 Kladno
J. Vykoukal	Olomouc	18 Sparta Praha 19 - 20 Zámožské soutěže
F. Kaberle	PZ Kladno	18 - 20 Kladno
J. Veber	Hvězda Praha	13 - 20 Kladno
J. Šlégr	Litvínov	
F. Kučera	Sparta Praha	20 Jihlava
R. Kántor	Brno	20 Třinec
V. Burda	Sparta Praha	
útočníci		
R. Reichel	Litvínov	19 - 20 Zámožské soutěže
L. Lubina	Dvůr Králové nad Labem	16 Pardubice 20 Jihlava
J. Beránek	Litvínov	20 Trenčín
P. Patera	PZ Kladno	14 - 20 Kladno
M. Procházka	Kralupy nad Vltavou	14 Kladno, 19 Jihlava 20 Kladno
D. Výborný	Jihlava	15 - 19 Sparta, 19 Zámožské soutěže, 20 Sparta Praha
D. Moravec	Opava	
J. Dopita	Šumperk	19 - 20 Olomouc
R. Bělohav	Soběslav	18 České Budějovice, 19 Písek 20 České Budějovice
M. Kacíř	Kopřivnice	16 - 20 Zámožské soutěže
P. Eliáš	Třebíč	16 - 18 Kladno 19 - 20 Zámožské soutěže
M. Hejduk	Ústí nad Labem	15 Teplice 17 - 20 Pardubice
P. Sýkora	Plzeň	19 - 20 Zámožské soutěže
J. Hlaváč	Hvězda Praha	14 - 20 Sparta Praha 20 Karlovy Vary (2.z)

1999

brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
R. Čechmánek	Zlín	18 Hodonín, 19 Jihlava 20 Olomouc / Zlín
M. Prusek	Poruba	19 - 20 Vítkovice
M. Hnilička	Litoměřice	15 - 18 Kladno 19 - 20 Zámožské soutěže
obránci		
L. Procházka	Vlašim	17 - 20 Kladno
F. Kaberle	PZ Kladno	18 - 20 Kladno
F. Kučera	Sparta Praha	20 Jihlava
J. Vykoukal	Olomouc	18 Sparta Praha 19 - 20 Zámožské soutěže
J. Špaček	Rokycany	18 - 20 Plzeň
P. Kubina	Frydek Místek	16 - 18 Vítkovice 19 - 20 Zámožské soutěže
L. Benýšek	Olomouc	19 Zámožské soutěže 20 Olomouc
útočníci		
P. Patera	PZ Kladno	14 - 20 Kladno
M. Procházka	Kralupy nad Vltavou	14 Kladno, 19 Jihlava 20 Kladno
D. Moravec	Opava	
D. Výborný	Jihlava	15 - 19 Sparta, 19 Zámožské soutěže, 20 Sparta Praha
J. Hlaváč	Hvězda Praha	14 - 20 Sparta Praha 20 Karlovy Vary (2.z)
V. Ujčík	Modeta Jihlava	18 - 20 Jihlava
P. Sýkora	Plzeň	19 - 20 Zámožské soutěže
R. Dvořák	Tábor	15 - 17 České Budějovice 18 - 20 Zámožské soutěže
M. Ručinský	Litvínov	20 Zámožské soutěže
R. Šimíček	Vítkovice	
J. Čaloun	Ústí nad Labem	15 - 20 Litvínov
T. Vlasák	Slavia Praha	18 - 20 Litvínov
T. Kucharčík	Vlašim	17 - 18 Mladá Boleslav 19 Tábor, 20 Jihlava
R. Meluzín	Blansko	15 Královo Pole, 16 Ingstav Brno, 17 Zetor Brno, 20 Zlín

- soupisky zimní olympijské hry v ledním hokeji

1992			1994		
brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí	brankáři	mateřský tým	další týmy v mládí
P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia Praha 19 - 20 České Budějovice	P. Bříza	Ústřední dům pionýrů a mládeže Julia Fučíka	11 - 18 Slavia Praha 19 - 20 České Budějovice
O. Svoboda	Hradec Králové	19 - 20 Jihlava	R. Turek	Strakonice	14 - 17 České Budějovice 18 - 19 Písek, 20 České
J. Dragan	Liptovský Mikuláš		J. Kameš	Kladno	
obránci			obránci		
L. Gudas	Ibereg	18 - 19 Sparta Praha 20 Dukla B (Písek)	M. Hořava	Kladno	
D. Kadlec	Příbram	14 Kladno, 18 PZ Kladno 19 - 20 Kladno	D. Kadlec	Příbram	14 Kladno, 18 PZ Kladno 19 - 20 Kladno
F. Procházka	Havířov	18 Litvínov 20 Topolčany	B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava
M. Hořava	Kladno		A. Stavjaňa	Zlín	19 - 20 Trenčín
J. Šlégr	Litvínov		J. Veber	Hvězda Praha	13 - 20 Kladno
B. Ščerban	Modeta Jihlava	19 - 20 Jihlava	J. Vopat	Litvínov	
R. Šmehlík	Vlkovice		J. Vykoukal	Olomouc	18 Sparta Praha 19 - 20 Zámořské soutěže
R. Švehla	Martin	19 - 20 Trenčín	útočníci		
útočníci			J. Alinč	Louny	11 - 20 Litvínov
O. Janecký	Pardubice	19 - 20 Jihlava	J. Doležal	xxx	20 Topolčany
P. Augusta	Jihlava		P. Geffert	Slavia Praha	19 Slavia Praha 19 - 20 Sparta Praha
P. Hrbek	Sparta Praha	20 Jihlava	M. Hosták	Hradec Králové	19 - 20 Sparta Praha
T. Jelínek	Sparta Praha	18 - 19 Trenčín 20 Sparta Praha	R. Horák	České Budějovice	20 Trenčín
R. Lang	Tepllice	11 - 20 Litvínov	P. Hrbek	Sparta Praha	20 Jihlava
K. Kašťák	Litvínov	20 Jihlava	O. Janecký	Pardubice	19 - 20 Jihlava
P. Veselovský	Liptovský Mikuláš		K. Kašťák	Litvínov	20 Jihlava
R. Žemlička	Slavia Praha	20 Sparta Praha	T. Kapusta	Zlín	20 Jihlava
P. Rosol	Ústí nad Labem	17 Litvínov 19 - 20 Jihlava	J. Kučera	Plzeň	19 - 20 Jihlava
I. Liba	Prešov	19 - 20 Košice	R. Toupal	Milevsko	16 - 20 České Budějovice
L. Lubina	Dvůr Králové nad Labem	16 Pardubice 20 Jihlava	T. Sršeň	Olomouc	19 - 20 Brno
R. Toupal	Milevsko	16 - 20 České Budějovice	R. Žemlička	Slavia Praha	20 Sparta Praha

1998

brankáři	<i>mateřský tým</i>	<i>další týmy v mládí</i>
R. Čechmánek	Zlín	18 Hodonín, 19 Jihlava 20 Olomouc / Zlín
D. Hašek	Pardubice	
M. Hnilička	Litoměřice	15 - 18 Kladno 19 - 20 Zámořské soutěže
obránci		
R. Hamrlík	Zlín	18 - 20 Zámořské soutěže
L. Procházka	Vlašim	17 - 20 Kladno
F. Kučera	Sparta Praha	20 Jihlava
J. Šlégr	Litvínov	
R. Šmehlík	Vitkovice	
J. Špaček	Rokycany	18 - 20 Plzeň
P. Svoboda	Litvínov	18 - 20 Zámořské soutěže
útočníci		
J. Čaloun	Ústí nad Labem	15 - 20 Litvínov
J. Dopita	Šumperk	19 - 20 Olomouc
J. Beránek	Litvínov	20 Trenčín
M. Hejduk	Ústí nad Labem	15 Teplice 17 - 20 Pardubice
J. Jágr	PZ Kladno	6 - 18 Kladno 19 - 20 Zámořské soutěže
R. Lang	Teplice	11 - 20 Litvínov
P. Patera	PZ Kladno	14 - 20 Kladno
M. Procházka	Kralupy nad Vltavou	14 Kladno, 19 Jihlava 20 Kladno
D. Moravec	Opava	
R. Reichel	Litvínov	19 - 20 Zámořské soutěže
V. Růžička	Litvínov	
M. Ručinský	Litvínov	20 Zámořské soutěže
M. Straka	Plzeň	20 Zámořské soutěže

Seznam tabulek

Tabulka 1. Tělesná příprava ledního hokeje (Lener et al., 1983, s.18).....	10
Tabulka 2. Umístění na mistrovství světa 1970-1999.....	22
Tabulka 3. Umístění na zimních olympijských hrách 1970-1999.....	23
Tabulka 4. HC Verva Litvínov	35
Tabulka 5. HC Rytíři Kladno.....	39
Tabulka 6. HC Dynamo Pardubice.....	44
Tabulka 7. HC Sparta Praha.....	48
Tabulka 8. HC Vítkovice Ridera	53
Tabulka 9. HC Motor České Budějovice.....	54
Tabulka 10. HC Škoda Plzeň	55
Tabulka 11. HC Slovan Bratislava	55
Tabulka 12. PSG Berani Zlín	56
Tabulka 13. HC Kometa Brno	57
Tabulka 14. HC Dukla Jihlava	58
Tabulka 15. HK Duka Trenčín	64

Seznam obrázků

Obrázek 1. Somatograf hokejistů (Bernaciková et al., 2011, s. neuvedena).....	16
Obrázek 2. Podíl anaerobního a aerobního krytí během výkonu (Bernaciková et al., 2011, s. neuvedena)	19
Obrázek 3. Zastoupení hokejových klubů podílejících na výchově talentované mládeže 1970–1999.....	27
Obrázek 4. Nejúspěšnějších pět hokejových týmů ve výchově talentované mládeže 1970–1999.....	28
Obrázek 5. Celkový počet hráčů na jednotlivých postech 1970 1999.....	29
Obrázek 6. První období: Začátky hráčské kariéry do 15 let věku.....	30
Obrázek 7. Nejúspěšnějších pět hokejových týmů ve výchově talentované mládeže – začátky hráčské kariéry do 15 let věku hráčů.	31
Obrázek 8. Druhé období: Kategorie 16–18 let věku hráčů	31
Obrázek 9. Nejúspěšnějších pět hokejových týmů ve výchově talentované mládeže – Druhé období: Kategorie 16–18 let věku hráčů.....	32
Obrázek 10. Třetí období: Kategorie 19–20 let věku hráčů.....	33
Obrázek 11. Nejúspěšnějších pět hokejových týmů ve výchově talentované mládeže – Třetí období: Kategorie 19–20 let věku hráčů	34